

یَمَرِی

منتدی إقرا الثقافی

ناهی سته مدیده کی

www.iqra.ahlamonada.com

تیمری

ناهی سته مدیده یه ک

ناوی کتیب: ئیمری (ئاهی سته مدیده یه ک)

نوسینی: خالد ئیرتوغرول

وه رگیترانی: شاگول جه لال

به راورد کردنه وهی: تارا محمد

داپشتنه وهی: به فراو جه مال

له به پتوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان

ژماره (۱۴۴۲) ی سالی ۲۰۱۲ ی پی دراوه

ناوه نیکو گه باندنی تارا

بنکی سهرمکی بلوگه نوه ی به ره مه کانی ناوه ندی رگه باندنی تارا - سلیمانی / شه قلمی پیره منید

0770 358 7100 - 0750 106 9589 - 0748 013 4669 ara.m@hotmail.com

© سهرجه مافه کانی ئهم به ره مه پارتیزراوه بۆ ناوه ندی راگه باندنی تارا

به پتی ریکه موتی فهرمی تیوان ناوه ندی راگه باندنی تارا و ده زگای به ره مه پین و نوو سهرمه، ناوه نده که رینگه نادات به

له چاپدانه وه و کۆپیکردن یاخود دا به زاندنی له سابت و تۆره کۆمه لایه تیه کان، یاخود خسته سهر شیوازی دهنگ بۆ

میداکان به ههر شیوازی تیک بێت. سهریچیکاریش تووشی سزای یاسایی ده پته وه.

پیشہ کی

نہم پھرتووکہ بہ سہرہاتی واقعیہی ژیانیکہ و، راستہ وخوٰ لہ
(نیمری) وہ گویم لئی بووہ، کہ بہ تہاوی سہراسیمہی کردم.

بہ راستی باسی نازار و نہ ہامہ تی ژیانہی نیمری جہرگہرپوو، نازانم
چون مروفیک دہ توانیت بہرگہی و ہا نازاریک بگریٹ؟

سہختیہکانی ژیانہی نہ و ہک پشکو ناخیان دہ سوتاند و،
نہمدہ توانی باوہ پ بہوہ بکہم کہ دہمبیست و، بیروہوشم بؤ
کونہ دہ کرایہ وہ.

ژیانہی پپ ناسوری نہم مروفہ سہراپای بوونمی داگیر کردبوو.
تہ نانت بہ گوئی رادییرانیش بؤی تہ زوی سہرسامی بہ لہ شمدہ
دہ ہات.

نای ژیان؟ مروف چون دہ توانیت بہرگہی نہم ہموو نازارہ بگریٹ،
نیمری و ہک بلئی لہ دوزہ خدا ژیاوو. لہ چاوہکانی نہ ویشہوہ فرمیٹسک
دہ پڑان، نہ و فرمیٹسکانہی دلۆپی ناو نا، بہ لکو کلپہی ناگر بوون...
نہم توانی چیتہ بہرگہ بگرم و، پیم وت:

— بەراستی ژيان ت بە سەرھاتىكى پىر پەندە، پىم پى دەدەى
 پووداۋەكان وەك تىيىنى لاي خۇم تۇمار بىكەم؟ دەمەۋىت لەگەل
 خويىنەرەكاندا ھاۋىيەشى پى بىكەم. لەو باۋەپرەدام ھەر كەسنىك
 چىرۆكى ژيان ت بخويىنەتەۋە، سەرلەنۇي چاۋىك بەژيانىدا
 دەخشىنەتەۋە، ھەست بە پىۋىستى و سەرلەنۇي پىكخستەۋەى
 ژيانى دەكات.

بە نىگا خەماۋى و بى پەرواكانى لى پوانىم و وتى:

— ئەۋە چ قسەيەكە مامۇستا، بە پىچەۋانەۋە، مەتبارى ئىۋە دەبىم،
 ئەگەر ئەم كارە بىكەن.

با بەسەرھاتى ئەۋەلانى ئىمەيان بە شىكستىدا بىردى، ئەۋ
 ئاگرەى ئىمەى سوتاندۇ، ئەۋداۋانەى بەرەۋەلدىرىان بىردىن،
 بىخويىنەۋە، بۆ ئەۋەى خۇيان لى بپارىزن. تەمەنى ئىمە بەفېرۆ چوۋ
 و گوزەشت، با ژيانى پاكو بىگەردى ئەۋانىش لەكەدار نەبىت.

با ئەۋان بە پوۋى سېپىيەۋە ژىن بىكەن. مامۇستا، زۆر ئاسايىيە لام
 ئەگەر تۇمارى بىكەن. با لەبرى ئەم ھەموۋەلانى ژيانم، چاكەيەكم
 ھەبىت گەر بچوۋكىش بىت. ناۋنىشانى خۇم، مەنۋوسن، ياخود
 بىگۆپىن. پەنگە بەمە ھەستى كەسانىك پىروشىت كە ھىشتا ئىمە
 بەخىزم دەزانن، باتۋوپەرەيان نەكەين و، ئابپرويان پارىزراۋبىت.

زۆر ئاسايىيە لام ئەگەر بەسەرھاتى ژيانى من پېشكەشى خوينەران
بەكەيت، تا ژيانى كەسانى بى تاوانى ترو خەيالەكان پېش چرۆكرديان
وشك نەبن. وشە ئەسرین ئامیزەكانى ئەم مروفە نامۆ، ماندوو و
بېزارەم لەگەل ئەسرین پرشتندا خستە سەر كاغەز، بېگومان
بەكارهتەنانى ناوى خوازراو خواستى ئېمرى بوو.

لەكۆتاييدا ئەم پەرتووكە كاريگەرەى لى دەرچوو كە هيوادارم
هەمووان بېخوینتەوه، چونكە بەدریژايى ماوهى نووسینەوهى هەر
لەپەرەیهكى، هەر پەرەگرافیکى ئەسرینم پرشتوو.

كاتێك زۆر بە دژواری پېشم لە گریانى خۆم دەگرت و، بە
هەنسكەوه گوێبېستى ئەم پاستییە پر پەندانە بووم، دەبوو چى ترم
بۆ زیادبكردايه؟! هەموو شتێك پوون و ئاشكرا بوو.

بەسەرھاتى ژيانى ئېمرى هېندە پەند ئامیز بووه، كە هەركەس
لەجىي من بېخوینتەوه هەمان هەستى لاگەلالە دەبیت. پووداوهكانى
بەسەرھاتەكە باس لە بارودۆخى ژيانى كۆمەلگەيەك و ماوهيەك
دەكات. لەوێش گرنگتر بە پېشكەشكردى پێگای دەرچوون لە
جەنجالی كۆمەلگە و، چەوتى و ناپاكییهكانى نێوى، تا بلێى
چارەسەرى گرنگ دەخاتە بەر دیدەى خوينەران، بۆیە ئەم پەرتووكە
لە ژيانى هەموو كەس و هەر قوناغێكدا تايبەتمەندییەك وێنا دەكات.

پەنگە ئەو پەرسىيارە لە خۆتان بکەن، کە بۆچى لە کتێبەکانماندا
بابەتە لە يەكچۆرەکان زۆر دووبارە دەبنەو؟

يەكەمىن: ھۆكارى ئەمە دوو خالى سەرەككیە:

۱- پووداوەکانى ناو ئەم کتێبە بەرھەمى خەيال نین. لەلایەن
نووسەریشەو ھەلنەبەستراون. بەپێچەوانەو ھەموویان لە
بەسەرھاتى پاستەقینەى ژيانەو ھەرگىراون.

۲- ھەرچۆن پوویاندووە بەو شیوەیە نووسراونەتەو، بەھىچ
جۆرێک دەستکارییان نەکراو.

دووەمیش: باسەکانى ناو پەرتووکە کە باسگەلێکن کە وەرەى
کۆمەلگا بەگشتى و گەنجان بەتایبەتى بەرز دەکەنەو، لەو بابەتانە
کە پەنگە پۆژانە پووبەپووی خۆینەران ببەنەو.

ئەم کتێبە ناخى مرۆف دەھەژێنێت و، بەنێو ئەو ژيانە پەر
ناسۆرییەدا گوزەرى پێ دەکات، تا چەندین شیوەى سەختى و ئازار
چەشتنى وینا بکات، داستان ئاسا بەتەواو بوون لە خۆیندەو
ئومیدیكى نوێ لە ئاسۆدا بەدى دەکەین.

ئەم بەسەرھاتە سەرسۆپھینەرە پێشکەشى ئێوەى خۆینەر
دەکەم.

خالید ئیتر توغروڵ

بهشی یه که م مه رگی دلته زینی باو کم

قیامهت...

ژیانیکی دۆزه خ ئاسا.. یا قیامهت

ئاخۆ ده کریت مڕۆڤ له نێو دۆزه خدا له گهڵ پشکرو دوکه ئی ئاگر دا
ژین بکات!

ئه وانه ی سه رگوزشته ی ژیا نی من ده خویننه وه، زۆر باش له واتای
ئه م ژیا نه تیده گه ن. هه موو مڕۆڤ ئیک که مائاوا یی له ژیا ن ده کات،
قیامه تی ده ست پیده کات، به لام من که سیکم که هه ر له و قیامه ته دا
چاوم به دنیا هه له ئینا وه.

ئه و قیامه ته ی که هه موو که سیك یه کجار پوه پوه ی ده بیته وه، من
سه دان جار پوه پوه ی بومه ته وه. ئه و تالیی و ناسۆرییه ی په نگه
هه موو که سیك یه کجار بیچیز ئیت، من به شیوه یه کی له ژماره نه هاتوو
چه شتوومه.

ئىستا بىردەكە مەو، چۆن تۈنىۋومە بەرگەي ئەم ھەموو ئازارە
جەرگىرەنە بگرم؟

چۆن لەگەل شەپۆلە خنكىنەرەكانى ژياندا نقوم بووم. پەنگە
پەرۋەردگار ھەموو ئەمەي بەسەرھىنايىتەم، بۆ ئەوەي دواتر ئەزمۈنى
ژيانم بۆ ئەوەي نوئى و، گەنجە بىتۈوانەكان باس بگەم، بۆ ئەوانەي كە
لە داۋەكانى ژيان بىتۈگان.. بۆ ئەوەي بىمە پەند بۆ ئەو كەسانەي
بەبى سەرۋەرى و بى ئامانچ درىژە بە ژيانيان دەدەن، تا ئەوانىش
گرفتارى ھەمان ھەلە نەبن.

كى ئەزانى... پەنگە وايىت..

* * *

كاتىك بۆ يەكەم جار لە ژياندا ھەستى ھاتنى قىامەتم چەشت،
تەمەنم تەنھا چوار سال بوو. مەنلىكى بى گۇناھ، بىتۈوان و، بىتۈگا لە
گورزە بگورزەكانى ژيان...

ھەر ئەم يەكەمىن گورزەش بوو ھەموو ساتىكى ژيانمى قىامەت
ئاسا گۆپى. ھىندە ترسناك بوو، كە ھەموو ئومىدەكانمى لەناو بىرد،
دنياي لى تاريك كىردىم. يەكەم وانەي ژيانى دادام، تەواۋى بوونمى
خاپوور كىرد، پاش ئەو فرمىسكەكانم بە ئەستەم دەگىرسانەو.

ئەم قىامەتەش دىمەنى لاشە پارچەكراۋەكەي باۋكم بوو، كە ھەموو
لاشەي بە ئەشكەنچەو لەت كرابوو.

دایکیشم - که نه خوښی گورچیلای هه بوو - له گه ل چوار خوشک و
برای بچوکدا شپړزه بوو، هه موومان باوه شمان کردبوو به
تابو ته که ی باوکمدا، به هات و هاوار ده مان نالاند.

ئمه به ته واوی قیامه تیک بوو بۆ ئیمه و، منیش له دنیا ساواکه مدا بۆ
یه که م جار تالاری بیتومیدی و بیچاره بیم چه شت.

ئای خواجه گیان! چ دیمه نیکي توقینه ر بوو! ته نانه ت
بیرکردنه و هه لای مرقه ده هه ژینیت. داخو هیچ مرقه هیه به رگه ی
ئو هه موو نه شکه نجه یه بگریت؟!

ئایا له دنیا دا که سانیکی وا هه بوون که به و نه دازه یه به ناپه وایی
و به بی پرحمانه و دور له هه موو هه ستيکی مرقه هه پرفتار بکه ن؟
ده بیت نه وانه ی لاشه ی باوکمیان وه که صاب پارچه پارچه کردبوو،
چه ند کینه له دل بووین! ده بیت باوکم له نيو نه شکه نجه و نازاردا
چه ندیک هاواری کردبیت و، داوای یارمه تی کردبیت!

زور ترسناکه! تاوانیکه، ویزدان ده هه ژینیت، به دريژایی ته مه نم
نه متوانی نه و دیمه نه له بهرچاوم بسپمه وه. نه متوانی خوم له
کاریگه ری نه و دیمه نه پژگار بکه م. سیما تاساوو پووخساره په نگ
په پيوه که ی له خه یالم ده رناچن. له وانه شه بنچینه ی تیروانیم بۆ
کینه و بیزاری له ژياندا نه و دیمه نه دلته زینه ی تیدابیت.

نەرىتى دوژمنايه تى:

دوژمنايه تى سىماي ژيانى ئىمە بوو. لەگەل دوژمنايه تىدا دەنووستىن و، لەگەل دوژمنايه تىدا بە ئاگا دەهاتىنەو. ئەمە زامىك و، كىنە يەك و، نەفرەت ك بوو، كە سالە هاى سالە و لەوانە شە چەندىن سەدە ساپىژ نەبوو و نابىت.

هەموو پلانەكانى ژيانمان، لەسەر بنەماي تۆلە سەندنەو داپشتبوو، هەركات دەولەت بەدادگەريەو لەناحەقى نزىك نەبىتەو، سەملىكراو و بىتاوان نەپارىژىت و، سەمكار و تاوانبارىش بەو سزايە نەگەيەنەت كە شايەنيەتى، ئەوا هەموو كەس تا هيزى بېركات لاي خۆيەو دادگەرى دەكات. بېگومان ئەمەش بە ترس، ئەشكەنجە، خوين و، دواتر مەرگ كۆتايى دىت.

ئەگەر كەسىك لە منداڵەكەت بدات، تۆش ناچار لە دژى ئەو كەسە هەموو هيزت دەخەيتەگەر، ئەگەر كەسىك پىگەت پىگىرەت، تۆ بەشيوەيەكى توندتر بەرپەرچى دەدەيتەو.

ئەگەر كەسىك بكوژىت، ئەوا بە كوشتنى بكوژەكەى، ژمارەى مردووى هەردولا بەرزەبىتەو بۆ دوان.

لەپاستىدا ئەمە پيشاندانى هيزەو، هەر ئەمەشە كە ژيانى مرۆف ويران دەكات.. ئىستە كە بىردەكەمەو، بەخۆم دەلیم كە بۆچى ئەزموونى يەكگرتن و پىكەو ژيانمان تاقى نەكردۆتەو؟ بۆچى كاتىك

مندالەکان پێیان بە یەکتەر گرتوو و، بە شەپدا هاتوون، لە جێی لێدان، بە قەسە ی خۆش و زمانی شیرین پونکردنە وە مان نە داو؟ بۆ پێگاکانی چارەسەر پێکھاتن نەگەراوین؟ بە لکو بە پێچەوانە و ئە و پێیانە مان گرتوو تەبەر کە پووداو کە یان چەتر کردوو تەو.

شەوان بە نۆبە ئێشکمان دەگرت:

کە شە و دادە هات، دەرگا و پەنجەرەکان دادە خران. پیاو و کان میلیان لە چە کە کانیاو دەهێنا و، تا ئە گەر شە و لە لایەن دوژمنە و خافگیر کران، دەستبە جێ بتوانن پوویە پوویان ببە و، تا زەر دە پە پێ بە یانی لە ئامادە باشیدا بوون. شەوانی ئێشکگرتن بوو پوویە کابوسێک، خەوتن و، بە خەبەر بوونیش نە بە پۆژ و نە بە شە و مۆفی ئاسوودە نە دە کرد. هەردەم ترس، دوودلی، دلە پاوکی، وە ک بلیتی ئەمە ژیا ن، بە لکو شانۆیە ک بوو بۆ ئە شکەنجە دان، لە سەر ای دادگایە کی دوانە هاتووی بێ ئە نجامدا بووین، لە م جەنگە لی دڕندایە تی بە دا باو کە کۆتا قوریانی بوو، کە دە بوو بە رەنگاری ئەمە بییتە و، بە لام چۆن؟

لە بەر ئەمە لە (ئورفا) وە هە لھاتین. لایەنی بەرامبەر لە ئێمە بە هێز تر بوو، تەنھا کە سیش کە بە رە لستی دە کردن باو کە بوو، بە لام ئەوان بە و شیۆ نامۆ فانیە کوشتیان و، ئەمەش سەرە پای سنووردانان بۆ بە رە لستی بنەمالە کە مان، پە یامیکی تۆقاندن و نا شکرابوو بۆ ئێمەش.

واته "ئەگەر سنووری خۆتان نەزانن، سەرەنجامی ھەمووتان بەم جۆرە دەبێت".

لەم بەرەیدەدا جگە لە ئێمە کەس نەمابوو، کێ تۆلەیی باوکمی دەسەندەو؟ خزمەکانی دایکم پەییوەندی خزمایەتییان لەگەڵ پچراندبوون، چونکە کاتی خۆی باپیرم پازی نەبوو بە ھاوسەرگیری دایکم لەگەڵ باوکمدا.

ھەربۆیە پەییوەندییان لەگەڵماندا پچراندبوو، ھاوکارییان نەدەکردین، سەرەپای ئەو ھەموو نەھامەتییە بەسەرماندا دەھات، نە خاڵەکانم، نە پورەکانم، نە باپیر و نە نکم، ھیچ کامیان یارمەتیان نەدەداین، سەرەپای ئەو ھەوڵە مەندیش بوون.

مرۆڤ ھیچ نرخێکی نەبوو

بنەمالەیی ئێمە تەنھا باوکم و مامێکم ھەبوو. لەپاستیدا نەوێکانی خێزانی باوکم چوار بوون: بەلام دوانیان لە لایەن دوژمنەکانمانەوە کوژرا بوون. یەکێک لە پورەکانم لەگەڵ مێردەکەیدا بەیەکەوە بووبوونە نیشانەیی گوللەیی دوژمنەکانمان. ئەو ھەوڵە دووھ میشیان لەکاتی ئاھەنگی ھاوسەرگیرییدا...

ئەمانە، پووداوگەلیکی زۆر دلتەزین و جەرگپرێبوون، چ بۆ دوژمنەکانمان و بۆ ئێمەش. ئەو ھەریگیز نەدەبوو پووبەدات، بەسەرماندا ھات. مێردی پورەکەم بە ئومێدێکی گەورە و بەپەرۆشیی

خزمه تی سه ریازی گه پابوو یه وه. شه وی ئاهه نگه که ی بوو، چاره نووسی کوتایی هه ردووکیان زۆر سامناک بوو. ئه ی داخ و په ژاره ی خزمانیان؟ ئازاره کانی ئیمه له باسکردن نایه ن، چونکه به ته نها و بیچاره مابووینه وه. ئه و مامه م که له ژياندا مابوو که سێکی که م ئه ندام و نه خوش بوو، نه ی توانی به پیتی پێویست یارمه تیده رمان بیّت. له بهر گیانی خۆی زۆر له ئیمه نزیک نه ده بۆوه، پووره که ی تریشم چیت بهرگه ی ئه م بازاری گیانکێشانه ی نه گرت و، کۆچی کردو پۆیشت.

بۆ چه ندين سالّ به هیچ شێوه یه هه والێکمان پیتی نه زانی. ئه و گه پانه ش که به ئومێدی دۆزینه وه ی پورم کردمان، دیسان تووشی شکستی کردین، چونکه له گه لّ مێرده که یدا له مائی خۆياندا به هۆی ژه هراویبونه وه به غاز مردبوون. ئایا به پراستی پووداوێک بوو یاخود به دهستی نه نقه ست بوو، نازانم!

به لّی به و شێوه یه دایکی نه خوش و بیچاره م له گه لّ چوار مندا له که یدا مابوو یه وه. پۆزاننکی وه ها سه خت چاوه پێیان ده کردین که گێرپانه وه ی پووداوه کانیشیان دژواره ؟ به لّام هه رچه ند سه خت بیّت و وزه ی خامه که شم به پیتی پێویست نه بیّت، باسی ئه و پۆزگاره تارو تالانه ده نووسمه وه.

باوكم له كارى نابەجىۋە تىۋەگلا بوو:

باوكم كەسكى ژيرو فېلباز و خاۋەن سىمايەكى جوان بوو، دەتوانم تىبگەم كە بۆچى دايكم ئەۋى خوشويستوۋە. ۋەك دەلەين: گەنجىكى سەرنجراكىش بوۋە، بەلام ۋەك ھەركەسكى تر ھەلەشى كىردوۋە. گەۋرەترىن ھەلەى ئەۋئەۋە بوو كە ھەرام و ھەلالى لەيەك جىيانە دەكرەۋە و، ماۋە ماۋەش لەكارى گومانلىكراۋەۋە تىۋەدەگلا. لەلەيەكەۋە دوزمەنەكان، لەلەيەكى ترەۋە خوارنەۋە و، قومار و، پەيۋەندى ناشەرى و چەندىن ھەلەى تىرش... مەن ئەۋ پۇژانەم ۋەك خەيالىك لەيادە، دايكم پۇژ تا ئىۋارە تكاى تىدا دەكرە:

"پىاۋەكە، ئەۋ كارانە مەكە! بىر لە مەن و مەنلەكان بىكەرەۋە. ئەم شىۋازى ژيانە، ھىچ كەسكى تىر نەكرەۋە. ئەم كارانە ھەمىشە بە نەگبەتى و دەردى سەرى كۆتايىيان ھاتوۋە..."، بەلام باوكم، گوئى بەم قسانە نەدەداۋ، دەرەدەكەۋت كە بىيانبىستىت.

باوكم لاي كەسكى دەۋلەمەند كارى دەكرە، كە بە (تۇپال ھەمدى) ناسرا بوو، (تۇپال ھەمدى) ناۋو شۆرەتتىكى باشى لەنئىۋ خەلكدا نەبوو، گازىنۇ، قومارخانە، بازىرگانى بە ئافرەت، مادە ھۆشبەرەكان: بەكورتى ھەموو جۆرە كاريكى خراپى بەپۇۋە دەبىردو، چەندىن پىاۋى ۋەك باوكم كاريان بۇ دەكرە.

هه موو ئه م پياوانه ش قوربانى تىۋه گلان بوون به كارى
گومانلىكراوه وه .

(تۆپال حەمدى) قاچى لە پىكدادانىكدە شكا بوو و، بە شەلىي
مابوويە وه . هەروەها يەككە لە تايبەتمەندىيەكانىش ئەو بوو، كە
دۆستىكى نزيكى دۆژمنەكانى بنەمالەي ئىمە بوو. نەيتى كوشتنى
باوكىشم هەر ئەمە بوو.

ئاخۇ باوكم بەهۆي كارىكى هەلەيە وه لەلايەن (تۆپال حەمدى) يە وه
درا بوو بەكوشت، ياخود لەلايەن دۆژمنەكانمانە وه ؟ لەوانەشە
هەردوولا كارەكەيان بە هاويەشى ئەنجام دايتت. بە سەرنجدان لەو
شيوە نامرۆفانەيەي باوكمى پى كوزرابوو (تۆپال حەمدى) م بە
خەيالدا دەهات، چونكە دۆژمنان لە بنەمالەي يەكترى دەكوژنە وه،
بەلام بەم شيوەيە ئەشكەنجەي كەس نادەن.

باوكىشم بەشيوەيەكى دېندانە كوزرابوو، بەلام ئەو گریمانەيش
هەبوو، كە باوكم لەكارى گومانلىكراوو ئابرووبەردا تىۋه گلابيتت.

بەمجۆرە دۆژمنەكانى خىزانەكەم زىادىيان كرد: حەمدى شەل لەگەل
دۆژمنە كۆنەكانمان. بە كورتى هېچ دۆستىكمان نەبوو. تاكە
ئاسوودەيى منىش پاكشان لە ئامىزى دايم و، گريان و فرمىسك پرشتن
بوو.

ئاه، لەو بى كەسيە ! ئاه چ بىچارەيەك بوو !

خوایه گیان! هرگیز نه و پوژانه مان پیشان نه ده یته وه جاریکی تر،
نه وه ی ئیمه چه شتمان به سرکه سدا نه یته. بیچاره بییمان له
باسکردن نایته.

نه مانتوانی لاشه ی باوکم بنیژین و، دوو پوژ له ماله که ماندا مایه وه.
دواتر له شاره وانیه وه هاتن و به خاکیان سپارد. دایکی په حمه تیم،
نه لقه ی بووکی نی خوی له مه سره فی به خاکسپاردنه که ی باوکمدا
به خه رج دا. خانویه کی کرئ... دایکیکی نه خوش... چوار مندا ل
له باوه شی دورنکه ونه وه، شایه تحالی فرمیسه که کانی نه و
بیچاره یه ن....

پوژگاره پر نه هاهمه تییه کان:

له خانویه کی بچوکی کریدا ده ژیا یین. دایکم شه و تا به یان
به ده ست نازاری گورچیه وه دهینالاند. خواردن و خواردنه وه ی پی
نه ده خوروا، دهسته کانی و پووخساری ده ناوسان، پووی زهره
هه لده که پراو، تروسکایی تیدا به دی نه ده کرا. من و خوشک و براکانیشم
له بهر نه وه ی له حالی دایکم تینه ده که یشتین، زورجار به یاری و
په فتاره کانمان نه ومان بیتاقهت ده کرد، به لام که هه ستمان ده کرد
دایکم به ده ست نازاری زوره وه ده نالینئ و، که گویمان له ئاهه کانی
ده بوو و له ده وری کۆده بووینه وه و، ئیمه ش ده گریاین. واما ده زانی
دایکیشمان وه که باوکمان ده مرئ. ده رده داریی دایکم به شیوه یه که

بوو، كه له به يانيه وه تا ئيواره، جاري وا هه بوو له ئيواره شه وه تا به ياني پوڙي دواتر به رده وام سازاري ده بوو. ئيمهش شه وانه به دهم گريانه وه ده نووستين.

ئو پوڙگار ه زور پوڙ هه بوو كه به برسي سه رمان ده نايه وه. جار هه بوو پارچه نان يكي شمان ده ست نه ده كه وت. ناو به ناو دراوسيكان به زه بيان پياماندا ده هاته وه، و، خواردنيان بو ده هينايين، به لام ئه م يارمه تيانهش نه مان. چونكه دوزمه كانمان ده يانو يست بيچاره مان بكن و، به هه په شه كردن له دراوسيكانمان، پيگريان ده كردن به وه ي يارمه تيمان بدهن. دايكم چوو بولاى (حه مديه شه ل) بو ئه وه ي حه قى باوكمى ئى وه ريگريته وه، به لام ئه وه هم ده ريكردبوو و، هم قه رزه كانى باوكيشمى نه دابوون و، به هه په شه وه پيى وتبوو: به گياني خوت ده يانده يته وه؟" دايكم كه هاته وه بو ماله وه زور پووخابوو، زور په ريشان بوو. ئاي دايكه گيان، چيت چه شتبوو، چى! ...

دايكم ئه وه شه وه زور په ريشان بوو، هات و هاوار له تاو نازاره كانى ده ينالاند و، ده يوت: موسولمانيك نيبه، به نده يه كى خوا نيبه؟ وا ئه مرم، يارمه تيم به ن!"، من له و كاته دا چوار سالان بووم. خوشك و براكانم له من بچوكتر بوون.

دایکم هاواری ده کرد و ده یوت: "یه کی نیه فریامان بکه ویت؟"
نیمه ش به ده نگی به رز هاوارمان ده کرد "برسیمانه، نان". خوشکیکم
بچوکتین منالمان بوو. هیورکدنه وهی مه حال بوو و به رده وام
ده گریا.

بهشی دووهم

پیره پیاویکی نوورانی

که سیڅ نه و شه وه گوئی بیستی ناله و نازاره کانی دایکم و، هات و
هاواری ئیمه ی برسیی بوو. له پاستیدا ماله که مان به دهنگی هات و
هاواری ئیمه هه ژابوو، کاتیک له ده رگا درا، پیاویک به بهرگیکی دپاو و
کۆن و، دیمه نیکي سوالکه ر ئاساوه هاته ژووره وه، به وتنی: "بۆ
خاتری خوا یارمه تییه ک" سه ری هینایه نه و ژووره ی ئیمه ی لی
دانیشتبووین.

پیاویکی زۆر پاکوخواوین ده هاته پیش چاو، دیمه نیکي نوورانی و،
پووخساریکی که شاهه ی هه بوو. به زمانیکي مندا لانه وه
وتمان: "هیچمان نییه بیدهین به ئیوه"، بۆ نه وه ی پیاوه که به ته وای
دلنیا ببیت، که هیچ خواردنیک شک نابهین، مه نجه لی نانه که م بردو
نیشانم دا. پیاوه نورانییه که ش خه نده یه کی میهره بانانه ی کردو،
مه نجه له که ی له دهستم گرت و، له جانتاکه ی ده ستیدا خواردنی

دەرھیتاو، مەنجهللی نانه که ی ئیمه ی به نان و، سه وزه و، میوه پپرکرد.
ئوه نده ی له یادم بیت، بریکی باش خواردنی تی کرد، پاشان
له بهرده م دەرگا که دا به جیی هیشت و، پویشت.

ئیمه ش به په رۆشه وه ده سته جی خۆمان گه یانده خواردنه که.
به راستی ئه و مەنجه له بۆ ئیمه وه ک گه نجینه ی به ره که ت وابوو،
خواردنه که ی به شی چەند پوژیکی کردین.

سه یرترین لایه نی ئه م پووداوه، له ناو مەنجه لکه دەرمانی تیدا بوو.
دایکم پاش خواردنی ئه و دەرمانانه، که میک هاته وه سه رخوی.
ئیمه ش به وه زۆر خۆش حال بووین. دایکی په حمه تیم چەنده ها جار
ئه م پووداوه ی به م شیوه یه بۆ باس ده کردین که: "ئو پیاوه سوالکه ر
نه بوو، به نده یه کی باشی په روه ردگار بوو".

دایکم خانمیکی باوه پ پته و بوو. ته نانه ت له به رامبه ر سه ختترین و
به نازارترین کیشه کانی ژياندا، مه زنتین ئارامگرتنی پیشان ده داو،
پشتی به خوای گه وره به سته بوو و، هه رگیز ناشکوری نه ده کرد.

سالی، یان سال و نیوی به سه ر ئه و پووداوه سه رسوپه ینه ره دا
تیپه پیبوو، ئه و پیاوه میهره بان و نوورانییه، جاریکی دیکه ش
یارمه تی ئیمه ی دا.

له به ر ئه وه ی ماوه ی شه ش بۆ حه وت مانگ نه مانتوانی کریی
خانوه که مان بده ین. خاوه ن ماله که وه دهریناین. له راستیدا

که لوپه لیکی وه هاشمان شک نه دهرد؛ خاوهن قهرزه کانی باوکم که حال و گوزهرانی ئیمه یان ده بیینی، له وهرگرتنه وهی قهرزه کانیان بیئ ئومید ده بوون و، هه ندیکیان ئه و که لوپه لانه مان که پاره یان ده کرد، له جیی قهرزه کان بردیان، له سه ره تادا سه لاجه و ته له فزیونه که مان، پاشان تاقمه قه نه فه کۆنه که مان و، دواتر تاقمی ژووری نووستنه که ی دایکم. به جۆریک له ماله که ماندا ته نها غازو ته باخیکمان مابوو، ئه ویش جاریک یه کیک له خاوهن قهرزه کان ویستی بیان بات، به لام که پوو خسای داماو و بی چاره و فرمیسکای دایکمی بیینی، به زهیی پیماندا هاته وه، داینان و پۆیشت.

به م شیوه یه ساحیب خانووه که به خۆمان و ئه و که لوپه له که مه وه که مابوو مان وه ده ری ناین، ئیمه ش بیچاره تی پامابووین. نه مانده زانی چی بکه یین و، پووله کوئ بکه یین. یه که م شه ومان له سه ره شه قام و له ژیر پۆشنایی کزی ئه ستیره کاندایه پی کرد. دایکی په حمه تیم تا به ره به یان به دهم ئازارو ئاله وه له خوا ی گه وره پاراپیه وه و، نزای کرد. سه ره له به یانی پۆژی دواتر به تینی گهرمی تیشکی خوری هاوین به ناگاهاتینه وه و، سه ره له نوئ پۆژیکی دیکه مان به ئازارو ئاله ی دایکم و، سکی برسییه وه ده ستپیکرده وه.

پۆژانه زۆر به زه حمه ت پارچه نانیک و شکمان ده ستده که ویت.

بۆيە كاتىك دەيىنم، بە چەندەھا تەن خۇراك فېئ دەدرىتە
 زىلخانەو، دەستبەجى دىمەنى ئەوانە دىتە پېش چاوم، كە بەدەست
 برىستىيەو دەنالىتن. بەھەرھال منىش لەپىزى ئەو برىسيانەدام،
 بېگومان زاتى خاوەن دادپەرۋەرى پەھا، دادگاىەكى مەزنى بۇ ئەم
 ناىەكسانىي و برىستىيە ئامادەكردوۋە، ئەگەرنا ناسۆرى ئەم ھەموو
 برىستىيە بەجى دەپەرۋىرىتەو؟

بى لانە كەوتىن، پىۋىستى دەست بە ئاوگەياندىن و، خۇراك و،
 تەنانەت ھىچ پىۋىستىيەكى سەرەتايى ژيانىكى ئابرومەندانەمان
 دەست نەدەكەوت، دايكم لە تاودا، بەچۆكدا ھات و، كىرنووشى بۇ
 خۋاى گەرە برد، بە ھاوارىكى پىر ئازارو بى چارەوۋە وتى: "خۋايە
 گيان، بە ھانامانەو بىيت، بە مېھرو بەخشندەيى خۆت
 دەستگىرۋىيمان بكەيت، كۆمەكى خۆتمان فرىا بخەيت"، بەم جۆرە
 دەينالاندو دەيوت: "ھىچم لەدەست نايت، بەراستى نازانم چى بكم،
 خۋايەگيان لەبەر خاترى ئەم مىندالە بى تاوانانە ۋەرە بە ھانامانەو".
 لەو كاتەدا ئۆتۆمبىللىك لە نىزىكمانەو ۋەستتا. شۆفىرى
 ئۆتۆمبىلەكە وتى: "دەى سەرگەون، با برۋىن".

ئاوپمان دايەو، من پاش ئەۋەى باش سەرنجم دا، وتم خۇ ئەۋە
 ئەو پىاۋەيە كە داۋاى خىرەكەى لىكردىن و، دواتر خواردنەكەى بۇ
 جىھىشتىن... ئەو سىما نورانىەو، ئەو خەندە شىرىن و مېھرەبانە

ته نها له و ده کهن، چۆن بتوانم پووخساری که سیکی وا له یاد بکه م،
بیگومان له یادم ناچیت.

دایکم پرسى: "بۆ کوی ده پۆین، ئیوه کین؟"
شۆفیره که وتى: "خانویه کم بۆ دۆزیونه ته وه، تا تئیدا نیشته جی
بین."

به هه ر حال دایکم وهك ئه وهى له باب ته که تیگه یشتبیت، هیچ
ناپه زاییه کی نیشان نه دا.

سه رمان سوور ما بوو:

شۆفیره که که لوپه له گانمانی کرده ئۆتۆمبیلایکه وهو، ئیمه ش
سه رکه وتین. له پێدا هیچ قسه یه کی له گه ل نه کردین، ته نها به دایکمی
وت: "ئه م کتیبه بخوینه ره وه."

دواتر بۆم ده رکه وت ئه و کتیبه ی پیا وه که دابویه دایکم
(جه وشه ن) بوو. دایکیشم بى وچان و به رده وام ده یخوینده وه و
ده یوت: "ئه م جه وشه نه ده بیته شیفه، مایه ی حه وانه وه ی ده روونه،
ساپێژکاری ئازاره گانه."

له به رده م خانویه کی خنجیله ی ساده دا وه ستاین، که چووینه
ژووره وه، بینیمان خانووه که خۆی که لوپه لی ناوما لی تیدا بوو،
ته نانه ت چیشته خانه که شی پرکرا بوو له خواردن. شۆفیره که ئیمه ی له و
ماله دا جیه یشت، به لام پێش ئه وه ی به روات وتى: "خاوه ن ماله که

كرىتان لى وەرناگرىت و، خەمتان نەبىت، بەردەوام پشت بەخوای
گەورە ببەستن، پەرورەدگارم گەورەترین ھاودەمى نەخۆش و،
دلشكاو، بى نەواو، ستەمدیدەكانە، ئىو تەنھا ئارامبىگرن" و، پاش
ئەو پۆشت.

نىشتەجىبوونمان لەو خانوو دا وەك چەژنىك وابوو، ھەموومان
بەخۆشخالىيەو دەستمان بە نان خواردن كرد، زۆر بە پەرۆشەو
نانەكەمان خوارد، بەجۆرىك كە نەماندەويست ھەرگىز جارىكى دى
برسىمان ببىتەو.

دايكم كە ئىمەى بەم خۆشخالىيە بىنى پووخسارى گەشايەو،
خەندەيەكى شىرىن كەوتە سەر لىوەكانى.

خانوو كە لە دوو ژوور پىكھاتبوو، تا بلىت بەشێرەيەكى پىكوپىك
كەلوپەلەكانى تىدا دانرابوو.

دايكم بە دەنگى بەرز ھەستى خۆشخالى دەردەبەرى و،
دەيوت: "ئای خوايەگيان! چەند مېھرەبانىت، سەلاجە كۆنەكەى
خۆمان لە ھەمان جۆر، لەجى قەنەفەو تاقمى ژوورى نوستەكەش
لە ھەمان شێو مۆدىلى لىيە!"

واتە وەك ئەوەى كەلوپەلەكانمان گوازاىتەو بۆ ئىرە، ئەم
خانوو، تەنانەت وەك دووانەى خانوو كۆنەكەمان دەھاتە پىش
چار. بەسەر سوپمانەو دەمانوت: "ئەمە چۆن دەبىت؟ بەپاستى

شیتیکی سهیره، دۆش دامابووین، به لام پوودای له وه
سهرسوپهینه رتر له دواتردا پوویدا.

پیره پیاویکی پیش سپی، که وا دیاربوو خاوهن ماله کهیه، هاته
ئورده وه، وتی:

- ئیوه کین و، چی ده کهن لیڤه؟
دایکم وتی:

- شوڤیری ئۆتۆمبیلێک ئیمه ی هینا بۆ ئیره وه، وتی لیڤه نیشته جی
بین، ته نانه وتی ساحیب ماله که کریتان لی وهرناگریت.

پیاوه پیره که به سهرسوپهانه وه له شوینی خوی دانیشته، وتی:
- ئای خواجه، خواجه گیان، من پیاویکی وه ها ناناسم، ده مویست
خانوه کهم به کری بدهم، به لام به لێنم به کهس نه دابوو. ههروه ها
نیازیشم وه ها نه بوو، کری وهرنه گرم.

ئیه کین؟ که میك باسی خۆتانم بۆ بکه ن.
دایکم باسی کرد.

فرمیست له چاوی پیره پیاوه که وه داباری، دیاربوو ئه م به سه رها ته
جه رگه په مان کاری له ویش کردبوو.

- من نه و پیاوه ی ئیوه ی هینا وه ته ئیره ناناسم، به لام هه زاران
سو پاس بۆ په روه ردگارم که خانوه که ی من بوو به نسیبی بیتاوانی
وه کو ئیوه، کریتان لی وهرناگرم و، هه رچه نده من پیاویکی وه ها

هه بوو و دهوله مەندیش نیم، بەلام ئینشائەللا ناویە ناو یارمەتی و
هاوکاریتان دەکەم.

ئەم پووداوه کاریگەری زۆری ھەم لەسەر دایکەم و ھەم لەسەر مامە
پیرەکەش جێھێشت، منیش دواتر کە پێگە یشتەم بە ھەمان شێوە ئەم
پووداوه کاری تێکردم.

ھەرچۆنێک بێت دەستیکی شاراوه یارمەتی پێشکەشی ئێمە
دەکرد، تا لەم بېچارەییە بە ھانامانەو بەیت. چۆن بتوانین ئەو مامە
پیرە نوورانییە لە یاد بکەین؟ کە ھەركاتیك بێ ئومێد بووبیتین
ھاتوو بە ھانامانەو.

دایکەم نەخۆشییەکی ھەر سەختەر دەبوو، گەرەترین ترسیشی
ئاسایشی گیانی ئێمە بوو، چونکە دانیابوو بە گەرەبوون و
پێگە یشتنی سێ کوڕ، نە (حەمدیە شەل) و نە دوژمنەکانمان پێگەیان
نەدەدا ھەرگیز ئاسوودەبین. ھەروەھا خەیاڵی تۆڵەبەندەو ھەمان لە
دوژمنەکانمان ئۆقرەیی لێپێبوون. واتە ئێمە ھەم بە دەست تەنھایی و
برسیستی و، ھەم بە دەست دوو دوژمنی سەختکارەو ھەرگەشتار بووین.
پۆژانی زۆر بە ئازار، زۆر سەخت و دژوار و، زۆر بە دمان لە پێدا بوو.

منیان رفاند:

نه خوشیه که ی دایکم گه یشتبووه ناستیکی بهرگه نه گیراو. نه و ساله ی پیم نایه شەش سالی مه وه، نه و برایه م که له من بچوکتەر بوو پینچ و، نه وه ی دوا ی نه و چوار و بچوکتەرین خوشکیشم سی سال بوو. هیواش هیواش ههستم به بهرپرسیارییه تی سهختی زیانم ده کرد، بۆیه پیویست بوو بیرێک له کیشانی به شیک له خهرجی خیزانه که م بکه مه وه. خاوهن ماله که مان خوا ی گه و ره تا نه به د لێی پازی بیت، هه م کرێی له ئیمه وه رنه ده گرت و، هه م چاودێری ئیمه ی ده کرد و ده سنگیرویی ده کردین.

سندوقیکی بۆیاخی پیللوی بۆ من کپی. سه په پای نه و ته مه نه بچوو که م له به یانیه وه تا ئیواره ده سوپامه وه: سی چوار قروشم ده ستده که وت و، به شه که تی و ماندوویی ده گه پامه وه ماله وه، به لام که نرکه و ناله ی دایکم گوئ لئ ده بوو، ماندوویه تیم له بیر ده کردو، تا به یانی نه ده نووستم و، فرمیسکم ده رشت.

ناخ! ... ناخ، چ پۆژگارێکی سهخت و پر ده ردی سه ری بوون، له و پۆژانه دا دوو چاری پووداوێکی وه ها بووم، که هه ر کات به بیرمدا دیته وه، داده چله کم.

وه ک هه ر پۆژێکی ئاسایی، به یانیه که ی له مال ده رچووم و، سندوقی بۆیاخه که م دا به کۆلما. به پیللویکی کۆن و دپاو و،

پانتۆلئىكى لە چل لاوه پىنەكراو، تىشىرتىكى شىرەو پىستەكەشم
پەنگى پەشى بۇياخەكانى بواردبوو، نەخۇشپىيە بى ئامانەكەى دايكم
مەروەك مەموو شتىكى مالىەوۋى شىۋاندبوو ئىمەشى لە پاك و
خاۋىنى بى بەش كىردبوو.

لە نىزىكى دىوارىكدا دانىشتم. بەو دەنگە بىچارەو غەم ئاۋىزەو
ھاوارم دەكرد: "وهرن با بۇياختان بۆ بكەم كاكە، ئەگەر بىرقەى نەدا
پارە مەدە"، ئەو كەسانەى بەلامدا تىدەپەپىن كە سەبرى جلوبەرگى
چلكن و سىماى پەشداگىرساۋيان دەكرد، ھەندىكىيان دلىان بە تەمەن
و حالم دەسوتا، ھەندىكىشىيان پىدەكەنن و تىدەپەپىن.

ھەندىك جارىش كەسانى مېھرەبان پارەى زىادەيان دەدامى و،
دلىان خۇش دەكردم.

سەرنجى منىش لای ئەو مندالانە بوو كە لە تەمەنى خۇمدا بوون.
ئەوان، دايك و باوكيان دەستيان گرتبوون و، جلوبەرگى نوۋ و
جوانيان پۇشپبوو و، شىرىنى و دۆندىرە بەدەستيانەو بوو، لە
كەيفى خۇياندا بوون...

بەجۆرىك ئىرەپىم پى دەبردن، كە سالانى مندالىم بەو ھەسرەتەو
تىپەپىن. كە ئىتوارە داھات، كاتى گەپانەو ھەش بۆ لای دايكى بى
چارەو دەردەدارم پەرىشانى دەكردم. بەلام ھەر لە پۇژىكى ئاسايى
و ھەدادا پوداۋىكى شوم بەسەردا ھات.

پیاویکی تەمەن مامناوەندی پێکپۆش لەگەڵ کورپێکی گەنجدا لێم
 نزیک بوونەو، کە نەمدەناسین، بەلام هێندە بە پەرۆشی و
 خۆشڕەفتاری لەگەڵمدا دوان، کە هەر زوو ئاشنایەتیمان پەیدا کرد،
 پرسساریان لەبارەی ژيانمەووە لێ کردم. وتم:

— باوکم نەماو، دایکیشم نەخۆشە، منیش چاودێری خوشکەکم و
 دووبراکم دەکەم.

— وتیان: بەراستی جێی داخە... زۆر بەداخەووە بووین بۆت.
 کەوابوو وەرە، لەپێشدا بەیەکەووە خواردنیکی باش دەخۆین،
 دواتریش دەمانەوێت لەبارەی چەند شتێکەووە لەگەڵدا بدوین.
 هیچ بەرھەڵستیم نەکردن. هەرچەندە دایکم بەردەوام ئێمەی
 ئاگادار دەکردەووە:

— هیچ شتێک لەوانە وەرھەگرن کە نایانناسن. مەچن بۆ هیچ کوێ
 لەگەڵ کەسی نەناسراو، لەوانە بەلایەکتان بەسەردا بەیتن.
 بەلام ئەم دوو نەناسراو هێندە میھرەبان دەھاتنە پێش چاو، کە
 هیچ ئاھاژەییەکی دوژمنایەتیان تێدا بەدی نەدەکرا، سندوقی
 بۆیاخەکیان لێ سەندم و، منیان برد بۆلای ئۆتۆمبیلێک کە کەمێک
 لەپێشتەر وەستێنرابوو. ئۆتۆمبیلەکە کە سێکی تریشی تێداوو.

هەر کە چوو، ئۆتۆمبیلەکەو، چاویان بەستمەو. منیش دەستم
 کرد بە ھاوارکردن، بۆیە دەمیان بەستمەو، ئەوێندە ترسام کە

خەركىيىبو دۆلەت سىنەم دەردەھات، عارەق بە سەراپاي لەشەمدا
دەھاتە خوازەو، تەنانەت لە ترساندا ژێر خۆم تەپکردبوو، ھەر
لەبەر ئەمەش یەكەم شەقم لەسەر تەپکردنى ئۆتۆمبیلەكە خوارد.

یەكەم ڕووبە ڕووبونەوێ مەرگ:

نازانم چەندێك پۆشتن و، بۆ كۆی پۆشتین، بەلام كە چاویان
كردمەو، بینیم كە لە ژوورێكدام كە تیشكێكى ڕووناكى كز و میژێكى
كۆنى تێدايە.

دەستم كرد بە ھاوار و پارانەو.

- دایكەم زۆر نەخۆشە، ئەگەر نەگەرێمەو بۆ مائەو دایكەم و
خوشكەكەم و براكانم زۆر بێتاقەت دەبن. ئەگەر من نەبم، كەس نییە
ئاگای لییان بێت، توخوا مامەگیان وازم لێبێنن، خۆ من هیچ لە ئێوە
نەكردووە.

دەستم برد لە گیرفانمدا، دەستكەوتى ئەو پۆژەم كە پارەى
بۆیاخكردنى ئەو دوو پێلاوێ بوون، دەرم ھێنا بە ڕووى ئەو پیاوێ
پوورگژەدا كە لەبەر مەرم دانیشتبوو درێژم كرد، وتم:

- بێگەرە. ھەر ئەمەم پێیە، ھىچى تر شك نایەم.

زڵلەيەكى وەھای دا بە ڕومدا، كە لە ئاكاو خۆم لەسەر زەویەكە
بینیەو، دەم و لوتم لە خۆینا سوور بوو، ناڤێكى ھەڵدایە
بەردەستم. وتى:

- بگره، ئەمە بخۆ. دەنگیشت نەیت و، هیچ خۆت ماندوو مەکه،
تۆ بۆ ئێمە پێویستیت! پاشان چوو دەرەوه و پۆیشت.

لە خەیاڵی منداڵانەدا هەزاران پرسیار دروست بوون: "بۆچی منیان
هێناوه؟ چیان لەمن دەوێت؟ چی لەمن دەکەن؟"، ترس تەواوی
بوونمی داگیرکردبوو لە پۆحمدا دەهات و دەچوو و، خەمی دایکم و
خوشک و براکانیشم بە هیچ جۆریک لە مێشکم دەرناوە چوو...

لەلایەک ئەم هەموو کێشێشەکانە دەریازبوون لێیان ئەستەم بوو،
لەلایەکی تریشەوه هەولم دەدا بە دەم و لیوی زامارەوه نانهکە
دەستم بخۆم.

برسییتی ئەوەندە زۆری بۆ هێنابووم، کە زۆری نەمابوو لە هۆش
خۆم بچم، دلتیا نەبووم چەندێک کات تێپەڕیوه کە بە دەنگی
گفتوگۆی چەند پیاویک پاجڵەکیم.

یەکیک لە پیاوهکان دەیوت:

- گوناھ، با واز لەم منداڵە بهێنین. ئەمە دایکی نەخۆشەو،
باوکیشی نیە. نان پەیداکاری مالهەشیانە، با ئەم کارە نەکەین.
ئەوهی تریشیان:

- باشیشە ئێترها، کەسیش لێی ناپرسیتەوه.

کەس نابێتە پێگرمەن. چۆن بمانەوێت وای بەسەردێنین، ئەوەندە
بەسە قاچێک و قۆلێکی کەمەندام بکەین و، چاویکی کوێر بکەین.

به مه به ته واوی که مته ندام و بی دهسه لات ده بیټ. ثم منداله پاره ی
 زوری به نټو چاوانه وهیه. نټوه ته نها نه وه بکه ن که من ده یلیم.
 ثم شه و کاری منداله که ته واو بکه ن، نټیر دوا ی چه ند مانگیک
 توانای کارکردنی ده بیټ.

نه ی هاوار خواجه! گویم له چی ده بیټ؟، واته نه وانه ی منیان
 پفاندووه، باندی پفاندنی مندالن و، ده یانه ویټ که مته ندام بکه ن، تا
 دواتر سوالم پی بکه ن، ها؟!

ده نگم به هیچ په نایه ک پانه ده گیشټ، ته نها وه ک نه وه ی له دایکم
 بیستبووم، ده پارامه وه. "په روه ردگارم یارمه تیم بده، لیټره پزگارم
 بکه، فریام بکه وه، ده مه ویټ بچه وه بق لای دایکم".
 به هر حال، به دلی مندالنه وه زور له ناخه وه دوعام کردو، له و
 ساته دا پووداویکی زور سه رسوپه ینه ر پوویدا، که تا نټسته ش له ژیر
 کاریگه ری جوش و خروش و په روشی ساتی پوودانیدام. به پاستی
 ثم بیره وه ریبه پیوژترین و به نرخترین نه ینی ژيانی منه.

جاریکی دیکه نه وه پیره پیاوه نوورانیه!

دهرگا که کرایه وه. منیش وا گومانم برد که جاریکی دیکه نه وه
 پیاوانه هاتنه ژووره وه، بویه سه رم خسته نټوان ده سته کانه وه،
 به خه یالی نه وه ی لیټم ده دن، ویستم به ده ستم سه رم بیاریزم.
 به پاستی ترس و دله پاوکی نه وساته له باسکردن نایه ت.

كه سىڭ به ھىۋاشى لىم نزيك بوويه وھو، زۆر مېھرە بانانە دەستى
خستە سەر شانم و وتى:

- مە ترسە، من لە وان نىم.

كاتىڭ سەرم بەرز كرده وھ، چى ببىنم؟! ئاى خوايە گيان، ئەو
پووخسارە مېھرە بانە، ئەو خەندە ئاسوودە بەخشە، ئەو دوو چاۋە پىر
لە سۆز بەزەبىيە.. لە ساتىڭدا منى بەرەو دونيا مەزنەكەى خۆى
پەلگىش كرد. ئەمەم وەك خەيالىڭ دەھاتە پىش چاۋو، بى دەنگ لە
پىرە پىاۋەكەم دەپوانى، قۆلى گرت وتى:

- دەى بابروين، دايك و خوشك و براكانت چاۋە پى تۆن.

دەرگاگەى كرده وھو چوۋە دەرەوھ، منىش بەدوايدا چوومە
دەرەوھ، لەو نۆۋەندەدا ھىچ كەس ديار نەبوو، بىنىم لە خانوۋىەكى
وەك فىلادا بووم. سواری ئۆتۆمبىلەك بووين و، كاتىش شەو بوو. زۆر
بە خىرايى ھاتىنەوھ بۆ مالا وھو، منى دابەزاند.

تەنھا توانىم بلىم: مامە نۆۋە كىن؟

پووخسارى بە خەندەيەك گەشاىەوھو وتى:

- "زۈۈكە ئىستا بچۇ بۆلاى دايكت. دواتر يەكتر دەبىنىنەوھ".

منىش دابەزىم و، ئەۋىش ئۆتۆمبىلەكەى لىخوپى، پۆشت.

- دايكى داماو و خوشك و براكانم زۆر خەمى منيان بوو، زۆر
ترسابوون. دايكە ھەر كە منى دى و، لە ئامىزى گرتەم و، فرمىسك لە

چاوه کانییه وه دابارین.. گریا گریا... که پروداوه کهم بۆ گێرانه وه،
دایکم ئاسووده بوو و، دوعای کرد: "واته نه و پیاوه ها! ئای خوايه
گیان، نۆر شوکر. چهنده لیت بپارێینه وه کهمه".

به لوتفی پهروه رگار به شیوه یه کی سه رسوپهینه ر له به لایه کی
تیش پزگارمان بوو. سهختی و نه هاهمه تییه کانی ژیان کوتایی نایه
و، یه که له دواى یه که به سه رماندا داده بارین.

سالانی پر ناسۆری خویندنی سه ره تایم:

هه ر پۆژیک که تیده په پی پۆژه که ی پيشوتری لا شیرین ده کردین،
له گه ل سهختی و ناهه موارییه کانی ژياندا له پووبه پووبوونه وه ی
به رده وامدا بووین، له هه موو که س زیاتر گرفتارو بیچاره بوو بووین.
به تیپه پوونی پۆژگار ته نهایی و، بیکه سیی و، هه ژاری و، بیچاره بیش
وینای ژيانی ئیمه یان ده کرد.

شه وه نه نگوسته چاوه کانییش یه که له دواى یه که داده هاتن و، له ژیر
فشاری نازاره کاندای ئیمه یان وردو خاش ده کرد.

ناخ، نه و شه وانه! خۆزگه نه هاتبان و، نرکه و ناڵه ی جه رگبری
دایکم به رگویی نه که وتایه...

خۆزگه شه ویک، ته نه شه ویک، به ئاسووده یی و دوور له نازارو ناڵه
پاکشایه وه، بی هاوارکردن و، چنگ گیرکردن له جله کانی، به بی
وتنی: "تخوا پزگارم کهن، وا نه مرم"، کهر ته نه بۆ شه ویکیش بوو،

به لām ئيمه شهوى له و جۆره مان نه دى و، هه ندئ جار حالى
 پۆژه كانمان زۆر له شه وه كان خراپ تر بوون، چونكه جار جار به ته نها و،
 هه ندئك جاريش له گه ل يه كئك له برا كاندا و، هه ندئك جاريش خۆم و
 دوو برا كه م، هه ر كه له خه وه لده ستاين، به سندوقئكى بۆيا خه وه
 له م جاده بۆ نه و جاده دچووين به دواى پاروه نانئكدا.

برسى و، تينوو، به شه قامه كاندا ده سوپاينه وه، ئه مه جگه له
 بئچاره يى و بئ دهره تانى چى پئده و ترئت؟ هه ندئ جار پارهى يه ك
 دوو نانئكمان ده ست ده كه وت، بئگومان پۆژى واش هه بوو كه هيچمان
 قازانج نه ده كرد. به لām تالترين راستى ژيانمان هه ستردن بوو به بئ
 سه ره رشتياري، په راوئزخراوى و، بئنازى و، خه يالى خراپى ته نيايى،
 هه ميشه په ند وه رگرتن له په فتارى خراپ و هه له كانمان قه ده رى ئيمه
 بوو. يه كه م جار تا قى كردنه وهى جگه ره و، دزى به شئك بوون له يارييه
 مندا لانه كانمان. په و كارى ژيانى داها توومان به زنجيره يه ك په و دواى
 سه ره سوپه ئنه رو چاوه په واننه كرا و چنرا بوو.

بئ خاوه نى، نه بوونى خه مخۆرئك بۆ داها توومان چه شت. له
 گئژاوى ژيانئكى سه رتا پا بۆش و په وچدا سه رگه ردان بوو بووين.
 له خوئندنگه ي سه ره تايى بووين. په ره ردگارم هه زاران جار لئى
 پازى بئت. مامه په ره ي خاوه ن مالممان پئويستيه كانى مه كته بئ

هه موومانی دابین ده کرد. وهك بلیتی ئه و باوکیکی مه عه نوى ئیمه بوو
و، وهك خزمیکی زۆر نزیك، هه می شه ده سنگیرویی ده کردین.

من له پۆلى پێنجهمى سه ره تایی بووم، یه کێك له براکانیشم له
چوار، نه وى تریشیان ده رچوو بوو بۆ چوار. خوشکه بچوکه که شمان
له پۆلى دووه مى سه ره تایی بوو. هه رچوارمان ئاستى خویندتمان زۆر
باش بوو. هه رچواریشمان زیره کترینى پۆله که مان بووین. بێگومان
ئهمه ش به هاندانى دایکى په حه تيم و، مامه پیره ی خاوه ن مال و
مامۆستا کانمان.

خوشکه بچوکه که م مامۆستایه کى زۆر میهره بانى هه بوو به ناوى
(ئایلا) خان، که گرنگى به ئیمه ده داو، له هه ر ده رفه تی کدا ئیمه ی
کۆده کرده وه و، ئامۆزگارى ده کردین: "له سه رکه و تن زیاتر هیچ
چاره یه کى تر تان نییه، پێگه ی پرگاریوونتان و، به رده و امیدانتان به
ژیانیکی باش ته نها خویندنه. پێویسته له هه موو که سیك زیاتر هه ول
به دن و بخوینن. ئه و کاته ده توانن ته نانه ت نه خوشیه که ی دایکیشتان
چاره سه ر بکه ن. ده بنه خاوه ن مالى خۆتان و، پاره و سامانتان
ده بیت، سه یاره ش بۆ خۆتان ده کهن".

سه لامه ت بیت (ئایلا) خان... به باشى له دونیای مندا لیمان
تیده گه یشت، زۆر به باشی ئیمه ی ئاراسته ده کرد، به لام

سەختىيەكانى ژيان بوياريان نەدەداين بە ئاسوودەيى بەردەوامىي بە
خويندەنەكەمان بەدين.

من ھەستم بە بەرپرسيارىيەتبيەكى زۆر دەکرد. لە ئاستى كەسانى
لەخۆم گەورەتردا پەفتارم دەکرد. ھالى دايكم، بژيوى ژيانمان،
دوژمنەكانمان، پاريزگارى لە خوشك و براكانم و چەندىن خەيالى تر،
لەو گرفت و كيشانە بوون كە بەردەوام سەرقاليان كردبووم.

ھەندىك جار بە توورپەيى و كينە لە دلبيەو دەمويست بەيەك زەبر
دوژمنەكانمان لەناو بەرم و، خەيالى سەرپرپنى ھەموويان و
ھەلواسينيان بەديواردا، ئارامبيەكى لە رادەبەدەرى پى دەبەخشيم.

ھەندىك جار دەچوومە گۆشەيەكەو دەگريام، زۆر بەباشى بىرم
دەتەو ھەركاتىك ھەستم بە بيچارەيى دەکرد بە گريان ئاسوودە
دەبووم. ھەندىك جاريش كە ھاوتەمەنەكانى خۆم دەبينى گوزەرانيان
باشە و جلو بەرگيان پىكوپىكە، ئىرەيى تووشى سەرپىچى دەكردم و،
دەموت: "پەروەردگارم، بۆچى ھالى ئەوان باشە، دايك و باوكيان
تەندروستن، بۆياخى قۆنەرەش ناكەن، ئيمەش بەم جۆرە
پەريشانين؟".

بەلام دواتر كە پىرە پياو ھەروانيەكەم دەھاتەو ياد، دلنەوايى
خۆم دەدايەو، چونكە كە دەكەوتينە تەنگانەو دژوارى و سەختى
ژيان ئەو دەھات و دەستى يارمەتى بۆ دريژ دەكردين.

دایکی په حمه تیم زوو زوو نیمه ی ناگادار ده کرده وه و، ده یوت:
"نامان، لای که س هیچ شتیک له باره ی نه پیاووه نه درکتنن. نه و
به نده یه کی زور باشی په روه ردگار وه، یارمه تی نیمه ده دات، نه گهر
نمه بۆ که سانی تر باس بکه ن، جارنکی تر نایه ته وه."

به لای نه و به نده یه کی باشی خوا بوو، به لام کی بوو؟ چ کاره بوو؟
بۆچی یارمه تی نیمه ی ده دا؟ بۆچی زور که م قسه ی ده کرد؟ نه و
پیاوه نورانییه له خه لکی نه م دونیا یه نه ده چوو. باشه، له کوپوه
ده هات؟ هه موو نه مانه و پرسیا ری وه که نه مانه، هه موو ساتیک له
می شکمدا ده هاتن و ده چوون و، به بیوه لام له سه رسوړماندا
ده به یشتمه وه.

بهشی سییه م

برایه کمیان کرده قوربانیی

رووداویکی هاتووچۆ

من قوناغی خویندنی سه ره تایم ته واکردبوو. براکانم یه کیکیان
دهرچوو بوو بۆ پینچ و نه وی تریان چوار و، خوشکه بچوکه که شمان
سی. خۆم و نه و برایه کم که له پۆلی چواربوو به یه که وه چووین بۆ
ئیش. من پیلانوم بۆیاخ ده کرد. نه ویش له ته نیشتمه وه ته ل و ئاسنی
کۆنی ده فروشت. شوینه که مان نزیکه پارکیک بوو، ئیمهش له سه ر
شه قامتیکی سه ره کی کارمان ده کرد، له نێوان پارکه که و
شه قامه که شدا شۆسته نه بوو.

من سندوقی بۆیاخه که م بۆ براکه م به جێهێشت و، چووم بۆ نه و
ته والیته ی که له و ناوه وه نزیک بوو و، ده خوله ک یاخود چاره کیکم
پێ چوو، که که پامه وه چی بیینم! نه و شوینه ی ئیمه ی

لیدانیشستبووین خەلکێکی زۆری لیکۆبوونەتووە و قەرەبانییەکی
زۆریان نابووێوە، هەندێک کەسی تریش بەرەو ئەوێ پرایان دەکرد.

کاتێک دیمەنەکەم بینی، وەک ئەوەی خۆم دووچاری پووداوێکە
هاتبیتم، ناخەم هەلقەرچا. بە ترس و دلەپاوکیوێو خۆم گەیاندە ناو
ئاپۆرەیی قەرەبانییەکەو، بینیم وا لاشەی خۆیناوی براکەم لەسەر
شەقامەکە کەوتوو، کەلوپەلەکانی لەو ناویدا پەرش و
بلاووبووێوە، و سندوقی بۆیاخەکەشی تێکشکاو. بەبێ
تێگەشتن لە پووداوێکە خۆم دا بەسەر لاشەی خۆیناوی براکەمدا.

خەلکی ئەو ناوێ هەولیان دەدا لە لاشەکەیی دوورم بخەنەو، بەلام
من هاوارم دەکردو دەموت: "بەرمەن، ئەوێ برای منە".

ئای چ بێچارەیی و بێکەسییەک بوو، دیارە گرتەکانی پابردووم بە
بەراورد بەمە هێچ نەبوون. خەلکەکە هاواریان دەکرد "با بێبەین بۆ
نەخۆشخانە، منداڵەکە هێشتا زیندوو، هەناسە دەدات!".

بەلام لەو کاتەدا ئۆتۆمبیلێکمان بۆ پەیدا نەکرا، تا بێگوازییەوێو بۆ
نەخۆشخانە. زۆری نەخایاند، براکەم کە هێشتا لە دەسالی تەمەنیدا
بوو، چرۆی تەمەنی هەلوێری. پەنگە لە چەشتنی ئازارە هەرە
سەختەکان پزگاری بووێت. برا داماوێکەم چەند لێرەیهکی لەدەستدا
بوو کەمرد، چەند لێرەکەمان بە زۆر لە دەستی دەرکرد هێندە توند
دەستی نوقاندبوو، چونکە ئەوێ پارەیی پاروێ نەکەمان بوو. بەلام

شیوهی پوودانی پووداوه که، چند هیئندە زیاتر کینه له دلی کردم و، ناخم به خه یالی تۆله سەندنه وه کلپه ی سەند، هەر له و ساته شدا برپاری خۆم دا.

"هه موو دوژمنه کانم یه ک یه ک له ناو ده به م" چیتەر له مه رگیش سلّم نه ده کرده وه، چونکه ئاگره که ی ناخم به شیوه یه ک کلپه ی سەندبوو، که هیچ ئارامی و دان به خۆداگرتنێک دادی نه ده دام له ئاست له ناو بردنی سه راپای دوژمنه کانمان. به پێی گێڕانه وه ی خه لکی ئه و ناوه بۆ پووداوه که: ته کسیه کی جۆری (فۆرد) له مندا له که ی داوه، دواتریش به بی وه ستان بۆی ده رچوو، له کاتێکدا ئه و شویتنه ی ئیمه کارمان لێی ده کرد زۆر سه ره پێگا نه بوو، به لام له به ره ئه وه ی شه قامه که شوسته ی نه بوو، ته کسیه که توانیبوو به ئاسانی خۆی ده رباز بکات.

له و نێوه نده دا زۆر به ئاشکرا دیار بوو که پووداوه که به ده سته ئه نقه ست بووه، له راستیدا ئه و ناپاکه، ئه و پیاو کوژه بی ویزدانانه هه ردو کمانیان به یه که وه کردۆته ئامانج، به لام له به ره ئه وه ی له و ساته دا من له وی نه بووم، ته نها برا که م بووه قوربانیی و چرۆی ته مه نی هه لوه ری.

له گه ل برا که مدا یه کتریمان زۆر خۆشه و یست، هه رگیز له یه کتر جیا نه ده بووینه وه. چه ندين جار به یه که وه گریاوین، به یه که وه

برسیبویین و، له سەر دەستی کهسی ناپاک و خراپەکاری شەقامەکان
لێدان و ئازارمان خواردوو. تەمەنی مندالی ئەویش وەك من بە
دەردی سەری بوو.

بە ئاشکرا دیاریبوو ئەوانە ی زۆر دێندانه براکەمیان ئاراستە ی مەرگ
کرد. لەبەرئەوێ پێنەگەین و، نەبێنە دپکی سەر پێیان، هەر لە
مندالییەو لەناو بردنیان گرتبویە بەر. ئەمانە یان دۆژمە کۆنەکانمان،
یاخود پیاوێکەکانی حەمدیە شال بوون، هەر ئەوانە ی که باوکمیان
بەشیوەیەکی دێندانه کوشتبوو. دانیابووم که هەردوولایان هەرگیز
پێگەیان نەدەدا گەورە ببین و، پێ بگەین، تا لاپەپە ی کۆن
هەلبەدەینەو بەدووی هۆکاری راستەقینە ی کوشتنی باوکمدا بچین،
واتە من و خوشک و براکە ی تریشم دەبوو لە چاوەپوانی هەمان
چارەنوسدا بووینایە. چونکە دانیابوین که بۆ کۆتایی هێنان بە
خێزانەکەمان که مەترخەمی ناکن و، سلّ ناکنەو.

ناخ، دایە گیان ناخ!

رووخانی دایکم:

لاشە ی ساردوسپێ براکەمیان بردبویەو بۆ مائەو، که لە
دێندانە ی دیمنەکەو بێ بەزەیی کوشتنیدا لە هەمان شیوە
کوشتنەکە ی باوکم دەچوو. خۆپاگریی لە ئاست ئازاریکی لەم جۆرە

زۆر ئەستەم بوو، بەپراستی لە سەختی غەمیکی وەھادا هیچ شتێک
دڵنەوایی ئێمە ی نەدەکرد.

ناخ، دایکە گیان ناخ! ... چەندە پەڕێشان بوو، بە هیچ جۆرێک
سەبووری نەدەھات. ئەم پووداوو بەتەواوی لەناوی برد، لە کۆتاییدا
لەھۆش خۆی چوو. هێشتا ھاوارەکانی دایکم و نرکە و نالە ی
جەرگپرانە ی لە ناخدا دەبیستم، بەھۆی لەخۆدانێوە چەندین جار لە
ھۆش خۆی چوو بوو، لەتاو ئەو ھاوارو لالانەو ی دایکم -کە وەک
داریکی وشک دەسوتا- ئێمەش شیوەنمان دەکرد، بەتایبەتیش
خوشکە بچووکەم، کە نەیان دەتوانی بە هیچ شیوەیەک لە لاشە ی
براکەمی جیا بکەنەو.

ئەو شەو لەمالەکەماندا تەنھا لاشە ی برا بێتاوان کوژراوەکەم و،
دایکی دەردەدارم و، سێ منداڵی بێتاوانی بێچارە ھەبوون. ئەمە
بەتەواوی جۆرە قیامەتێک بوو.

جگە لە مامەپیرە ی خاوەن مال، یەک بەندە ی خودا دەرگامانی
نەکردووە تا ببیتە ھاوبەشی خەمان، کەسمان نەبوو دڵنەواییمان
بکات، یارمەتیمان بدات، لەناو دڵی ئەو شارە گەورە و فراوانەدا بێ
کەس بە ئازارەو دەتلاینەو. ھەستی یاخی بوون و کینە و کلپە ی
تۆلەسەندنەو ی ناخ لەباسکردن نایەن. چیمان لەدەست دەھات
پەروەردگارم؟ ئای چەند بێچارە بووین!

له لایه ك دایكم له لیواری مه رگدا بوو. له لایه كی تره وه لاشه ی
بچووكی برا بیتاوانه كه م، سه ره پای كپوژانه وه ی خوشك و برا
دلشكاوه كه م.. دوعام ده كرد "خودایه، هیچ په نایه ك شك نابین،
یارمه تیمان بده، بیچاره بووین".

له دله بچوكه كه مدا، له لایه ك ټاگړی ټوله سندنه وه كڼه ی سه ندبوو،
له لایه كی تریشه وه له خوی گه وړه ده پارامه وه به هانا مانه وه بیت.
پاش تیپه پېوونی ماوه یه ك له شیوه نی ئیمه به سه ر لاشه ی
براكه مدا، له درگا درا، خاوه ن ماله كه مان هاته ژوره وه و به دواشیدا
نه و پیاوه...

به لئ، نه و پیاوه نورانییه جاري كی تریش دركه وته وه، له
سه خترین و تالترین ساته كاندا ئیمه ی به سه ر ده كړده وه...
به هاتنه ژوره وه ی نه و پیاوه خوری هیوايه ك له ماله كه ماندا
مه لهاد و، بڅ ساتيك فیڼكی به سینه ی گرگرتووماندا هیتا.

سیمایه كی گه شاوه و، میهره بانیه كی سه رسوپه یتنه ر له
پووخساریدا ده خویندرايه وه، كه ئاسووده یی به ناخی مړوف
ده به خشی، هه مو هه وړه كانی غم و په ژاره ی په واندوه، دایكی
په حمه تیم كه چاوی به م پیاوه نورانییه كه وت، هه ستاو پتی
پیشاندا. وه ك نه وه ی به ساتيك وزه توانا كرایه وه به لاشه ی دایكی
ده رده دارمدا.

دانه نیشته هر به پاوه ستاوی له ئیمه ی ده پوانی و وتی:
 "بی تا قهت مه بن، مندا له که تان ئیسته له به هه شتدایه، ئاخیره تی
 خوی مسوگهر کرد، له وانه بوو له م دونیادا سه دان سال پهرستشی
 بکردایه نه م مه قامه ی ده ست نه که وتایه. ئیستا نه و له خوشتین و
 بهختیاریتین ساته کانیدا ده ژی. ده بیته به شه فاعه تکار بۆ ئیوه ش".
 قه ده ری خوای گه وره هه زاران حیکمه ت له خو ده گریت و، نه و
 هه رگیز سته م له به نده کانی ناکات. سه ره نجامی پووداویک که به
 پوالت خراپ و زیانه خش دیاره زۆر به خیر ده گوزه رینیت.

یاخی مه بن و، سه ریچی فه رمانه کانی خوای گه وره مه که ن،
 ئارامگر و سوپاسگوزار بن، ته نها پشت به و زاته بیه ستن و، هانای بۆ
 به رن، چونکه له دنیاو قیامه تدا مه زنتین پاداشت ده به خشیته نه و
 به ندانه ی هانای بۆ ده به ن.

نه که ن له هه راسانیدا بلین: ئیمه ته نه این، په ره ردگار مه زنتین
 دۆستی ئیوه یه، فره شته کانیش باشتین هاوپی تانن و، ئایا ده سمایه و
 سامانیك هیه له مه زۆرتر بیت؟.

به میهره بانى ده ستی هیئا به سه رمد، منیش به مه هیو روومه وه و
 ئارامیه کی سه رسو په ئنه ر با لی کیشا به سه ر ده روونمداو، پاشان
 پۆشته ده ره وه.

ئىمە بە دۆشداماۋىيى راۋەستابوۋىن، پاشان ساحىب خانوۋەكە
ھات و پرسىيى:

– ئەم زاتە كىيە؟

دايكم وتى:

– خۇ ئەو دوۋانەتان بە يەكەۋە ھاتنە ژوۋرەۋە.

– نەخىر، من نايناسم. لەبەردەم مالاكەدا پرسىيىرى ئىۋەى كرد،
منىش ھىنام بۇ ئىرە.

– ئەۋە ئەو پىاۋە بوو كە يەكەمجار ئىمەى ھىنا بۇ ئىرە.

ئەۋە خۇى بوو...

خاۋەن مالاكەمان لە پىرۋەك ئەۋەى راستىيەكى بۇ دەرکە وتىيىت
وتى:

– خۇم ھەستم پىى كىرەبوو، زانىم ئەمە پىاۋىكى ھەروا ئاسايى
نىيە، ئى!... پەروەردگار ھەمىشە فرىادپەسىك بۇ بەندە گرفتارو
بىچارەكانى پەۋانە دەكات. ئىمە ئەۋەندەمان بەسە كە لە بەندايەتى
كردنىدا كەمتەرخەمى نەكەين.

ئەۋ پىاۋە فىنكايى بەسەر سىنەى پىر ئاھ و ھەسرەتماندا باراند و،
كەمىك ھاتىنەۋە سەر خۇمان. پۇژى دواتر براكەمىان ناشت. خاۋەن
مالەكەمان-لەش ساغ بىت- ھەموو شتىكى ئامادە كىرەبوو.

له پاش نه مه مه زاری براكه م، نه و شوینه بوو كه من زوړترین جار
سهردانم ده كړدو، له هر سهردانې كېشدا سویندم ده خوارد: "ده بیت
توله ی تو بکه مه وه، دلنیا به یان نه وه تا توله ی تو یان لی ده سینمه وه،
یاخود له م پیناوه دا ده مردم".

رښیان نه ده دا ساتیكیش ئاسووده بین:

هه له اتنی خوری هر پوژنك چهرمه سهرییه کی نویمان ده بینى و،
كه ئاواش ده بوو، دهردی سهرییه کی تر له پیماندا بوو.
من و برا بچووكه كه م خویندنی خوینگه كه مان ته واو كړد، دوو سال
پټكه وه ئاسنه كۆنمان فروشت، پټلومان بویاخ كړد. خوشكه
بچووكه كه شمان خویندنی ته واو كړد.

له م ماوه یه دا جارنك ماله كه مان سوتا، دایكم زوړ به سه ختی له
مردن پزگاری بوو. خو له ماله كه دا كه لوپه لیكى وه های تیدا نه بوو،
به لام نه و كه مەشی كه تیدابوو سوتان. بیگومان نه م جارەش
دوژمنه كانمان بوون، كه نه م به لایه شیان به سهردا هیئانین، جارنك
خاوه ن ماله كه مان خوی گوره هه زاران جار لی پازی بیت، هات به
هانامانه وه و ماله كه ی نژهن كرده وه، هندی كه لوپه لی كونی بۆ په یدا
كردین و، جارنكي تریش له بیلانیه یی پزگاری كردین.

چەند جارنك سهاره لییداین، جارنكیش ژه هراوی كراین، واته
مەرگ دهورو خولی ده داین، دوژمنه كانمان بۆ نه وه ی به ته واوی

له ناومان بهرن، نه وهی له دهستیان بهاتایه دریغیان نه ده کرد. ئیمهش پیگه یشتبووین و، هه ستمان به هه موو شتیک ده کرد. من چه کیک و، خوشک و براکه شم چه قویان هه لده گرت. واته به تپه پېوونی پوژگار ده ستمان کردبوو به په پره وکردنی یاساکانی سه ره شه قام.

هه ره له م نیوه نده شدا خومان به مهی خواردنه وه و جگه ره کیشانه وه ده گرت. نه م حاله مان به ره و لادانی په وشتی سه ری ده کیشا، زیانی بیگه رد و خاویتمان، خه ریک بوو ئاو یزانی ناپاکی و به دکاری کوچه و کولانه کان ده بوو، چاره نووسمان به ره و هه لدير ده چور.

که مئه ندام بووم:

بیگومان که سانی ده ورمان ته نها خراپه کاران نه بوون، به لکو په روه ردگار که سانی باشیشی ده هتیا به سه ر پیمان و، پیاپی ناشنا ده کردین، له ناو نه مانده دا که سایه تی ژور به پیزو چاکه خوازیشیان تیدابوو، که هه ولیان ده دا تا بتوانن یارمه تیمان بدهن. نه و سه له ی قوناغی خویندنی سه ره تاییم ته واوکرد، من و خوشک و براکه میان سپارده به شی په روه رده کردنی ناوخویی، به لام نه مانتوانی له ویدا ئو قره بگرین، چونکه دایکم نه خۆش بوو و، ئیمهش نه مانده توانی دوور له دایکمان به رده وامی به زیانمان بدهین، منداڵ بووین و، هارو هاجیمان ده کرد، منیش له پووداو یکی دزیکردن له به شه

ناوخۆییە که دا تیۆه گلابووم، بۆیه ئه وه بووه به هانه و، ئیمه یان له وێ ده کرد.

ههروه ها که سانی که له ژێر په رده ی یارمه تیدانه وه لیمان نزیک ده بوونه وه، به لام دواتر که سانی نیاز خراپ ده ره چوون، چه ندجار ویستیان ئیمه له ئامانجه چه په له کانیاندا به کار بهێنن، هاتن بۆ ماله وه مان و ویستیان به پێگه ی هه له دا ئاراسته مان بکه ن، مرقی ناپاک که ببینی ت که سیک له کۆمه لگه دا ته نیاو بیچاره یه ده سته جی هه ولی له خسته بردنی ده دات.

دوو براو خوشکیک، که بۆ پوو به پوو بوونه وه ی سه ختییه کانی ژیان له سه نگه ردا بووین، خوشکه که م، له ماله وه چاودێری دایکمی ده کرد، منیش له گه ل برا که مدا له هه ولی په یداکردنی بژۆی ژیاندا بووین.

هه ره له و پۆزگاره شدا هیواش هیواش هه نگاومان به ره و قوناغی هه رزه کاریی ده ناو، خوازیار بووین بوونی خۆمان به سه لمینین. من و برا که م دووبه دوو سه رمان له شه پرکردن ده خوراو، تا ده هات به رچاوپوونی مان سه باره ت به م جیهانه زیاتر ده بوو و، هه میشه ده ترساین به لایه کمان به سه ر بینن.

به یانیان به چه که وه ده پۆشتین بۆ ئیش، واته هه م پیمان وابوو به مه خۆمان له دژمنه کانه مان ده پارێزین، هه م ده مانویست له که شو هه وای هه رزه کاریی و گه نجیتیدا بژین.

هەرچۆنك بوو ئۆتۆمبېللىكى بچوكمان پەيدا كرد، كه بۆ فرۆشتنى خواردنى بۆرك و شىرىنى بەكار دەھيئرا، ئىمەش جارجارە پىي دەسوراپىنەو، ئەو شتانەمان دەفرۆشت، لەبەرئەوئەى يارمەتى يەك بدەين و، يەكتريش بپاريزين، بۆيە بەجيا ئىشمان نەدەكرد و، هەميشە پىكەوئەبووين.

ئەو بەيانىيەش پىكەوئە لە لاتەنىشتى شەقامەكەدا ئۆتۆمبېلەكەمان لىدەخوپى، لەلايەكىشەوئە ھاوارمان دەكرد: "بۆرك دەفرۆشين! شىرىنىمان لايە" لەبەرئەوئەى لە لىواری لای پاستى شەقامەكەوئە پىمان دەكرد، بۆيە نەماندەتوانى ئەو ئۆتۆمبېلانى لەدواوئە دەهاتن بىينين، بەلام نەوئەك لەساتىكدا دووچارى پىكدادان بىين بەردەوام چاودىرى پاش خۆمان دەكرد، بەلام واديارە باش نەمانتوانىبوو چاودىرى بكەين. هەرئەوئەندەم لەيادە.

كه ھاوارىكم گوى لىبوو و، هيزىك منى بۆ زۆر دوور ھەلدا. لەيادم نىيە پاش ئەمە چى پوویدا، بەلام كه چاوم كردهوئە، خۆم لە بەشى فرياكەوتنى نەخۆشخانەيەكدا بىينىيەوئە، براكەشم بەرامبەرم وئەستابوو، ھەردوو چاويى باران ئاسا فرمىسك دەبارى و، ھاواری دەكرد: "كاكە گيان، چاوت بكەوئە، كاكە"، كه بىينيم ئەو سەلامەتە زۆر بە ئەستەم وئەم: "سوپاس بۆ خوا" و باوئەشمان كرد بەيەكدا. دياربوو براكەم لەم ئۆئەندەدا خوا پاراستوويەتى، ھەزاران جار شكور

بۇ خوا، كە پزگارمان بوو. بىگومان ئۆتۈمبىلە نازدارەكەشمان، كە بە
 ھەزارو يەك دەردى سەرى پەيدامان كىردىبوو، پارچە پارچە بووېو.
 ئىمە نەمانتوانى ئۆتۈمبىلەكەي پىشەو ھەمان بىيىن، بەلام بەپىي
 قسەي ئەوانەي كە بىنيىبوويان: بىگومان ھەرنەوان بوون... يان
 دوزمىنە كۆنەكانمان، ياخود بەكرىگىراوانى ھەمدىيە
 شەل...لاپەرەيەكى نوئ لە پۇژانى پىر ناسۆرى دەستىپىكرىد.
 پزىشكەكان چارەسەرى پىويستى برىنەكانيان نەكىردىبووم، بۆيە بۇ
 ماوھەيەكى درىژ برىنەكانى قاچم سارپىژ نەبوون، لەكۆتايىشدا قاچى
 چەپم لەكاركەوت كەم ئەندام كەوتم. داخ و پەژارەي كەمئەندام بوونى
 كەنجىك تەنھا ئەو كەسە دەيزانىت كە خۆي چەشتىيىتى، ھىندە
 بارقورسىيەكى گەورە بوو، كە لە باسكردن نايەت. كەمئەندامبوونى
 كەنجىك كە چرۆي تەمەنى تازە خونچە دەكات، مەوۇر ئۆر بىتاقەت
 دەكات...

لەو سالانەدا ھەموو ھىواو باوھپىكمان بەرامبەر مەوۇفەكان بەتەوايى
 لەدەست دابوو، ئىمە تەنھا دوو دۆستمان شك دەبرد. يەكەمىيان
 خاوەن مالا پىرەكەمان، ئەويش پىياوئىكى نەخۇش بوو، لەپىناو
 سەلامەتىدا بەردەوام لەخوای گەورە دەپاراپنەو، چونكە دۇنيابووين
 ئەو ساتەي بەلەيك بەسەر ئەو دىت، دەستبەجى بى لانه دەبىن.

دووه میشیان پیره پیاوه نورانییه که بو، که له دژوارترین
 ساته کانی ژیانماندا به هانامانه وه ده هات، به راستی هیندده ی سوپایه ک
 وزه و وره و توانای ده بخشیه وه ئیمه، نه و گریمانه و مه ته له بوو که به
 هیچ شیوه یه که نه مده توانی شیکاری بکه م و لئی تیگه م. دایکم
 هه ندی شتی دیکه ی ده زانی، به لام به ئیمه ی نه ده وت. دلنیش بووم
 پهروه ردگار ده سته برداری به ندده ی وه که ئیمه نامو و بیکه س و بیچاره
 نابیت. یارمه تیدانی نه و پیاوه ش به شیک بوو له تیشکی میهره
 به خشنده یی زاتی موباره کی خو، به لام به ره نگاریبونه وه ی نه و
 هه موو دوژمنایه تی و سوکایه تی پیکردن و ده ردی سه رییه ش زور
 سهخت و نه سته م بوو.

تووچه یی و کینه له دلئی و ناگری توله سه ندنه وه ی ناخمان به ره و
 هه لدير ئاراسته ی ده کردین، هه رچه ند ده مزانی که پئویسته زور
 شوکری خودا بکه ی و، به ندده یه کی باش بین بوی، به لام داوه کانی
 ژیان و، نه و هه موو ناپاکی و خراپه کارییه ی دووچاریان ده هاتین
 به ره و پینگه خراپه که ئاراسته یان ده کردین.

دایکی په حمه تیم هه میسه نه م ناموژگارییه ی ده کردین: "ناممان،
 هه له و تاوان مه که ن، چونکه وا نه بیت نه و پیاوه نورانییه جاریکی تر
 نایه ته وه به هانامانه وه. نه و لوتفیکی پهروه ردگار وه، خوای گه وره ش
 هه میسه به هانای که سانی چاکه کاره وه ده چیت، بویه ئیوه ش له هه ر

به لائو شکسته پینانیتکتاندا چاکه خوازين و، تا به هاناوه هاتن و کومه کی
په روه ردگارتان ببینن".

به ناچار یی په لکیشی خراپه کاریی گراین:

کاره خراپه کانی دنیا و، ناپاکیی خه لکی له ده ورمان و، دوزمنه
سته مکاره کان یه خه یان به رنه ده داین، هرکاتی پووداوه کان هیواش
پچکه کی خویان بگرتایه، ده ردیی سه ری نوی چاوه پتی ده کردین،
هرکاتیکیش خومان گورج ده کرده وه، ده مانوت ئیتر له خراپه و
به دکارییه وه خومان تیوه ناگلینین، پیشهاتیکی تر ده بووه کوسپی
پنگه مان و، ئیمه ی به ره وه له په لکیش ده کرد.

چند جار له مه ی خوارنده وه و جگه ره کیشان توبه مان کرد، به لائو
داوه کانی دوزمنان و ناحه زانمان گرفتاری کینه و تووړه بیان ده کردین
و، ئیمه ش ناچار بو ساتیک نارامیی په نامان بو مه ی و جگه ره
ده برده وه. هر که بریاری دامه زوایی و خچاککردنمان ده دا،
جاریکی دی کیشه یه که یه خی پی ده گرتین و، له کوتاییدا خومان له
به ندینخانه دا ده بینیه وه.

که سانی ناپاکی ده ورمان هه ولیان ده دا هر کیشه و دزی و
پیشهاتیکی خراپی گه په که که مان بخه نه نه ستوی ئیمه. به هوی نه و
بوختانانه ی که بومان ده کران، هه موو پوژیک پوویه پووی لپپچینه وه ی
به ندینخانه کان ده بوینه وه، که زورجار له سر تاوانیک بوو، که ئیمه

نه مانگر دېوو، نه مهش به چنه د هيندهى تر نيمه ي بهره و گرته بهرى
پړى خراپه و به دكارى ناراسته ده كړد. واديار بوو هر به لايك له
گهړه كهى خوماندا به دى بگرايه، له نه ستوى نيمه دا تومار ده كړا.

نایا نیمه زور بیتاوان و بى گوناو بووین؟ بېگومان نه خیر، هه ندیک
هه له مان ده كړد، به لام به نه دازهى نه و هه موو بوختانانesh نه بوون
كه به ناومانه وه هه لده به ستران. نه گهر خه لكى ده سته درارمان
بوو بوونايه و، ده ستیان له يه خه مان هه لگرتايه، نیمه هر به پراستی
ده مانویست پړى پاست بگرينه وه، به لام به داخه وه نه مه پړوى نه دا،
واته له هه موو لايه كه وه په لكيشى گرته بهرى پړى هه له ده كراين،
نه مه زور كاری ده كړده سر په فتارو هه لسوكه و ته كانمان.

ناخ، چ پوژگارېك بوون! چيمان نه چه شت؟! نه و شق و زله و
ليدنانانهى له به ندينخانه به بى تاوان ده مانچه شتن. ناوده ركردن به
(سهرسهرى گهړه ك)يش له ولاوه بووه ستيت..

به جیى نه وهى مروفه كان به زه بیا پیماندا بهاتايه وه، دانیان لی
تیژ ده كړدین و، به كینه وه لییان ده پوانین. هه موو نه مانه چنه د هينده
نیمه یان یاخی كړدېوو، هه زاران جار بووینه قوربانى بوختانیان. مالېك
دز چووبووه سهریان، نالتونه كانى ماله كه یان دزیبوو، نه وه شیان
كرده نه ستوى نیمه و، نه و شوه تا ده مى به یان له به ندينخانه
ليیانداين. هه ستم ده كړد له هاواری من و براكه م ته نانه ت دیواره كانى

بەندىنخانىگەش ھەستى بەزەييان تىدا بزوابوو. دواتر كە دزە
راستەقىنەكان قۇلبەست كران، ئىمەيان ئازادكرد، يەككە لە
پۇلىسەكانى بەندىنخانىش زۆر بە توندى لە بەرامبەرى ئەفسەرى
لنپرسراويدا ۋەستا بوو ۋە.

وتبوى: "ئاي ئۆۋە ھىچ ويزدانقان نىيە ؟ ۋا ھەموو تاۋانك دەخەنە
ئەستوى ئەم منالانە ؟".

بەسە ئىتر بەرگەى ئەم ستمە ناگرم، بەلىدانى ئەم منالانە قىز
لەخۇم دەكەمەۋە، تەنانت شەرم دەكەم، لەم بەرپرسىارىيەتتە
بمەخشن، ئەگەرنا خۇم دەست لەكار دەكئشمەۋە.

بىگومان پۇلىسىش ئەركى خۇيان بەجى دەھىئا، چونكە ھەر
تاۋانك بكارىيە، دەستبەجى خەلكى گەرەك شكايەتيان لە ئىمە
دەكرد، ناچار ئەوانىش بەرۇكيان دەگرتىن.

بوختانىكى تر

ھەر لەو پۇژانەدا پووداۋىكى تىرى دىزى كردن پوى دابوو، كە
ھەرگىز لە يادم ناچىتەۋە، جارىكى تر دز پەلامارى مالىكىيان دابوو،
ويستبوويان بازنى ژنى مالەكە ببەن، دياربوو نەيانتوانىۋە، بۇيە
قۇليان بريبوو. بىگومان ئەمەشيان كرده گەردنى ئىمە.

پۆلیسه‌کان شه‌ر هاتن و، ئیمه‌یان له‌خه‌و هه‌ستان و، من و براکه‌میان به‌هات و هاوار په‌لکێشی به‌ندینه‌خانه کرد. دایکی په‌حمه‌تیم چه‌ند تکای تیاکردبوون، چه‌ند له‌خۆی دابوو، به‌لام هیچ سوودیکی نه‌بووبوو؟

پووداوه‌که زۆر مه‌ترسیدار بوو. ماله‌که‌مان به‌ پۆلیس ده‌وره درا، دواتر دایکم و خوشکه‌که‌میان هی‌نایه به‌ندینه‌خانه. خه‌لکی بی‌ ویزدانیش بۆ تالانی و دزی هه‌لیان کوتا‌بوویه سه‌ر ماله‌که‌مان و، که‌لوپه‌له‌کانیان په‌رش و بلا‌وکردبوینه‌وه‌و، هه‌موو شتیکیان دابوو به‌سه‌ریه‌کدا.

پۆلیسه‌کان ته‌نانه‌ت له‌ به‌ندینه‌خانه‌ش ئیمه‌یان خسته ژێر چاودێرییه‌وه و، لیپرسینه‌وه‌یه‌کی زۆر چڕیشیان له‌گه‌ڵ کردین، ته‌نانه‌ت ئازاری دایکم و خوشکه‌ داماو‌ه‌که‌شمیان دابوو، به‌لام سوپاس بۆ خوا کاتی‌ک دزی سه‌ره‌کی چووه‌ته مالتیکی تـره‌وه قۆلبه‌ست کراوه، پاش ئه‌مه‌ش ئیمه‌یان ئازاد کرد، به‌لام ئه‌و پووداوه کاریگه‌ری سه‌لبی له‌سه‌ر من جیه‌یشت و، به‌رامبه‌ر هه‌موو خه‌لک، ده‌وله‌ت، ده‌وله‌مه‌نده‌کان، که‌سه هه‌بووه‌کان و، ئه‌وانه‌ی بوختانیان بۆ ئیمه هه‌لده‌به‌ست کینه له‌دل بووم و، هه‌ستی دوژمنایه‌تییه‌کی وه‌هام له‌ناخه‌دا په‌روه‌رده کرد بوو، که هیچ که‌س نه‌یده‌توانی پێشم لی بگریت، وه‌ک ده‌لێن: "خوین به‌ری چاوی گرتبووم" له‌ ژيانمدا ته‌نها

ئامانچىكم مابوو، ئەويش لە ئاوبەردنى تەواوى دوژمنان و ئەوانە بوو كە
بوختانيان بۆ ھەلە بەستين.

خاوەن مائەكەمان كۆچى دوايى كرد:

مامە پيرەى خاوەن مائەمان كۆچى دوايى كرد، -خوالى خۆش
بىت-، كە باوكايەتيەكى ميهره بانانەى بۆ ئيمە پيشاندا و، لە
سەختەرين پۆژەكانماندا پشتگيرىي ئى كردين، ھەرگيز كرى
خانووەكەى ئى وەر نەگرتين، لەسەر و ئەو ھەشەو ھەندىك لە
پىويستىەكانيشى بۆ دابىن دەكردين.

مروفتىكى زۆر بەرپۆز بەرەوشت و، زۆر دىندار بوو، تەنھا ئەگەر من
و براكەم لەمال بوويناىە دەھاتە مائەمان، بەلام كاتىك كە داىكم بە
تەنھا لەمال بووايە نەدەھات.

كە مامە پيرە وەفاتى كرد، ئيمەش لەلاى سەريپەو ھەمادەبووين،
خۆى دوو كوپى ھەبوو، بەلام بە تەنھا دەژيا. بەپاستى من ھەرگيز
گيان سەپاردنىكى وەھام نەديو، نەبىستوو. ھەرەك
مامە پيرەيەكى ھاوپىي گيانى بە گيانى بۆى باسكردم: وەك بلىي ئەو
پياو ھەم بۆ مردن نا، بەلكو بۆ پشويەك، ئاھەنگىك، جەژنىك دەچوو،
چونكە چەند پۆژ لەو ھەپش خۆى بۆ ھەمادەكردبوو و، ھەموو
كەلوپەلەكانى مائەكەى پاككردۆتەو، ئەو پۆژە ھەينى بوو.

دەستنۆيژىكى پاك و پوختى گرتىبوو، پېش نوڭز خويىندىن قورئان و پاشان وىردەكانى جەوشەنى خويىندىبوو.

نوڭزى كردىبوو، وىردەكانى تەوبە و ئىستىغفارى خويىندىبوو، بەرگى پاك و نوڭى پۆشيبىو، پاشان چوبوبو سەر جىگەكەى و، پووە قىبلە و لەسەر ئەڭق بەچۆكدا ھاتىبوو. باسى سات بە ساتى پېش گيان سپاردنى بۆ ھاورپىكەى كردىبوو. ساتى گيان سپاردنىشى وتىبوى: "پەرەردىگارا، وا دىمە بارەگای زاتى موبارەكت، لە حضورتدا بە پىزىكردنى تاوانەكانم و دەستى خالىم پووم پەش مەكە". پاشان بە ھاورپىكەى تەنىشتى وتىبوو: "وا ھاتن، ئىتر من پىوارم. گەردنم ئازاد كە" و، بە يەكجارى گيانى سپاردىبوو. چەند كۆتايىيەكى بۆيىنە، جوان و پىر پەندە، وانىيە؟ بە پاستى مەڭق ئەگەر خواوەنى ھەموو سامانى دونيايش بىت، بۆچى باشە كە بە بى ئىمانى بگە پىتەو لە پەرەردىگارى.

من ئىستا دلىام كە دەولە مەندترىن مەڭق، ئەو مەڭقىيە كە بە ئىمانەو دەگە پىتەو بارەگای پەرەردىگارى، چونكە ئەو بە بەھشتىكى ھەتاھەتايى و ئاسودەيى نەبپاوە شاد دەبىت. ھەزارترىن مەڭقىش ئەو مەڭقىيە كە بە بى ئىمان و بى تىشوى چاكە ژيانى ھەتاھەتايى لە بەختەو رىدا لە دەست دەدات. ئەگەر مەڭقەكان

تەنھا جارىك بە باشى لەمە تېگەشتىنايە، نە خراپەكارى و نە شەپ و
نە ناپاكيى پويىنە دەدا.

نامادە كارىيەكانى بە خاكسپاردنى مامە پىرەى خاوەن مالمەن
تەواوبوون و، ويستيان بە خاكى بسپېرن كۆترى سېى و چۆلەكە لە
گۆرستانەكە لە شەقەى باليان دا، ئەم فېرېن و خويىندەى بالئەكان
تا نزيكەى دە خولەك بەردەوام بوو، ساليان لە مۆڤەكان
نەدەكردهو. ئىمامەكە وتى:

"لەجىي خۆتان دانىشن، كارتان بەو بالئەكانەو نەبىت". ئەم زاتە
مۆڤىكى زۆر موبارەك بوو. واديارە ئەم ھەموو مەخلوقە بۆ
خواحافىزى و دوعاكردن ھاتوون، ياخود بۆ پېشوازى لىكردى
نامادەن".

ئەوانەى لە ژياناندا چاكەخوازن و، خوا ناسن و، بە ھاناي
ستەمدىدەو بىتوانان و، بىكەسانەو دەچن، بەم جۆرە دەبىت وەك
ئەوەى ھەر لە يەكەم ساتى مەرگىيەو بە دوا مەزلگەى ئارامىي شاد
بىت، ئەو جۆرە كەسانە فرىادپەسى مېھرەبانىي كۆمەلگەن، گەر
ئەوان نەمىزن، پەرەردگار چىتر پىگە بە كەسى خراپ نادات و،
قيامەت بەرپا دەكات، دلئىام ئەگەر ئەم مۆڤە بەرەوشت و
پايەبەرزانە نەبن بىتوان و، دەردەداران ھىندەى تر بىچارە دەبن،
خوايە گيان نمونەى كەسى باش ھەر زۆر بىت.

له خانوو هكه دهر كراين:

كه وړه ترين ده سگير ځي كارمان له ژياندا مامه پيره بوو، نه ویش كه
ته نها نوميدمان بوو مالئاوايي لي كړدين و، بهر و جيهاني هه تاهه تايي
و به هه شت و نارامی به پي كوت. ژياني پر مهينه تي بهرده وام بوو و
ته نانه ت سه ختيه كانمان چنه د هينده بوونه وه.

خزمه چاوچنوكه كاني مامه پيره كه پيشتر هه رگيز سه ردانيان
نده كړد، نه وانه ي ته نانه ت ناماده ي مه راسيمي به خاك سپار دنيشي
نه بوون، هر كه هه والي مه رگيان بيستبوو، بي سي و دوو خويان
كه يانده مال كه ي و، مال كه يان سه روژير كړد و، به هيوای دوزينه وه ي
كه نجينه ي مامه پيره ي په حمه تي بوون، كه لوپه لي مال كه يان له نيو
خوياندا به شكر د.

ده گونجيت مال و مندا ل و خزمان هينده بي ويژدان بن! مندا ل
په روه رده بكو، له پيناو ناسوده بيده تالي و سويرييان بچيژه، به لام
نه وان له دثوار ترين پوژدا به ته نها به جيت بهي ل، ته نانه ت ناماده ي
به خاك سپار دنيشت نه بيت، دواتریش ته نها هه والي مسوگه ركردني
ميراث بدات، ده بيت نه مه چو و هسف بكريت؟ نازانم به لام دلنيام له
پاستي نه و په نده ي پيشينان وتويانه: (چي بچينيت، هر نه وه
ده دوريته وه)، هم له م دونيا يه و، هم له ناخير ه تيشدا.

بۆ ئەوان تەنھا پارەو سامانى خوالىخىشبوو گىرگ بوو، نەك خودى
خۆى، خوالىخۆشبووش ئەمەى باش زانىبوو، بۆيە ھىچ شتىكى بە
مىرات بۆ خىزم و دۆستان بەجىننە ھىشتبوو و، ھەموو شتىكى لە پى
خوادا بەخشىبوو.

خانووھەشى بەخشىبوو بە پىكخراوئىكى خىرخوازى، ئەو
پىكخراوھش بۆ چۆلگىردنى خانووھە ئاگا دارىيان بۆ ناردىن. يا ئەوھە تا
كرى نىشتە جىبوونمان بۆ دابىن دەكات، ياخود مالىكى دىكەمان بۆ
دەدۆزىتەوھ.

خوایانپارىزىت كە لە بىلانەى ئىمە تىگەيشتن، بۆ
نىشتە جىبوونمان كۆمەكىيان كرىن.

گەنجە فرىشتە ئاساگان:

كاتىك خىرخواز و كەسانى چاكەخواز لىپرسراوئىتى خانووھەيان
گرتە دەست، لەمالەكەى خوالىخۆشبوودا چوار پىنج خوئىندكارى
زانكۆى زۆرىاشيان نىشتەجى كرى، كە ھەمويان گەنجانى ئىماندار
بوون و، ھىندە بە ئاپو و پەوشت بەرز بوون، كە سەريان زۆر كەم
ھەلدەبىرى، بۆ ئەوھى تووشى گوناھ و تاوان نەبن. لەلايەك
شەقامەكان جمەيان دەھات لە گەنجانىكى بكۆژو كىنە لە دل و لەپى
لادا، لەلايەكى تىرشەوھە گەنجانىكى نوورانى ھەبوون، كە لە
دانىشتوانى بەھەشت دەچوون، ھەندىك جار ئىمەشيان بۆ لای خۆيان

بانگه‌یشت ده‌کرد... که سانیکی تا بلتی سینه فراوان و، پۆخ شیرین بوون، ئیمه به بیگه‌ردییان زۆر سه‌رسام بووین. ئەوان به تەمەن له ئیمه گه‌وره‌ترو به ئەزموونتر بوون و، بۆ چا خواردنه‌وه بانگه‌یشتیان ده‌کردین و، کتیبیان بۆ ده‌خویندینه‌وه‌و، باسی ئایینیان بۆ ده‌کردین، ئیمه‌ش که ده‌چوینه لایان ناخمان ئاسووده ده‌بوو و، له که‌ش و هه‌وای خنکینه‌ری ژیان دوورده‌که‌وتینه‌وه‌و، له‌سایه‌ی ئەو که‌ش و هه‌وا ئارامه‌دا وچانیگمان ده‌دا.

ئەوان که سانیگ نه‌بوون که له زه‌لکاوی ناپاکییه‌کانی ژياندا بژین، به‌لکو گه‌نجانیکی فریشته‌ئاسا بوون، که له جیهانیکی زۆر پاک و بیگه‌رددا ده‌ژیان.

نویژه‌کانمان به جهماعت ئەنجام ده‌دا، له‌کۆتایی نویژه‌که‌شدا به کۆمه‌ل و به سه‌دایه‌کی زۆر شیرین ویرده‌کانمان ده‌خویند، که هینده کاریگه‌ر بوو، من له‌پاش ته‌واو بوونماندا، هه‌ستم ده‌کرد پۆحمان خاوین ده‌بیته‌وه.

پاشان باسی هه‌ندی بابته‌ی ئایینی نی‌و په‌یامه‌کانی نووریان بۆ ده‌کردین، ناوه‌پۆکی بابته و باسه‌کانیش بۆ ده‌ردی ئیمه‌ ده‌رمان بوون، هه‌روه‌ها زۆر لام سه‌یربوو، که ئەو (جه‌وشه‌ن)ه‌ی پیاوه نوورانییه‌که له‌باره‌یه‌وه به‌دایکمی ده‌وت: "بیخویننه، ئەمه‌ دوعایه‌کی زۆر کاریگه‌ره ! ئینشالا شیفات بۆیه‌ت، لای ئەو گه‌نجانەش هه‌بوو".

بېگومان نه گهر ماوه يه کي زياتر له گهل نه و گه نجانه دا بووينايه، له
 زه لکاوې تاوان و خراپه پزگارمان ده بوو و، پړي پاستمان ده گرت،
 به لام نه و هله شمان له ده ست چوو، به لام به ته واوې به هوي
 که مته رخه مي خو مانه وه نه بوو، به لکو ده رديسهرې و گيژاوي ژيان
 به جوړيک نيمه ي گرفتار کړدبوو، که به رده مي خو مان به پووني
 نه ده بيني، سهره پای ناگري توله سندنه وه که له ناخماندا کلپه ي
 سه ندبوو، گه مې پوژگارو مرغه خراپه کان هيچ سوچيکي خاويي له
 پوچماندا نه هيشته بوو وه، خراپتر له وهش پووداو و پيشهاته سهخت و
 نازار او بيه کان بوون که دوچار يان ده هاتين.. به جوړيک له م گيژاوه دا
 گرفتار بوو بوو ي، که بؤ به رده وامي دان به ژيانمان له گهل نه واند،
 ناچار ده بوو ين وه که خه لکي ده ورو به رمان بژين.

له و پوژگار ده پو به پووي پووداو يکي دي که بوو ينه وه، که چرې
 باوه پو خواناسي پيش پشکووتن هله و راند.

له گه په که که ماندا جاريکي دي که دز هله يکوتيه سهر مالنيک و،
 ده ستر دژييان کړدبوو سهر خانمي ماله که و، نالتونه کان ي شيان
 دزيو هله اتبوون. نه مجاره ش بېگومان هر نيمه بوو ينه قوچي
 قورياني و، راپيچي به ندينخانه يان کړدين. گه نجنيک که به هيچ
 شيو يه که نه مانده ناسي، ده يوت: "نه مه کاري نه مانه، خو م نه وانم دي
 له ماله که هاتنه ده ره وه". نه شکه نه و نازارو لي داننيکي زورمان

چه شت، ته نانه ت نه دامه ناوه کیه کانی جه سته م هیئده زه بری
پیگه یشتبوو، که پاشه پوکم خوینی تیدابوو. ددانه کانم و، لیوه کانم
زامار بوو بوون، جیی شینبونه وهی لیدانه کان بۆ چه ندین مانگ سارپژ
نه بوون. بیگومان براکه شم هه مان نه شکه نجه درابوو، به لام خوی
که وره م هات به هانامانه وه، له کورتاییدا پزگارمان بوو.

ئه مه چۆن دادگه ریبه که ! سه ره پای نه وهی بیتاوان بووین نه و
هه موو نه شکه نجه به مان چه شت، ئیتر چۆن کینه له دل نه بین، نه سته م
بوو به رامبه ر نه و که سانه ی ئازاری بیگه سان ده ده ن هیچ هه سته ی
باش ده ریرین. له پۆح و دلمدا هه رچی جوانی و باشی هه بوون،
هه مووی سراپونه وه، نه و گه نجه ش هاته ریزی دوژمنانه وه، ئیتر
دوژمنه کانمان سی لایه ن بوون، ته نانه ت نه و گه نجه باشانه ی
دراوسیشمان به چاوی بق و کینه و نه فرینه وه ته ماشایان ده کردین،
واته له گه ل هه موو جوانیه کاندایه یوه ندیمان پچراندبوو.

به‌شی چواره‌م سه‌خت‌ترین نازاری ژيانم

ئەو کێشانه‌ی دووچاریان ده‌هاتین، کۆتاییان پێ نه‌ده‌هات و،
له‌به‌رده‌م ده‌ستپێکی به‌لاو مه‌ینه‌تی و پووداوی سه‌خت‌تردا بووین،
زریانێکی خۆمه‌لاسه‌داو چاره‌پێی ده‌کردین، که ته‌واوی ژيانمانی
شیواند، که ئیش و نازار و لێدانه‌کانی پیشووی له‌یادبردینه‌وه.
ئێواره له‌گه‌ڵ براکه‌م پێکه‌وه له ئیش گه‌پاينه‌وه به‌ره‌و ماله‌وه.
به‌لام دایکه‌م که نه‌یده‌توانی له جیگا که‌ی خۆی به‌رزبێته‌وه، به
خۆخشاندن هاتبووه به‌رده‌می ده‌رگای ده‌ره‌وه‌و، له چاره‌کانیدا ترس
و دله‌پاوکییه‌کی قوڵ ده‌خوێندرایه‌وه‌و، پووخساری تاسابوو. پرسیارم
لێکرد: "دایکه چی بووه؟ بۆچی لێره‌دایه‌؟"، سه‌ره‌تا وا گومانم برد
دوژمنه‌کانه‌مان په‌لاماری ماله‌که‌یان داوین، به‌لام دایکه هه‌واڵێکی پێدام
که هیچ به‌خه‌یاڵمدا نه‌هاتبوو.

به دهنگیکی له رزۆکهوه هاواری کردو وتی:

- کوپم داده تانی ئی نیه.

ئهم قسه یه ی وهك بۆمیك زه بری له میشکمد.

به بی وتنی یهك وشهش له جیگه ی خۆم دانیشتم، ئهو قسه یه وهك
پشكۆیهك ناخمی دهسووتاند.

چه ندین جار ته زوو به له شمهات و، عاره قیکی سارد سهراپای
بوونمی سهرکرد.

به خۆم دهوت: "ئهی هاوار، ئهو دورژمه چه پهلانه داده شم له تاو
ده بن، خوانه خواسته ئه گهر شتیکی وها پوویدات، زیان بۆ من
دهبیته زه هریکی سامناك و، له بهرامبهر دورپانیكدا دهیم: یان مردن
یا خود كوشتن. له م خه یالانه دا به قولی نقوم بوویوم.

- ته نانهت گویم ئی بوو كه دایكم دهیوت: "كوپم سهیری من بكه و،
شانمی پاده وه شاند له كۆتاییدا خۆم كۆكرده وه و پرسیارم كرد:

- دایكه، كه ی پۆیشه دهره وه؟

- کوپم نیوه پۆ. بۆ نان كپین چوو بووه دهره وه.

براكم له ماله وه جیهیشت و، به په له خۆم گه یانده نانه واخانه كه،
به ئی، نیوه پۆ نانی كپیوو و، به بی وهستان گه پابویه وه، به لام خۆ
ماوه ی نیتوانی ماله وه و نانه واخانه كه (۱۰۰-۱۵۰) مه تر بوو.

خۆم گەيانده بنكهى پۆليس:

من به شپرزەبىه وه چووم بۆ بنكهى پۆليس. لەوى لەبەرئەوهى
هەموويان منيان دەناسى، كە لەناكاو بينيانم سەريان سوپما،
ئەفسەريك وتى:

- خيەرە؟ تۆ بەپيى خۆت نەدەهاتى بۆ ئيرەو، ئيمە بۆت
دەگەرپاين پاشان دەماندۆزيتەوه. كەواتە هۆكارى ئەم هاتنە
لەناكاوه تان چييه؟

پيش ئەوهى وه لām بدەمهوه، كە ئەفسەرەكە ترس و شپرزەبى لە
پووخسارمدا بەدى كرد وتى: چى بووه، وا پەنگت پەريوه؟ ئيتەر
كەوتم بەسەر قاجيدا.

بەپاستى سەير بوو وا چاوەرپيى يارمەتى بووم لەو ئەفسەرەى كە
لێى دام، زيندانى كردم، هەموو جۆرە ئەشكەنجەيەكى پيچەشتم،
وتم:

- دادەميان فراندووه، تخوا بۆمان بدۆزنەوه، شتيكى لى بيت، من
دەمرم، ناتوانم بژيم، يارمەتيمان بدەن، ئەو ئەفسەرەى دەيان شەو
تا بەيانى لێيداوم، گۆرپابوو، يارمەتى منى دەدا، ئەويش لەبەرەمبەر
هاوارو شلەژانى مندا، دەستەوهستان بوو بوو، بە لām شانى گرتم و
داينيشاندم، ئاوى بۆ هێنام، هەولێ دەدا هێورم بکاتەوه،
دلته وايم بکات، وتى:

— مه ترسه، ئيمه ژيانمان بۆ ئاسايش و ئاسووده يى هاوولاتيان
 ته رخان كردووه. خوشكه كه ي تو به خوشكى منيش هه ژمار ده كريت
 و، بۆ دۆزينه وه ي نهو چيمان له ده ستداييت دريغى ناكه ين. له پينايى
 پاراستنى ئارامى و ئاسايشى كۆمه لگادا نهو ليدانه ي دوينى له توّم
 ده دا، دلنيا به ده بيته به شى نه وانه ي كه خوشكه كه تيان فراندووه.
 به راستيش ئه م وته ي جيبه جيّ كرد، من و ماله كه ميان خسته
 سايه ي پاريزگاريى پولىسه وه. پاسه وانبيان ده كردين. نه وانه ي تريس
 به رده وام بوون له گه پان.

چاومروانييهك له بى ئۆقره ييدا:

تارمايى خه م و په ژاره كه شوه وای ماله كه مانى داگير كردبوو و،
 هيج شتيك په نگ و چيژى نه مابوو له بهر چاومانداو، دايم له پيش
 چاوه كانماندا، له هه راسانييدا ده توایه وه. نهو، كه "(ناخ و داخ) ي
 ده كرد. نهو ئاهه ي كه له زارى ده رده چوو، وهك كلبه ي ئاگر
 بلاوده بوويه وه. ئايا دلى دايم تواناي بهرگه گرتنى ئه م ئازاره ي هه يه ؟
 شيوه ن و ناله ي دلى نهو له باسكردن نايه ت. نه خو شيه كوشنده كه ي
 خو ي په راويزخستبوو و، به ئازارى دوورى خوشكه كه مه وه
 ده تلایه وه.

منیش ئەو ەندە لە ھەسرەتدا سەرم بە دیوارە کەدا کێشا بوو، کە لە چەند لاوێ سەرم شکابوو، ئەفسەرە کەش لە لایە ک براکەم و، لە لایە کیش دلتە وایی منیان دەکرد.

ئەو شەو بەو شێوەیە تێپەڕی: بە گریان و، نالە و، شیوەن. پۆژی دواتر نزیکى نیو پۆ ھەوال ھاتبوو. ئاخ، بۆ نە بیستنی ئەو ھەوالە، بۆ نە بینینی خوشکە کەم لەو ھالەدا، ئامادە بووم چیم ھەبە ببەخشم، بەلام بە داخەو ئەم دیمەنە نامرۆقانە شیم بینی.

خوشکە کە میان لە سەر بالە خانەییە کەوێ کە ھێشتا تەواو نە بوو بوو فریدابووێ خواروێ بۆ چالێک و، دەستیان لە دواوێ بەستبووێ و، دەمیان بەستبوو... لە کاتی کدا ئێمە ھەرگیز چاومان نە پرێبووێ ئابوو و ناموسی ھیچ کەسێک، کەچی دەستدرێژیان کردبوو سەر خوشکە کەم. ئەو جانەو ەرە درندانە حالێکیان بەسەر خوشکە کەم ھێنا بوو، کە ھیچ مەزۆتێک بە خەیاڵیدا نایەت، بە تەواوی لە خوێنی خۆیدا تەلەبووێ و. ئەمە تەنھا لە جانەو ەرێکی درندەو بێ ویزدان دەوێ شایەو، مەھالە مەزۆتێکی ئاسایی کاری وای لێ بوێ شیتەو.

دوژمنایەتیش یاساو پێسای خۆی ھەبە. تەنانت مەزۆ بێ لە کەدار کردنی ھەست و ئابووێ مەزۆیەتی دەکوژیت! بێگومان مەرگ لای کەس خۆشەو ێست نەب، بەلام کە پووداوەکان بەم جۆرە ئاراستە دەگرن، چی لە مردنێکی سەلامەت و بە ئابوو خۆشترە!

له هه موو بارودوخێكدا مافی ئه وهی ههیه كه به پاراستنی ههستی
 مرۆڤبوونییه وه بمریت، نهك بهم شیوه دپندانیهیه. ته ئانهت ئه گهر
 بهرامبه ره كهت كه نجیكى بپتاوانی بێ دهسهلات بپت... ئه مه كام
 ویزدانیتك، كام عه قلیك، قبولی دهكات؟

كه واته چۆن تۆ له مان نه ده سه نده وه له وانهی ئه م ئه شكه نجهیه یان
 به مرۆڤتیكى بێ تاوان چهشت، كه سێك ههیه له بهرامبه ر ئه م سته مه ی
 بهرامبه ر خوشك و براو باوكی بكریت و بێ هه لۆیست بپت؟! ئایا
 ده توانیت بلێت: "ئیت قه ده ر بوو و، هه رچۆنك بپت با من ده ستم
 خویناوی نه كه م!"

په نگه برهوا كردن به دادپه روه ری دادگا و یاسا چاره یه كی
 گونجاو بوو بپت... به لام بۆ كه سانك كه ته واوی ژیا نیان به ئازار
 به سه ربردووه، بێ خاوه ن و سه ره رشتیار پێگه یشتوون، مه حاله به
 هۆشیكى سه لامهت و دروسته وه هه نگاو بنین. له سه رو هه موو
 ئه مه شه وه، هه رزه كارین، ئه وا هه یه هیوا یه كه له ئاسۆدا نییه، تازه
 كار له كار ترازابوو. له و ساته دا مردن بۆ ئێمه جه ژن و ئاههنگ بوو.
 بكه ری تاوانه كه له بنه په تدا ئاشكرا نه بوو، به لام ئێمه خۆمان
 ده مانزانی.

كوشتنی دپندانیهی خوشكه كه م له دلی دایكه دا چه ندين زامی
 ساپژنه بووی هه لكه ندو، تاكه تروسكه یه كی ئومید له ژیا نیدا نه ما بوو،
 به جۆرێك هه موو ساتیكى ئه شكه نجه و چه وسانه وه بوو.

كاتىك خوشكە كەمىيان خستە گۆرەكەو، منىش خۇم ھەلدايە
گۆرەكەو ھەو ھاوارم كرد: "منىشى تيا بنىژن، سەرى منىش داپۆشن.
با منىش بمرم، تخوا لەو جيام مەكەنەو"، ئىتر بەرگە گرتن ياخود
سەبرو ئارامىي دادى نەدەداين.

ھىندە درپندانە كوشتبوويان، خوينەكەى ھەر نەدەگىرسايەو،
تەنانەت كفنەكەشى خوينايى بوو بوو.

ناخ، خوشكە بى نازەكەم... بى ئەو ھى ساتىك خۇشى بچىژىت،
بى ئەو ھى وەك كچانى ھاوتەمەنى خۆى بژى، بى ئەو ھى چىژ ببىنىت
لە تەمەنى لاويى، پىش چىژكردنى گۆلى تەمەن و، ھەر لەسەرەتاي
بەھارى تەمەنىدا كۆچى كرد.... لەوانەشە بەبى تىوہگلان لە گىژاوى
خراپەو تاوانەو ەرزگارى بوويىت، بەلام مالتاوايى ليكردى بەو
شيوہيە بەرگە نەدەگىرا. كە باسى ئەو ساتانە دەكەم، ھىشتا
دەلەرزىم، وەك ئەو ھى ئىستەش زامەكانى خوينيان لى بچۆپىت. ئەو
ئاگرە ھىشتا لەناخمدا كلىپە دەدات.

پىويستە لەيادم نەچىت، تەنھا كەسىك كە ئاگادارى خەم و
پەژارەى ئىمە بوو و، ھاوبەشى خەممان بوو، ئەفەسەرەكە بوو. من
ئەوم ھەمىشە وەك دوژمن ناسىبوو، بەلام ھەلوئىستىكى پاستەقىنەى
نواند.

ئاخ، دايكه گيان:

دايكم تەمەننىكى پېر چەرمەسەرى ژيا بوو، بەجۆرىك كە مانەوەى
ئەو لەو ژيانەدا خۆى بۇ خۆى موعجىزەيەكى تر بوو.

دايكم لە ژيانىدا ھەزارەھا جۆرى كېشەو دەردى سەرى و بېكەسى
و بەدبەختى بى لانەيىەكى چەشتبوو، بەلام ھەرگىز ناشكورىشى
نەدەكرد، بەلكو بەپىي توانا ھەولى دەدا بە بەندايەتيەكى باشى
پەرورەدگارى بكات. بەپاستى سەرەپاي ئەم ھەموو بەلاو ناپرەحتىيە
نەشيانىي باوھەپى خۆى لە خۆيدا وزەو پېگەيشتەويەكى زۆر مەزنى
پىويست بوو.

پىنج شەش مانگ بەسەر مەرگى خوشكەكەمدا تىپەپىبوو،
كۆتايى مانگى پەمەزان بوو، كە دايكم لە دواپۆژەكانى كۆتايى
تەمەنى دەژيا. ئىمەش شەو و پۆژو ھەكو لىكۆلەرەو بەدواى
بكۆژەكانى خوشكەكەمدا دەگەپاين. لەكۆتايىدا سەرەداويكى
گرنگمان دۆزىيەو، وادىاربوو بكۆژانى خوشكەكەم جەلادە
بكۆژەكانى باوكم بوون. باوكم لەسەر مەسەلەيەكى ئابپوو نامووس
كۆژارابوو، ئەوانىش تۆلەى ئەمەيان سەندەبوويەو. لەسەررو
ھەمووشيانەو (ھەمدىە شەل) بوو، كەواتە ئامانجەكە ئاشكرا بوو.
پىويست بوو بەخىرايى خۆمان گورج بكەينەو، پىش ئەوەى ئەوان
گورژىكى دىكەمان لى بوەشىنن، ئىمە ھەنگاوى خۆمان بنىين.

له گه ل براکه مدا پیکهاتین له سهر داپشتنی پلانی ژیرانه و گونجاو و،
بۆ ئه مهش پتویستمان به چه کیکي باش و سه یاره یه ک بوو. ههروه ها
پتویست بوو چه ند که سیکي تر بۆ ئه م کاره بدۆزینه وه. هه موو
ئه مهش پتویستی به بریک پاره ی زۆ بوو.

بۆ پهیدا کردنی ئه م پاره یهش پلانی دزیه کمان داپشت، به لام
به هۆی خراپی باری ته ندروستی دایکه وه جیبه جی کردنی
پلانه که مان بۆ ماوه یه کی کورت دواخست.

دایکم ده یزانی ئیمه نیازی چیمان هه یه و، به هه موو توانای هه ولی
ده دا پیکریمان لی بکات. ئیمهش بۆ ئه وه ی دایکم خه م نه خوات،
له به رچاوی ئه ودا وا خۆمان نیشان ده دا که سه رقالی هه یچ پلانی که نین.
ئای دایکه گیان، له گه ل هه موو خه م و ده ردی سه ری و نازاره کانی
خۆشیدا خه مخۆری ئیمه بوو و، ده ترسا له وه ی به لایه کمان به سه ردا
بیته.

شه ویکی پیرۆز:

دیاربوو دایکم هه سستی کرد بوو دوا ساته کانی ته مه نی نزیک
بوونه ته وه، بۆیه ئیمه ی نارد به شوین ژنیکی دراوسیماندا، ئه ویش
دایکمی بۆ ئه م گه شته بی کوتاییه ناماده کرد و، ماله که ی پیکهست
و، پاکوخواوینی کرده وه.

به ئيمه‌ی وت كه به هيچ جورى ده‌ورى چۆل نه‌كه‌ين. نه‌و شه‌وه
يه‌كېك بوو له‌ دوا شه‌وه‌كانى قه‌در له‌ مانگى په‌مه‌زانى پيروز، كه
تييدا خواى گه‌وره له‌ گوناهاكاران خوښ ده‌بيټ.

ئيمه لى دوورنه‌ده‌كه‌وتينه‌وه، به‌لام خو چاوه‌كانى نه‌و زور دوور
ده‌يانپوانى و، ئيمه‌ی نه‌ده‌بينى، وادياربوو چاوى له‌ دوا مه‌نزلكه‌ی
خوى بوو. كه‌ قسه‌ی ده‌كرد خه‌نده‌يه‌كى شيرين به‌ پووخسارييه‌وه
ده‌بينراو، سيمه‌ی پرشنگدارو نوورانى ده‌هاته پيش چاو، ئيمه‌ش به
سه‌رسامى و تيرامانه‌وه له‌ پووخسارى دايكمان ده‌پووانى. نه‌و شه‌وه
شه‌ويكى زور سه‌رسوپه‌ينه‌ر بوو و، ويستگه‌يه‌كى گرنگى ديكه‌ی
زيانمان بوو.

دايكم له‌ پر پووى كرده ئيمه و وتى:

- بنووسن. نه‌و پياوه هات، به‌ده‌ستى ئاماژه‌ی بۆ جييه‌كى ناديار
كردو دووباره وتى: "ايا نابيستن؟ به‌ئيوه ده‌لى".

- كى دايكه؟ كام پياو؟ ئيمه هيچ شتيك نابيين...

- نه‌و پياوه، نه‌و پياوه. موباره‌كه... نه‌و پياوه نوورانييه‌ی ئيمه
له‌ هه‌موو ته‌نگانه‌يه‌كدا پزگار ده‌كات...

- كوا؟ له‌كوئيه؟ بۆچى ئيمه نابيين؟

دايكم چاوى برييه قولاييه‌كان و نه‌وانه‌ی گوڤيىستى ده‌بوو
به‌ئيمه‌ی ده‌وت.

– ئۆيۈڭىزگە گوناھ و تاوان بولۇن. ئۇ پىياۋە نورانىيە چىتر بە
ھاناتانەۋە نايەت. ھەركاتى تەۋبە بىلەن، لەۋ گىژاۋە خۇتەن دەرپاز
بىلەن، ئۇ دۇبىارە دىتەۋە بەھاناتانەۋە.

ئىستەنەۋە دەپلەم بىنۇسەن. ئۆزىنىش گۆي بۇ ئەمەتەنە بىلەن،
دەپ خىراكەن، گۆپراپەلى بىلەن، كاتەم ھىندە بەدەستەۋە نەماۋە.
براكەم پايكرد قەلەم و كاغەزلىكى ھىناۋ، دەستى كىرد بە
نۇسەنەۋە دەپ دايەم دەپتە..

۱- گەر دۇست دەپتە، پەرۋەردگارت بەسە.

۲- گەر ھارپىت دەپتە، قورئەت بەسە.

۳- گەر سامەت دەپتە، قەنەتەت بەسە.

۴- گەر دۇست دەپتە، نەقەست بەسە.

۵- گەر ئامۇزگارىت دەپتە، مەدەت بەسە.

پەستەگەلىكى ئۆز پەخت و، پەرۋەتەن، ئۆز جۈنە بولۇن. بەپەستە
ھەركەتلىك لەۋزەندە بەرچاۋەن بىلەن، پەپەۋەنە بىلەن،
بىگومان ئاسۋەدەي و خۇشەختە بەدەست دەپتە. بەلەم ئىمە
بەجۇرلىك سەرگەردان و، كىنە لەۋل بولۇن، بەھىچ جۇرلىك لەۋلەيلىكى
ۋەھادە بولۇن. ئەمە ئامۇزگارىيە مەزەنە بەھەندە ۋەبىلەن،
جىبەجىيان بىلەن.

پاش ئەوھى دايكم ئەم دىپانەى وت، ھەستمان كرد لە خالىكى
 دوور دەپوانىت، ۋەك ئەوھى بە ئامانجى راستەقىنەى خۆى
 گەيشتەيت. پووخسارى بە زەردەخەنەىھى شىرىن گەشاىەو،
 ويستى دەستەكانى درىژىكات و ئامىزى والا بكات، بەلام بەھۆى بى
 وزەو توانايىەو سەرگەوتوو نەبوو. تا دەھات پووخسارى زياتر
 دەدرەوشايەو، تيشكى نورىنى دەدايەو. لەوانەىە لە ژيانيدا بۆ
 يەكەمجار بەوشىوھى پەر بە دل خوشحال بوويەت.

من و براكەشم لە نزيكى دايكمانەو دانىشتبووين و، بە سەرنجەو
 لەم حالەمان دەپوانى.

ئەم ئافرەتە ماندوونەناسەى لە سەختەين كاتدا ئىمەى لە ساىەى
 خۆيدا پاراست، سەرەپاى ئەو ھەموو چەرمەسەرىيەى چەشتمان،
 ھەرگىز جارىك ناشكورىيەكى نەكرد و، چارەنووسى سپاردوو بە
 پەرەردگارى. كە ھەموو ئەمانەم ھىناىەو پىش چاوم، دلنيابووم كە
 دايكم لە دواساتەكانى ژيانيداىو، جارىكى تر ناگەپىتەو لامان. ئەى
 ھاوار، دەبىت سەرەمەرگى ئىمە چۆن بىت؟ چۆن دەچىنەو بارەگای
 پەرەردگارمان؟ ئەى ئەگەر لە ساتى سەرەمەرگماندا لە پىيازى
 پەرەردگار دووربىن؟ ئەى ئەگەر ئىمە ئىمانمان لە دەست بەدەين
 چى؟ تەنانت بىرکردنەو ھەش لەمە مەرفى پادەچلەكاند؟

كۆتا وتەكانى دايكى خوالىخوشبووم: "الله، لا إله إلا الله" بوو.

له جيڳهه ڪهيدا سهرى نايه وه، خڻ هه ڇهنده نه يتوانى دهسته ڪانى به ته واوى به رزيڪاته وه، به لام وهك به دوعا خويندن مائتاوايى لڙ ڪردين، ڙيانئىكى ئاويڙان به مهينه تي و دهردي سهرى و سهختي، دواچار به پايان گهيشته، ناله و نازاره ڪانى ته واوبوون و، وه رزي ته مهني ڪوتايى هات.

ئهو چووه باره گاي پهروه ردگاري و، به ئاسوده يي شادبوو.
ئهي چاره نووسى ئيمه چي ده بيت؟ هيشتا دهردي سهرى و مهينه تيه ڪانمان به رده وام بوون.
دايڪيشميان به خاك سپارد.

خه ونيكى پر پهند:

چهند پڙڙيڪ دواى به خاكسپاردنى دايڪم، له خه وندا بينيم.
له شوينئىكى زور خوش بوو. له قه تپالى چيايه ڪدا، له باخچه يه ڪي زور پازاوه و دلڙفيندا بوو. ڪه سانئىكى زور له ده وري بوون، ڪه لام ناشنا نه بوون، خوشڪه ڪشم شانبه شانى دايڪم بوو. باوه شم به دايڪمدا ڪرد، هه ستم ڪرد بڙنى ڪردم، پاشان ماچي ڪردم، به لام نه متوانى له گه ل خوشڪه ڪه مدا قسه بڪم، ئهو زور له دوه وهه بوو. وتي:

— پڙله گيان، من و خوشڪه ڪت زور باشين، هه ميشه دوعا بڙ
ئيوه ده ڪهين.

پرسیم که بۆچی خوشکه کهم نایه ته لمان، وتی:

— ئەو شەرم دەکات، هێشتا ئەوەی ئەو ناپاکانە بەسەریاندا هێنا،
لە یادی نەکردووە، بەلام پەرەردگار پاداشتێکی بێ پایانی پێ
بەخشی و، لە پلەیەکی زۆر بەرزدا یە.

دیاریبوو باسی هەندێ شتی تریشی بۆ کردبووم، بەلام من هەر
ئەوەندەم لەیادە.

دایکم و خوشکه کهم هەردووک سەم لێکراو بوون، بۆیە پێم وایە
خوای گەورە پلەیەکی بەرزو بلندی پێ بەخشیون و، بێگومان لە
میهر و بەزەیی خۆی بێ بەشیان ناکات. سەرەپای ئەم هەموو پووادا
و پێشەهاتە ئاگادارکەرەوانەیی که جۆرێک بوون لە پێنموویی کردن بۆ
ئێمە، بەلام دواجار نەمانتوانی بەندەیهکی باش بین بۆ پەرەردگار،
نەمانتوانی لەسەر پێگەی دایکم بین، زۆر هەولماندا بۆ دەسپێکی نوێ
و، زۆر پارێنەو، بەلام بەداخەو هەموو کات بەلایەکی تر بەچۆکیدا
دەهێنائین و، وەرمان دەپوخوا، پێی هەلەمان دەگرتهو بەر.

ئەو نەهامەتیەیی دوا تروسکهی ئومێدی ژیاانی لێ
خامۆش کردم:

هەموو ئازاریک، هەموو ناپەرەهەتیەکی که دووچاری دەهاتین، ئێمانی
لە ناخدا کالتەر دەکردەو، زیاتر لە زەلکاوی خراپە و تاواندا نوقمی
دەکردین.

ئەندامانى خىزانەكەم يەكە بە يەكە كۆچى دواييان كردو، لەگەل
 براكەمدا وەك ھاوپىيى گيانى بووين بۆ يەكترى. بەلام ديارە ئەو
 دپندانە ئەم تاقە ئومىدەشيان پى پەوا نەبينىم و، لىيان زەوت كردم.
 ئەو برايهشم كە دوايىن ھاوسەفەرى پىم بوو، تەنيا جىيى ھىشتم.
 پاش مەرگى دايكەم لەگەل براكەمدا بەتەواوى خۆمان يەكلايى
 كردبوو وەو، تەنھا بۆ يەك ئامانج دەكۆشايىن: تۆلەسەندنەو لە
 دوژمنەكانمان.

پۆڭيەك نەخۆش كەوتىم و ناچار لەمالەو مامەو پشوو بدەم،
 براكەشم بە تەنيا چوو بۆ ئىش. پاش نيوەپۆ دەرمانم خواردبوو،
 دياربوو ھىوركەرەو بوو و، منى خەواندبوو، كە چاوم كردەو ھەستم
 كرد كات نزيكەى نيوەى شەو. لە دەورى خۆم پوانى، بەلام براكەم
 نەبينى.

سەرەپاى سەرئىشەو نەخۆشى دەستبەجى لە جىگەكەم ھەستام،
 تا بەدواى براكەمدا بگەپىم، ئەو شوپىنانە گەپام كە گومانم برد لەوى
 بىت، بەلام خۆ بەبى من بۆ ھىچ شوپىنىك نەدەپۆشت و، پەيوەندىشى
 لەگەل كەسدا نەبوو، بەلكو باشتري و نزيكترين ھاوپىيى نھىنى پاريز
 و، ھاويەشى خەم بوو. ھەردوك بەيەكەو پووبەپووى سەختى
 پۆڭگار دەبووينەو.

به په له خۆم گه يانده به ندينخانه ... نه مجاره ش كاكي نه فسه ر زور
له گه لندا كوشاو، شوين نه ما به دوايدا نه گه پين و، پرسياړي له باره وه
نه كه ين. نه به زيندوويي و نه به مردوويي هه واليمان ده ست نه كه وت،
واته براكه ميان بى سهر شوين كرد.

له و پوژوه هه واليك له باره ي براكه مه وه نازانم.. تا ئسته ش
چاوه پتي گه پانه وه يم و، له گه ل يادگاريه كانى نه ودا ده ژيم، نه و
ته واوكاري بوونى من بوو، ته نها هاو ده م و كه سم بوو له م دونيا يه دا.
كه سىتى نه و له من سه نگينتر و، هيمنتر و، ژيرتر بوو، زور جار نه و
له په فتاره هه له شه كان سه رزه نشتى ده كردم، هه له و شپرزهي و
توپرپيه كه مى كه متر ده كرده وه. هه ميشه وه كه سىكى له ته مهنى
خوى پيگه يشتووتر بيرى ده كرده وه و بريارى ددها، تا نه و ساته ش كه
له من جيا بوويه وه، هه ولئى ددها له داوى خراپه كارييه وه تيوه نه گلئت،
وه كه هر گه نجىكى هاوته مهنى خوى، نه و يش هه ندى هه له و لادانى
هه بوو، به لام چه نديك له توانايدا بووايه هه ولئى ددها خوى له جگه ره
كيشان و، مه ي خواردنه وه هه موو خووه خراپه كانى ته مهنى
هه رزه كاريى به دوور بگريت، ماوه ماوه نويزه كانيشى ده كرد، وه كو من
شپرزو بى نامانج و كينه له دل نه بوو.

براكه ميان بى سهر شوين كرد، منيش هه موو پوژيكم به نه فره تى
كردن له بكوزه كانى نه و تاوانه به سه ر ده برد. مه گه ر نه وانه چوڼ

مروڻيڪن ڪه هيٺند له ڪوشتن چيڙ ده بينن؟ له م دونيا به دا هيچ دوستيڪ و، هيچ ڪه سيڪم نه مابوو دلي پي خوش بڪه م و، چراي به ڪجاري زيانم ڪوڙايه وه.

ئاگري توله سهندنه وه:

به بي سهروشوين ڪردني براڪه م، ئاگري توله سهندنه وه له ناخدا ڪلهي سهندو، به هيچ خاموش نه ده بوو و، تا ده هات زياتر بلتسي ده سهند، لاشي هموو نهداماني خيزانه ڪه م هميشه له پيش چاوم بوون، ڪه سهراپاي زيانيان له ترس و دله راوڪيدا به سهر بردو، له نه جامدا هموويشيان بوونه قورياني بي به زه يي و درنده يي.

باوڪم...

دوو براڪه م...

خوشڪه ڪه م...

ئه وان به درنده ييه ڪي نامروڻانه ڪوڙابوون، ته نانهت پريان نه دا ئا برومه ندانه سهر بنينه وه.

چون ده متواني چاوپوشي له م هموو ستمه بڪه م؟ به بي توله سهندنه وه؟ ئايا چون بمتواني به ئوقره بگرم و ئاسوده بم؟!

له يادبردنه وه ي مه حال بوو... دوو هه لباردنم له پيش بوو: يا هموو خه ونه ڪانم له سينه ما بناشتايه و، چاوه پتي مه رگم بگردايه، يا خود بؤ ڪوڙاندنه وه ي ئاگري توله سهندنه وه بڪوڙه ڪان بکوڙمه وه.

پښگه چاره يه کي ترم شک نه ده برد، له پيټناو ټول هسه ندنه وه دا
ناماده بووم ژيانم ته رخان بکه م بڼ پلان دانان و، جي پيشتني شارکه م
و نيسته جي بوون له شارپکي ديکه دا.

قژم دريژکرده وهو، پيشم تاشي، چاويلکه م له چاو کرد، چهند توانيم
گورپانگاريم له شيوه مدا کرد، به لام قاچيکم که مئه ندام بوو،
نهمده تواني گورپانکاري تيډا بکه م و، بڼ هرکوي بچوومايه
ده ياننا سيمه وه پي.

نه وهش يادگاري دوزمنه کانم بوو بڼ من، دهمتواني چيم پي خوشه
بيکه م، به لام که مئه نداميه که م که ميک ناچاري ده کردم به شعلي برؤم،
له و پوزانه دا دوو پلان له مي شکمدا بوون.

يه که ميان، نه نجامداني دزيه کي باش، بڼ ده ست خستني پاره يه کي
زور و، سه رچاوه يه کي ته واو، تا به ناساني دوزمنه کانم بدوزمه وهو،
له ناويان به رم.

دووه ميشيان، نه شته رگه ري قاچه ناته واوه که م و چاککردنه وه ي
بوو، که گه وره ترين کؤسپي پي گه نجيتيم بوو، نهمده تواني چيتر نه م
ژيانه به که مئه نداميي دريژه پي بده م، بڼ نه م نامانجهش
ده سته کاربووم.

بهشی پینجه م
ئهو پرووداوه له ناکاوهی
له ماله که دا به سهرم هات

لهو شارهدا که بۆی چووم له ئۆتیلێک نیشته جی بووم و، پروومالی
ئهو شوینانه م کرد که ده گونجا دزی لی بکریت، ده مویست به ته نها
خۆم ئه م کاره نه نجام بدهم و، خۆ ئه گهر مردم ئه و ته نیا خۆم ده بم
و، گهر پزگاریشم بووایه به هه مان شیوه بوو.

مالێکی ده وله مند م دژی وه . وا ده رده که وت چوونه ناوه وه و
هاتنه ده ره وه شی ئاسان بیته، بۆیه هه موو ورده کاریه کانی پلانه که م
له به رچاو گرت! خراپترین ئه گهر، ده ستگیرکردن ده بوو یان به ند
ده کرام، یاخود هه ر له ماله که دا ده کوژام... هه موو ئه م ئه گه رانه لای
من هه یج بایه خێکیان نه بوو.

بههوی تاوانه وه زۆر پێم که وتبووه به ندیخانه - جا من نه نجام
دابیت یاخود نا - لیدان و سزادانم چه شتیوو، ته نانه ت نه ونده زوو
زوو ده چوومه به ندیخانه وه، که شیوازه کانی لێ پرسینه وه و
پرسیارکردنم له بهرکردبوو. بۆ من قۆلبه ست کردن و به ندیخانه
شتیکی زۆر سانابوو. خۆ هه موومان هه ر ده بیّت بمرین.

ژیان و مهرگم چ جیاوازییه که ده هیّنه ئاراوه؟! نه و پووداوانه ی له
ژیاندا به سه رمدا هاتبوون، واتای مهرگی زۆر لا سانا کردبوومه وه،
مهرگ بۆ من پزگاریوونیک بوو. خۆ زۆرجاران ویستبووم بمرم و پزگارم
بیّت، به هیچ جوریک له مهرگ نه ده سلّه میمه وه.

شه ویّک چوومه ماله که وه، له پاستیدا زۆر به ئاسانی توانیم بچمه
ژووره وه، به لام له ناکاو که خۆم له ماله که دا بینیه وه، له پاستیدا
شلّه ژام، به لام چه کم پێ بوو و، ئاماده بووم بۆ پیکانی هه رکه سیّک که
ده هاته بهردهمم، سهیری چهند ژووریکم کرد، به لام نه متوانی هیچ
بدۆزمه وه، بۆ گه یشتن به ئالتونه کان بریارمدا بوو که بچمه ژووری
نووستنه که و، هه پشه له خاوهن ماله که بکه، تا هه رچی هه یه پێم
بدات، به لام ماله که تاریک بوو، به ئه سته م شتیّک ده بینرا.

چوومه ژووری نووستنه که وه، بینیم گلۆپی ژووره که داگیرسابوو،
به لام جینگه خه وه که خالی بوو، به لام ژووره که په رش و بلاو بوو،
وه که نه وه ی هه ستیان به مه ترسی دزیّک کردبوو، بۆیه که میّک دوودل

بووم، به لām له و ساته دا به توندی زه بړيک به پشته ملم گه یه نرا. هر
نه و نه دهم له یاده، که له هوش خۆم چووم.

له چاوه پرانی مهرگدا؛

که چاوم کرده وه، پیاو و ژنيک له سهر سه رمه وه وه ستا بوون،
به لām ده ست و قاچه کانم به سترابوونه وه. پیاوه که ده سته کانمی
کرده وه، که به ناگاهاته وه، هه ستم کرد که چه که کم و چه قۆکم
پی نه ماوه. تاویک پیاوه که لی پوانیم. له پاستیدا له م حاله ی خۆم
شهرمه زار بوو بووم. له هه مان کاتدا هه یفیشم لیده هات. به لām په فتاری
نهرم و نیانیی پیاوه که به ته واوی مایه ی سه رسو پرمانم بوو. پرسپاری
کرد:

- بۆچی نه م کاره ت کرد؟

ده مویست نه وه نه ده به توندیی وه لāmی بده مه وه، که راسته وخۆ
پاپیچی به ندینخانه م بکات. نه مده ویست له وه زیاتر له بهر چاویدا
بچوک بیمه پیش چاو.

- دزی بۆچی ده کریت؟ پاره په یدا کردن، ده وله مه ندبوون، مانه وه
له ژياندا..

- نه مه ش پڼگه یه کی دروست و نه خلاقانه ی خۆی هه یه. کار بکه و
به ره نجی شانی خۆت ده وله مه ند بیه، بۆچی ئارامیی خه لکان
ده شیوینیت؟

- زیان زۆر به زیاده وه ئارامیی منی تیکداوه... با تۆزیکیش
ئارامیی ئۆیهی دهوله مه ند بشیویت.

- به لām تۆ له پهروهردگار ناترسی؟ ئایا ههست ناکهیت له سه ر ئه م
کارهت ههچ لپرسینه وه یه کت له گه لدا بکریت؟
- من باوه پ به و شتانه ناکه م.

پیاوه که هه لۆیسته یه کی کرد، به خهنده یه کی متمانه ئامیزه وه
چاوی بپیه چاوم و وتی:

- ده زانی ههچ سه رکه وتوو نیت له درۆ کردندا.

- جا تۆ له کوپوه ده زانی که درۆ ده که م؟!!

- وتی من ده رووناسم، له هه لسوکه وتی مرۆفه که و شیوازی
قسه کردنیه وه هه لکه وته ی پۆچی ده زانم.

زمانت شتیك و پوو خسارت شتیکی تر ده لێن، ئه م پیاوه به ته واوی
ناخمی ده خوینده وه.

- سه یرکه، به هۆی شه مه زاریته وه په نگت سوور هه لگه پاوه و،
ئاره ق ده پڕیژیت. که سیك به ویستی خۆی ئه م کاره بکات و، خوا ی
که و ده ی له یاد کرد بیئت، شه رم داینا گری.

- نه خیر، تۆ به هه له تیگه یشتوویت.

- هه له نیه، پراسته... ئه و جه وشه نه ی به ملته وه هه لواسراوه، زۆر
باش که سیئتیت ئاشکرا ده کات.

تۆ ئەم كارە بە خواستی خۆت ناكەيت. ھەرگىز ناتوانيت من
بۆلە تەينيت.

پياوھەكە پاستى دەوت، وەك ئەوھى من بناسیت. جەوشەنەكەى
ملیشم يادگارى دايكى پەحمەتیم بوو. بە پاستى ھەستەمکرد
ویردەكانى ئەم جەوشەنە منى لە زۆر ھەلە پزگار کرد.

پياوھەكە قاچەكانیشمی کردەوھ و، بانگھێشتى کردم بۆ سەر مێزى
نانخواردن، پاش كەمێك ھاوسەرەكەى نانى بە يانى حازر کرد و ھینای.
ھەرسێكىشمان لە سەر ھەمان مێز دانیشتىن.

من لە بەرامبەر ئەم پەفتارە مرقانە ياندا شەرمەزارو خەجالەت
بووبووم و، بۆ ئەوھى ساتێك زووتر بچمە دەرەوھ و، دەرپاز بېم، زۆر
ھەولمدا، بەلام پێيان نەدام و، پياوھەكەوھ وتى: دەرگاوپەنجەرەكان
داخراون و، كلیل دراون، ناتوانيت بۆ ھیچ شوپىنێك بچیت، شتانێك
ھەيە دەبیت لەگەڵ تۆدا باسيان بكەم.

مەترسە، پاپیچی پۆليست ناكەم، بەلام پێويستە پەى بەو نەپتییە
بەرم كە لە ناخەدايە. تۆ كەسێكى خراپ نیت و، زۆر مەراقى زانینى
ھۆكارى ئەم لادانەت دەكەم.

– وازم لێبێنن، مەراقى چى دەكەى؟ ھاتمە ناو ماڵەكەتانەوھ بۆ
دزى و، ئێوھش دەستگیرتان کردم. مافى خۆتانە ھەرچییەك بكەن،
جا لێم دەدەن، يا سكالام لەسەر تۆمار دەكەن؟ چى دەكەن بیکەن؟

- نه خیر نیمه که سانیکی هه بووین و، تۆش مروفیکی سته مدیده و
بیچاره دیت. دابینکردنی پتویستییه کانت ئه رکی نیمه یه. به لام
ده مانه ویت پتویستی پاسته قینه و پالنه ره که ت بزانی و، یارمه تیت
بدهین.

ئای خواجه گیان! ئایا که سانی وه هاش له م دنیا یه دا ده ژین؟
له نیوه شه ودا هه لمکوتا وه ته سه ر مالیان و، له وانه ش بوو بیه
هۆکاری گیان له ده ستدانی، به لام هیشتا له لایه نه باشه که یه وه له
پوودا وه که ی ده پوانی و، هه ولێ ده دا یارمه تیم بدات، خۆزگه هه موو
ده وله مهنده کان به م جۆره ده بوون، ئه وکات نه تاوان، نه تاوانبار
ده مان، نه هیچ که سیك به ناپاکی گوش ده بوو.

دهستم کرد به باسکردنی به سه رهاتی ژیانم بۆ ئه م که سانه ی که
وهک دژیک نا، به لکو وهک میوانیک هه لسوکه وتیان له گه ل کردم. من
هه ر پوودا ویک میهرگه ساتی ژیانم به فرمیسه که وه ده گێرپیه وه،
ئه وانیش به فرمیسه که وه گوئیان لی ده گرتم.

ئای خانمی ماله که، ژنیک چی نه ده میهره بان و به سۆز بوو! که
باسی دایکم و، خوشکه که م کرد، به ده م هه نسکه وه ئه وێ جیهیشت.
به هه مان شیوه ش پیاوی ماله که زۆر به باسه که گاریکه ریو بوو،
به هۆی ئه و پوودا وانه ی باسکردن زۆر باش له هۆکاری دزیکردنه که م
تیگه یشتبوون.

میهره بانیش تا ئه و رادهیه:

ئه و پیاوه و هاوسه ره که ی دلسۆزانه ده یانویست پزگارم بکه ن و،
له م زه لکاو ده رم بهیئن، خاوه ن ماله که ده یوت:

- په ره و ردگار په نجه ره یه کی میهره بانی به پووتا والا کردو، هه لیکی
تری پی به خشیته وه، بۆیه به باشی سوودی لی ببینه، با ئه مه بیته
خالی وه چه رخانی ژبانته، پتویسته زۆر به باشیی گوی بۆ
نامۆزگارییه کانی ئیمه بگریته و، بۆ ئه وه ی سه ره له نوێ گرفتاری
خراپه و تاوان نه بیته وه و، ژبانیککی ئاسووده و ئارام ده سه به ر بکه یته.
ئیمه کوپێک و، کچی کمان هه بوو و، زۆر ده و له مهنده بووین، له
خۆشگوزهرانیدا ده ژباين، راستی مه رگمان له یاد کردبوو، باوه پمان
نه ده کرد پۆژێک پیر ببین. به رده وام له که یف و خۆشیدا پۆژگارمان
به پێ ده کرد، به لام خوای گه و ره ماوه ماوه زله ی میهره بانی خۆی له
به نده کانی ده دات، تا وانه ی پرپه ند فیتری ئه و به ندانه ی بکات، که
ئه و یان له یاد کردووه و، پێی سه ره گه ردانییان گرتووه ته به ر، به لکو به
ئاگابینه وه.

دوو سال له مه و پێش، خیزانه که له پێی گه پانه وه ماندا له پشویه کی
خیزانی، دوو چاری پووداوی پێکدادانی ئۆتۆمبیل هاتین، کچه حه فده
سالانه که مان و کوپه نۆزده سالانه که مان له شوینی پووداوه که
به په حمه ت چوون.

من و خیزانیشم به سهختی برینداربووین و، ماوهیهکی زۆر چارهسه‌رمان وەرگرت و، په‌روه‌ردگارم شیقای داین.

ئەمە بوو بە تاقیکردنەوه‌یه‌ک زۆر پڕپه‌ند بوو. وەک ئەوه‌ی خوای گه‌وره پێمان بفرمویت: "ناگاداربین، ئەرك و مافی ئێوه له‌م دنیا‌یه‌دا ته‌نیا خو‌ش پابواردن و که‌یف و خو‌شی نییه‌، ئەو سامانه‌ش بۆ به‌فێرۆدان له‌کاری نه‌شی‌اودا پێتان نه‌به‌خشاوه‌و، مافی هه‌ژارو بیکه‌سانی تێدا‌یه‌.

ئەم ژیا‌نه‌ش پۆژێک کۆتایی دێت و، لیپرسی‌نه‌وه‌یه‌کی گه‌وره ده‌ست پێده‌کات، ده‌سا تیشووی خو‌تان بۆ ئەو پۆژه‌ ئاماده‌ بکه‌ن و، به‌ له‌به‌رچاوگرتنی ئەو پاستیی‌ه‌ی که‌ په‌نگه‌ له‌ هه‌ر ساتیکدا ژیا‌نتان کۆتایی پێ‌بێت، باشتروایه‌ سه‌ره‌له‌نوێ چاو به‌ به‌ندایه‌تیتاندا بخشیننه‌وه‌، که‌ دل‌نیان پاش مه‌رگ دادگای بال‌ای خوایی سازده‌دری‌ت.. که‌واته‌ تا چه‌ند ئاماده‌کاری‌تان بۆ ئەو دادگاییه‌ کردووه‌؟

وته‌کانی ئەو پیاوه‌ هه‌مووی پاست بوون. وادیاری‌بوو ئەم مرۆفه‌ دیندارو به‌ئه‌زمو‌نانه‌ بۆ یارمه‌تیدانی من دل‌سۆزانه‌ هه‌موو یارمه‌تییه‌کم پیشکه‌ش بکه‌ن.. پاشان وتی:

– بپوانه‌ ئه‌گه‌ر ئامۆژگارییه‌کانمان جێبه‌جێ بکه‌یت، ئەوا هه‌تا بتوانین یارمه‌تیت ده‌ده‌ین، ئه‌گه‌ر تۆبه‌ بکه‌یت و، ده‌ست له‌م کاره‌

نەشیاوانەت ھەلڭگىرىت، ھەرچى پىداۋىستى و خەرجىت ھەيە بۆتى
دابىن دەكەين.

خەرجى نەشتەرگەرىيەكەى قاچت دەدەين، پاشان كارت بۆ
دەستەبەر دەكەين، إن شاء الله لانه يەككى ئاسوودەت بۆ دەسازىتىم،
بەمەش ھەم تۆ پزگارت دەبىت و، ھەم ئىمەش ئاسوودە دەبىن كە
كارىكى باشمان كىدوۋە.

ئەمانە چەند پاسپاردەيەككى سەيرىوون، بەپاستى ھەلى لەم جۆرە
بە ئاسانى نايەتە پى ھەموو كەسىك، پەرۋەردىگار دەرغەتتىكى زۆر
تايىيەتى پى بەخشىبووم. پەنگە ئەو ۋەلامى دوعاكانى دايىكم
بوويىت، بۆيە نەدەكرا ھەلىكى ئاۋا زىرپىن ۋەلا بىنىم. خۆ پەنگە ئەگەر
ئەمەم لەدەست بچىت، ئىتر تروسكەيەككى ھىۋا لە ژيانمدا نەمىنىت،
بۆيە تىگەيشتم كە ئەو كۆتا دەرغەتى ژيانمە.

خۆزگە ئەو ھەستى تۆلەسەندەن ۋەيە لەناخمدا نەدەماۋ، ئەو تاۋانە
دېندانانەم لەياد نەدەما، تا خەيالىم ئاسوودەبىت.

سەرەپاي ئەم ھەموو يادەۋەرى و خەيالاۋەم، پەفتارى دۆستانەى
ئەم ئن و مىژدە بەرامبەرم، ئەۋەندە دىسۆزانەۋ پاك و بىگەردىبو، كە
ھەموو پۇرۇڭ زياتر منيان ۋابەستەى خۇيان دەكرد.

ئەو كەسە بەرز دەرختىن كە بە نيازى دىلى لە مالەكە ياندا گىرتيان
ۋ، لە مالەكەى خۇياندا نىشتەجىي دەكەن، بەپاستى ئەمە شتىكى

نۆرسەرسوپھەتەر بوو! پەرورەدگار چەندە بەندەى بەرپەشت و
دلپاکی هەیه، تا ئەمڕۆ دوژمنەکانمان بواریان نەدابووین کەسى باش
بناسین و، لە جوانییەکانى دەورمان چیژ ببینین.

لە مالهەکی خۆیاندا ئورپەکیان بۆ تەرخان کردم و، جلوبەرگیان
پێدام، ئەو مامە میهرەبانە هەموو پۆژیک بەپیتی پێویست لەسەر
مێزەکەم خەرجی بۆ دادەنام و، بەپاستی لەپیتا و گەپانە وەمدا بۆ
سەر پێی پاست درێغیان نەدەکرد.

خانمی هاوسەریشی نۆر بەسۆزو میهرەبان بوو و، خواردنی خوشی
بۆ دروست دەکردم و، وەك مەوۆفیکى ئاسایی میواندارییان لى
نەدەکردم، بەلکو وەك ئەوێ جگەرگۆشە کۆچکردووەکیان بێ.
هێواش هێواش لە کەناری ئارامیی نزیك دەبوومەووە،
خۆشپەرەفتاری و میهرەبانى ئەوان لە هەست و بێکردنەووەکاندا
کاریگەری دەردەکەوت. لەدوای نەشتەرگەرییەکی سەرکەوتوو
شکستییهکی قاجم باشتەر بوو و، لەو بارقورسییەش پزگارم بوو،
ئێتر دەمتوانی بەرپێکی پابووستم و، هیچ شەلیەکیش لەپۆشتنمدا
نەما.

مامە دڵسۆزەکە ئیشیکى باشیشی بۆ دۆزیمەووە، کە بۆ ئەو
پۆژگارە داهااتیکی باشی هەبوو. هانی دەدام لە کارەکەمدا پشت

بەخۆم بېستەم و زۆر وابەستەى ئەو نەبەم، بۆ ئەو ەى ژيانىكى
سەرىەرزانە دەستەبەر بگەم.

كەسانىكى وەها پاك و بىگەردو دلسۆز بوون، كە زياتر لە دوو
فريشته دەچوون، كە بۆ من بوويىتنە پەروانە. وەك مندالى
پاستەقینەى خۆيان، بە ئەندازەى كۆرە خوالىخۆشبوو كەيان منيان
خۆشەويست و، خەمخۆرم بوون.

ئەو پياوە مېرەبانە چەندىن پڕۆژەى لە خەيالىدا بوو بۆم، ئەو
دەيوست مالىكى جوانم بۆ دابىن بگات و، ژنم بۆ بهيىت و،
خيزانىكى خنجىلە پىكبەيىتم. ەموو ئەمانەش ئاگرى تۆلەسەندنەو ەى
ناخمى تا رادەيەك كەم كەردبۆو و، بۆ ماو ەى سالىك، ئارامترىن
پۆزەكانى تەمەنم ژيام.

هەوالىكى خراب:

لەدواى مەرگى باوكى خوالىخۆشبووم، چوار پىنج خزمەن
بەزىندويى مابوونەو، يەككە لەمانەش مامم بوو. مامم پەيوەندى
لەگەل ئىمە پچراندبوو، سۆراخى نەدەكردىن، ئىمەش بەهۆى
تورەيىمانەو، ئىتر پاش ئەو ەوالىمان نەپرسىبوو، واتە
خزمایەتىمان سړىبوونەو.

سالەهاى سالىش بارودىخەكە بەم جۆرە بوو، لەپۆزگەرە زۆر
سەخت و پرنەهامەتيەكانماندا بە ەانامانەو نەهاتبوو. بەلام

بېگومان ھەر بەلەيك بەسەرىدا بەھاتايە، دلگراين دەبووين، ھەر بەم
شېۋە يەش بو.

پۇڭىكى يەكشەممە، پەيۋەندىم بە ھورپىيەكمەۋە لە ناۋچەكەي
خۇمان كىرد، ھىچ كەس لە ھورپىكانم نە ياندە زانى من لە كۆيم، بېگومان
نە موت لە كام شارەۋە پەيۋەندىي دەكەم.

لەدۋاي ھەۋال پىرسىن، پىرسى:

- تۆ ھەۋالى ئەۋ پوۋداۋەت نە بېستۋە، ۋانىە؟! .

- ۋەم كام پوۋداۋ؟ .

- كاتىك مامت بە پىيەكدا پۇيشتۋە، ئۆتۈمبىلەك لىي داۋە .

- مردۋە؟

- بەلى.

بەم ھەۋالە ئۆر بېتاقەت بووم، ئەۋ ھەستى تۆلە سەندەۋەيە
بلىئەسى سەند، كە ماۋەيەكى كورت بوو لە يادىم كىردىبوو. دېندەي ۋەك
ئەۋ دوزمناۋەي ئىمە ئۆقرەگىرتىيان نە دە زانى، ئاشكرا بوو ھەتا
كەسىك لە ئىمە لە ژياندا بىمايە، لە تاۋان ۋ كۈشتىيان بەردەۋام
دەبوون.

پىۋىست بوو سىنۋورىك بۆ ئەم دەرياي خويىنە دابىرىت ۋ،
چارەيەكى يەكلايىكەرۋە بۆ ئەم بارە بدۆزىتەۋە، پىرسىم:
- ئەمە تازە پوۋى داۋە؟ ۋتى:

- مانگىڭ لە مەۋپىش، كارەكە لىرەدا تەۋاۋنايىت.

- چۆن؟

- پۇڭىڭ پىش مردنى مامت، چوۋنە تە مالەكەى و بە ھەپەشەۋە
پرسىياری تۆيان کردوۋە، كە مامى بەستە زمانىشت و تۆيەتى نازانم،
نۆريان لىداۋە.

كە ئەمانەم گۆى لىتېو، پووخام، ئىتر توانای لە يادبردنەۋەم نەماو،
ھەموو باشى و جوانىيەكان سەرلەنۆى لە بەرچاۋم سىپانەۋە،
سەختگىرانە خەيالى تۆلەسەندەۋەم کردو، ھىۋاش ھىۋاش
لاسارىيەكانم بە خەيالدا ھاتنەۋە.

بەم شىۋەيەش پۇڭە ئاسوۋدەۋ ئارامەكانم كۆتاييان پى ھات و،
چىتر ھىچ كەسىڭ نەيدەتوانى پىش لى بگىت و، ھەموو ئەۋ بەخششە
خواييانەۋ، ئەۋ پۇڭە خۆشانەۋ، داھاتوۋى ئارام و، دەستپىڭى نويم
بەبادا.

بەۋ بپە پارەيەى كە كۆمكردبوۋيەۋە، چەكىكم كپى و، ئەۋەش كە
مايەۋە بۆ خەرجى خۆم خستەم گىرفانم و، بپىارى كۆتاييىمدا.

بەرەۋ مەرگ ھەنگاۋم دەنا؛

چىتر نەمدەتوانى بە ئاسوۋدەيى بژىم، مۇڭىڭ بووم كە بەرەۋ مەرگ
دەپۇيشتم، كەسىڭ خۆى بۆ مەرگ ئامادەبكات، لەچى دەترسىت؟
بىگومان لە ھىچ شتىڭ...

به بی ناگادارکردنه وهی مامه دلسۆزه که و هاوسه ره که ی، به بی
مالئاوایی له و که سانه ی متمانه یان پیکردم، چاکه یان له گه ل کردم،
یارمه تییا ن دام، دنیا یه کی نو ییا ن بۆ سازاندم، پۆیشتم، نه و کاره
پیویست بوو تا بتوانریت زووتر یه کلایی بکریته وه.

دلنیا بووم من به دهستی خۆم مه رگم هه لێژاردبوو و، دنیا یه کی نۆر
به خته وه رم له خۆم شیواندبوو، له وه ش گرنگتر به دهستی خۆم
ههستی جوانی و چاکی و ئیمان و باوه پم له ناخمدا پیشه کی ش
کردبوو. دیسان خۆم گرفتاری ههستی پیاوکوژی و دوزمنایه تی کردن
کردبوو.

ته نانه ت له پێگه ی ههستی و مه ی خواردنه وه و سه رکه شیدا به ره و
پیش ده چووم، پق و کینه و تۆله ی کپکردوی چهند ساله ی ناخم منی
ناماده کردبوو. خۆم بۆ نه نجامدانی هه موو جۆره خراپه یه ک
ناماده کردبوو.

دلنیا ش بووم که چیتر په ره وردگار ده رفه تی گه پانه وه و
ته وبه کردنی دیکه م پێ نابه خشیت، واته هه موو باشیه کانی زیانم
له یاد کردو، به ره و هه لێژ به پێ که وتم، ده ست به چه ک و بیرو هۆشی
په رش و بلۆ و، کینه له دل و، چاو له تۆله به ره و پووی مه رگ
ده چووم.

چارەنووسیشم پاش تۆلەسەندەنەم زۆر تاربوو، یا مەرگ، یاخود
تەمەنیک سەختی کیشان لە بەندینخانە.. پاش ھەموو ئەمانەش
لێپرسینەوێ خوازی لەسەر ئەو خۆینە ی پشتوومە...

ھەریەک لەمانەش چارەنووسی تاربوون بۆ ھەر مەژوونکی ئاسایی و،
نەدەبوو کە پەرویان بدایە. بەلام ئەم دوژمنانە یەخەیان بەرنەدەدام،
وادیارە ئەو وتەیی دەلالت: "بەناچارایی مەژوون دەکەنە پیاوکۆز". بۆ
ئەم بارە ی من و تراپیت.

بەدوای سۆراخی دوژمنەکانمەو بووم:

بەشێوەیەکی باش پووخسارو شیوەم گۆڕی و، بەنھێنی سۆراخی
دوژمنەکانم دەکرد. مەحەل بوو بمانسەنەو، چاکبوونەوێ قاجیشم،
کارەکەمی ئاسان کردبوو.

تەنھا یەک کەس منی دەناسیبەو ئەویش ھاوپی (یەلدارم) ی
ھاوپی مندالیم بوو و، تەنھا کەسیش بوو کە متمانە ی پێیکەم،
(یەلدارم) بوو یارمەتیدەری من و، زانیاری بۆ دەھێنام.

لەجوانترین ئوتیلی شارەکەمان نیشتەجێبووم، بەتەواری وەکو
پیاوماقوولیک دەھاتمە پیش چاو، کارمەندەکانی ئوتیلەکە منیان وەکو
پیاوێکی دەسڕۆشتووی خاوەن کۆمپانیا ناسیبوو، واتە ئیتەر
بەتاویش کەسەکی جارێ نەبووم و، ھەموو شتیەکم گۆراپوو.

(يەلدارم) ى ھاوپپىم، كەسىكى ورياو، بە سەرنج بوو، پۇژانە زانىارى
نۆر بە نرخى بۇ دەھىنام.

پاش ئەو ى زانىارى پىويستمان كۆكردهو. سى كەسمان كرده
ئامانچ، كە پىويست بوو لەناويان بەرىن، چونكە دوژمنى سەرەكى
بوون و، لە مەرگى ئەندامانى خىزانەكەمدا دەستيان ھەبوو، بۆيە
پلانىكى توندوتۇلمان داپشت و، پاش ئامادەكارى تەواو بېيارماندا
دوای دوو پۇژ جىبەجىى بکەين.

ئەو شەو ى بېياربوو دەستبەكارىين، (يەلدارم) بە ھەناسەبېركى
ھات و، وتى:

— پەرەردىگار ويستى لەسەرنى، دەست بە خوین سوور بکەين.

پرسىم:

— بۆچى؟

بە سەرسوپمانەو سەرى پاوہشانىو، بە پەشۇكاويى وتى:

— چونكە ئەو سى كەسەى دوتىنى بېيارماندا لەناويان بەرىن،
دوچارى پووداوى پىكدادانى ئۆتۆمبىل ھاتوون، لەكاتىكدا لەپى
يەككە لە گوندەكاندا بوون، — بەمەبەستى ئامادەبوون لە
ئاھەنگىكدا — لەوشەش سەرنشىنەى لە ئۆتۆمبىلەكەدا گيانيان
لەدەست داوہ، سيانيان ئەوانەن كەئىمە بە نيازبووين بيانكەينە
نیشانە.

له پاستیدا ئەم پووداوه وەك تیشكێكى میهره بانیی پەروردگار
بوو، بۆ گێژانه وەمان له هەڵدێر.

ئەم پووداوه زۆر کاریگەر بوو. دەنگێك له ناخمدا هەمیشە منی
بەرەو پێگای پاست ئاراستە دەکرد، بەلام بە داخەوه من گویم بۆ
نەدەگرت و، بایەخم بۆ دانەدەنا.

لایەنی دووهم له دوژمنه كانماندا (حهمدیه شەل) بوو، كه
دەمانوێست لەناوی بەرین، بەلام ئەم پیاوه پیاویکی زۆر ترسناك بوو
و، له هەموو ناپاکییه كه وه تێوه گلابوو. له دەوریدا كۆمهڵێکی زۆر
پاسهوان و بەكرێگیراوی هەژارو بێكەس هەبوون. ئابرووی سەدان
كەسیی له كه داركردبوو، تەنها من ستهمدیدهی دەستی ئەو نەبووم،
بەلكو سەدها كەسی وەكو من بە ئاشكرا حەمدیه شەلی وەك پیاو كوژ
دەناسی، بەلام چاره چی بوو، چونكه ئەوەنده بەباشی دەپاریزرا،
كه گەشتن پێی مه حال بوو.

گەر كه سێك بەرههه ئێسی بكردایه، یاخود ههست بكرایه كه سێك
نیازی ههیه ههولێ كوشتنی بدات، هێنده درێندانە له ناویان دەبرد، تا
ببێته په ند بۆ هه موو لایهك.

زۆر بەباشی دەمزانی چاره نووسی منیش به و باره دا دەبەن، بەلام
گرنگ نەبوو، چونكه به هیچ شیوهیهك له مەرگ نەدەسلەمیه وهو،

تەنھا شتېك كە لە بېروھۆش و خەيالمدابوو دېمەنى لەخوئندا گەوزانى
خوشك و براكانم و باوكم بوو.

پېشھاتىكى زۆر سەرسورھيئەرى دېكە:

پيلانتيكمان بۆ كوشتنى (حەمدىە شەل) دارپشت.

ئەو ھەموو پۆزىك لە درەنگانى شەودا، دەچووە يانەيەكى شەوانەى
بەناوبانگ و، ھەتا بەيانى مەى دەخواتەو. ئىمەش دەمانزانى كە
لەبەر نەخۆشى شەكرەكەى زوو زوو دەچيئە تەواليت، بۆيە
پلانكەمان بەم شيوەيە بوو: من بچمە تەواليتكە و، لەوى خۆمى بۆ
مات بدم تا ديت و، دەستبەجى دەيكورم. لەدواى ئەو شەش چى
دەبيت با ببيت و، ھىچ لام گرنگ نەبوو، خراپترين چارەنووس
(مەرگىك) دەبيت، ھەرچۆنك ببيت من لەمىژە خۆم بۆ مەرگ
ئامادەكردووە.

لەكاتى ديارىكراودا بە ناسنامەيەكى ساختەو، بەناوى
بازرگانىكەو چوومە ژوورەو بۆ يانەكە. لەبەرئەو (حەمدىە
شەل) م ژۆرباش دەناسى، لەدوورەو لەسەر كورسى و ميژىك
دانىشتم، بينىم پياوھەكانى وەك پەروانە دەوريانداو، ئاشكرابوو كە
كارەكەم ئاسان نابييت.

وا خۆم نيشان دەدا لەلايەكى تر بېروانم، بەلام لەپاستيدا چاوم
لەسەر (حەمدىە شەل) بوو. پاش كەمىك دانىشتن، چووم بۆ تەواليت.

بینیم دوو شوینی دەست بە ئاوگە یاندن و دەستشۆریکی لێیە، بۆیە
 من چوووە یەکیەک لە تەوالێتەکانەو، دەرگاکی شەم کە مێک بە کراوەیی
 جێهێشت، بۆ ئەوێ ئاگاداری هاتن و نەهاتنی ئەو بـ... ژۆری نەبرد
 هات، چوووە ئەو لایەکی کە چۆڵ بوو، منیش هاتمە دەرەو،
 بەبیانویی دەست شۆردن لەسەر دەستشۆرە کە خۆم سەرقال کرد.
 پیاوێ کانیشی لە دەرەوێ ژووری تەوالێتەکان چاوەڕێیان دەکرد.

دەرگاکی کرایەو، هەر کە ویستی بێتە دەرەو، دەستم برد بۆ
 دەمانچە کەم، بەلام هێشتا دەمانچە کەم ئاراستەکی نەکردبوو، تەپ
 کەوت بە زەوییه کەدا، پیاوێ کانیشی دەستبەجێ هاتن و، لاشەکی
 (حەمدیە شال)یان هەلگرت و، کە منیشیان لەویدا بینی، قۆلبەستیان
 کردم. پرسیان:

– تۆ کوشتت؟

وتـ:

– نەخێر، من دەستم دەشت. بێگومان کە چەکیان پێ بینی
 کەوتنە گومانەو، بەلام نەیانئوانی هیچ شتی بکەم، چونکە
 ئاسەواری گوللە یەکی یا پیاکیشتان یاخود خنکاندن بە لاشە یەو نەبوو.
 پۆلیسەکان هاتن و، قۆلبەستیان کردم، جاریکی تر لێکۆڵینەو یان
 لەگەڵ کردم و، سەلماندیان کە پێناسە کەم ساخە یە، ئاشکراش بوو
 کە (حەمدیە شەل) بەهۆی جەلدە یەکی دڵەو مردبوو.

ئازارو ئاشكەنجەيەكى زۆريان دام، منيش ئەو شتانەى پۈويانداپو
 ۋەكو خۇى دانم پېدانان، دادگا حوكمى زيندانى كردنى بەسەردادام،
 بەھۇى تاوانەكانى بەكارھېنانى پېناسى ساختەو، ھەلگرتنى چەكى
 بى مؤلەت و ھەولى كوشتنەو. سەرلەنۇى زيندان بوو لانەم... بەلام
 ئەمە بۇ من جەژن و ئاھەنگ بوو، بەبى ئەوہى دەستم بە خوینى
 كەس سووربېت و، بەشېۋەيەكى زۆر بېۋىنە سەرجمى دوزمنەكانم
 لەناچوون.

ھەولى پەشى تۆلەسەندنەوہو ياخيپوونى ژيانم پەويەوہ، ھەم
 نەشبوومە پياوكوژ، بەم جۆرە ئاگرى پق و كينەى ناخم خامۆش بوو،
 كە سالانىك بوو ناخمى دەسووتاند. ۋەك ئەوہى سەرلەنۇى لەدايك
 بووبېتەوہ، لەبەرئەوہش سەختى سزاي زيندان زۆر ھەراسانى
 نەدەكردم.

ئەگەر بووبوومايەتە پياوكوژ، ھەرگىز وىژدانم ئاسوودە نەدەبوو.
 ھەرچەندە ئەوان دوزمنى سەرسەختى من بوون، بەلام ھەتيوخستنى
 منداڵەكانيان منى زۆر بېتاقەت دەكرد. چونكە مەرگى باوكم لە ھەموو
 شتىك زياتر كارىگەرى لە كەسيتى ئىمە كەردبوو و، برىنگەلىكى
 لەناخمدا ھەلكۆلىبوو، كە ھەرگىز سارپژ نەدەبوون.

به‌شی شه‌شه‌م

پیش‌هاتی له‌ناکاوی زیندان

چوومه زیندانه‌وه، که چوومه ژووری زیندانییه‌که‌مه‌وه دیمه‌نیکم
بینی که هیچ به‌خه‌یا‌ل‌مدا نه‌هات‌بوو و، به‌بینینی واقم و‌پ‌ما.
ژووریک‌ی گه‌وره‌بوو و، بیست‌که‌سیی تیدابوو، بینیم که (نوری
نیرنی) به‌ناوبانگی لییه، که داستانی سه‌ر زمانی شاره‌که‌مان بوو،
نازناوی (قامپیر نوری) بوو.

(قامپیر نوری) به‌ته‌نها خۆی ده‌ول‌ه‌تیک بوو. به‌پیاوانی
به‌کرێگیرای کۆلان و، گه‌په‌که‌که‌یه‌وه، هێزیک‌ی شکست نه‌خواردووی
بوو خۆی پیکه‌هێنا‌بوو. جگه‌ له‌وه‌ش په‌یه‌ه‌ندی سیاسیشی هه‌بوو،
به‌لام ده‌ستگیرکردنی نه‌و به‌هۆی هه‌ر تاوانیکه‌وه و هێنانی بوو زیندان
ته‌نانه‌ت حوکمدانیشی به‌هیچ شێوه‌یه‌ک به‌خه‌یا‌لی که‌سدا نه‌ده‌هات.

که واته له م دنیا په دا پولیسې به ویژدان و پاریزه و حاکمی
دادپه روه ریش هه ن. ئەمەش تا پادەیه ک مرۆفی ئاسووده ده کرد.

تاوانێک نه مابوو که (قامپیر نوری) ئەنجامی نه دابیت، له
بازرگانیکردن به ئافره ته وه و به کارهێنانیان بۆ له شفرۆشی تا
قومارخانه کان، له یانه ی مه ی خواردنه وه وه تا بازرگانی ماده
هۆشبه ره کان، بۆ هه ره یه کێک له م کارانه وه ستابوو.

به وتە ی خەلکی پیاویک بوو که ئاره زووی له هه رچیه ک بووایه
ئەنجامی ده دا.

به هۆی به ندکردن له هه مان ژووردا له گه ل پیاویکی وا به ناویانگدا،
واقم ورمابوو و، زۆریش ده ترسام، چەند پیاویکی له ده ور بوو، که ده
پۆژ پێش ئەو هاتبوونه ژوورده که وه. بێگومان هه موو زیندانیه کانیا
کردبووه فه رمانبه رداری، واته وه ک شا و به پێوبه ری ژوورده که
مامه له یان ده کرد. بێگومان مانه وه و زیندانیم له ژووریکه ی وه هادا بۆ
من شتیکی جیاواز بوو.

نه ده بوو له پێز و حورمه ت زیاتر هه یچ په فتاریکی تر له ئاست
(قامپیر نوری) دا نیشان بدریت. خۆ له م ژوورده دا ته نها وته وه فه رمانی
ئەو و ده ست و پێوه نده کانیه به کاربوون، وا ده رده که وت که
ژوورده کانیه دیکه ش ته نها ئەو زیندانیا نه ی ملکه چی فه رمانه کانیه
ئەو و بوون به ئارامیه ی و بێ ترس ده ژیان.

بیگومان منیش چووم، دهستم ماچ کردو، پیز و حورمه تی خۆم
به رامبه ری نواند. به دهنگه تاییه ته که ی خۆی و به وپه ری متمانه وه
وتی:

- کوپه تو کتی؟

وتم:

- بیتاوم گه وره م، گه نجیکی نه م ناوه م.

- بوچی تو یان هیتاوه ته ئیره؟

- له بهر نه وه ی بکوژه کانی باوکم کوشته وه...

له ناکاو به چاوه رهش و گه وره کانی سه رنجی دام و، وتی:

- ناوه ها؟.. دیاره گه نجیکی نازایت؟

- نهسته غفیرو لالا گه وره م، له ئاست ئیوه دا هه دمان نییه، نه وه چ

قسه یه که.

- به دل میت.. نه گه ر ئاقل بیت و، گوئی له قسه بگریت،

پاریزگارییت لی ده که م، به لام نه بیت قهت له خۆم دوور نه که ویته وه.

- شه ره فمه ند نه بم گه وره م.

یه که م شه پۆلی ترس تیپه پی، پاش نه وه ده بوو به رده وام وه ک

سییه ر هاوده میی (قامپیر نووری) بکه م و، پینماییه کانی جیه جیکه م

و، له فره مان ی ده رنه چم.

وته و کرداره کانی (قامپیر نووری) زۆر خوانه ناسانه و، بئ پێزانه و،
 دوور له هه موو پێوه ریکی په وشته و ئابوو مه ندانه بوون.. هیچ
 پێوه ریکی وهك: ویژدان و، سۆز و، به زهیی و، باوه پ و، له خواترسیی
 له به رچاو نه ده گرت.

ته نانه ت - پاك و بئ گه ردی بۆ خوای گه وره - ده یوت: "خوای من
 پاره یه"، هه ر له پێناو پاره شدا ماف خواردن و سته م و پیاو كوشتن و
 ئابوو له كه دار كردنی خه لگی زۆر لا ئاسایی بوو. كه سیك به
 بازرگانی كردن به ماده هۆش به ره كان و ژه هراوی كردنی گه نجان
 نیشتمانه كه ی سامانه كه ی پێكه وه نابیت، چاوه پێی چ جۆره مرۆڤ بوون
 و ویژدان و له خواترسیی لیده كریت.

دنیانه بووم (قامپیر نووری) چه ندیک له زینداندا ده مینیتته وه، به لام
 تا نه و له ژووره كه دا بووایه، ناچار بووم هاوه لایه تی بكم، به لام
 هه مووان دنیابووین كه زۆر نابات ئازادی ده كن.

میوانه نوورانییه کانی زیندان:

دور گه نجی تازه زیندانی کراو په وانه ی ژووره كه ی ئیمه کران، به لام
 من به م گه نجانم ده وت میوانی له ناکاو، چونكه هیچ نیشانه و
 ئاسه واریکی تاوانبارییان پێوه نه ده بینرا، به لكو دوو مرۆڤی به پێزی
 خۆش په قتاری بوون. ئای خواجه گیان، دوو گه نجی فریشته ئاسای ئاوا
 چون گرفتاری نه مزیندانه بوون؟

ئەم پىرسىيارە لاي (قامپىر نوورى) ش گە لاڭە بوويۇ، بۇيە بانگى
کردنە لاي خۇي و، لىي پىرسىن:

— كوپە ئىوۋە مامۇستان؟

دوۋ گە نەكەش لەيەكيان پوۋانى و، خەندە كەۋتە سەرلىيويان،
پاشان يەككىيان وتى:

— نەخىر، ئىمە مامۇستا نىن.

— باشە كوپە، بلىن ئىوۋە كىن؟ بۇچى ھىناۋياننە تە ئىرە؟
بەپوۋكەش لە مۇۋى پاك و دىندار دەچن.

يەككىيان — كە كەمىك بالابەرز بوۋ — بەھىمنى و بەخەندەۋە وتى:

— ئىمەيان ۋەك مىۋان بۇ ماۋەى چەند پۇژىك ھىناۋە تە ئىرە.

— يەغنى چى ۋەكو مىۋان؟!

— دادگايىيەكە مان بەردەۋامە، بەلام لەبەرئەۋەى ھىچ تاۋانئىكيان
بەسەردا نەسەلماندوۋىن، بەم زوۋانە ئازاد دەكرىين.

(قامپىر نوورى) لەناكاۋ توۋپە بوۋ و، وتى:

— كوپە ئىوۋە چى ئەلئىن؟! ۋەك مەتەل قىسەمەكەن، لەپىشدا
خۇتان بناسىتىن، دواترىش باسى تاۋانەكە تانمان بۇ بىكەن.. بلىن
بزانم.

دىمەنى بىرۇ ئەستۈرەكان و پوۋخسارى ترسىنەر و نىگاتىزەكانى
چاۋە سۈررەلگەپاۋەكانى (قامپىر نوورى) ھەموۋانى دەتۇقاند، بەلام

ئەم دوو گەنجە ھێندە بە ھێمنی و لەسەر خۆیی دەدوان، کە لە
پووخسارییاندا هیچ کاریگەرییەکی ترس و دلەپاوکی و شلەژان ھەست
پێ نەدەکرا.

دوو بارە گەنجە بالابەرزە کە یان قسە ی کرد و، وتی:

– من ناوم (سەعید)ە، خۆیندکاری کۆلیژی پزیشکیم. ھاوریکە شەم
ناوی (زوبی)ە.. خۆیندکاری کۆلیژی یاسایە.

ھێشتا (سەعید) قسە کە ی تەواو نە کردبوو، (فامپیر نووری) بە
سەرسوڤمانەو ھە وتی:

– بوەستە کوڤم، با تێبگەین. ئێستا تۆ بۆ پزیشکی و تۆش بۆ
پارێزەری دەخوینێ. وایە؟

(سەعید) بە سەری ئاмаژە ی بە (بەلێ) کرد.

– باشە کوڤم، ئێوە ی خۆیندکار و فێرخواز چ تاوانیکتان کردووە،
وا ئێستە لە زیندانان؟ بە پووکەش کوڤی باش دێنە پێشچاوم..
بە پاستی مەراقمە بزائم تاوانە کە تان چی بوو.

(فامپیر نووری) بە پەرۆشی و سەرسوڤمانەو بەردەوام بوو لە
جگەرەکیشان و، (سەعیدیش) بە شیوازە زۆر شیرین و ھێمنە کە ی
خۆی بەردەوام بوو:

– گەورەم، ئێمە تاوانبار نین. بە ھێچ شیوە یەکیش زیانمان بە
کەس نەگەیاندووە، چونکە بە پێی بیروباوەرە کە مان نیشتمان و خاک

و ئاۋ و ھەموو مەزگەلەکانى ئىزى پىرۆز و بەبايەخەن، نايىت ھىچ
زىيانچىيان پىڭگەيە نىت.

تا دەھات سەرسۇپمانىي (قامپىر نوورى) زىاتر دەبوو، وتى:
- ئەي چۆن؟! ..

- سەرھەتا ئامانچى ئىمە ۋەك مەزگەل سەركەتوويىيە لە
پىسپۇرپىيەگە ماندا، تا سوود بەگە سانى بىچارە و سەتەمدىدەي
كۆمەلگەگە مان بگەيەنن، پاشان بەرزىاگرتن و پەرورەردە كەردنى
ھەستى پىگە ۋە ژيان و نىشمانپەرورەيى لە ناخماندا.
(قامپىر نوورى) بەتەۋاۋى ئۆقپەي لىبرا و بەدەنگىكى تىگەل بە
توپەيى وتى:

- باشە كۆپە، كەۋاتە بۆچى ئىۋەيان زىندانى كەردوۋە؟ كەسانىكى
پاكوبىگەرد و چاكەخۋاز كاريان بەم زىندانە چىيە؟
(سەئىد) بە خەندەيەكى شىرىنەۋە ۋەلامى دايەۋە، وتى:

- لەگەل خويندكارەكانى ھاۋپىماندا بە مەبەستى فراۋانكەردنى
مەۋداي زانىارىيىمان، لە پىناۋ دەستخستنى ۋەلام بۆ پىرسىيارە
جەۋھەرىيەكانى ژيانمان لە كۆتايى ھەموو ھەفتەيگدا كۆدەبىنەۋە،
ۋانەي تەفسىرى قورئانى پىرۆز دەخوينن.

بەلام ھەندىك لە كارىبە دەستان ئەمەيان بەھەلە لىكداو تەو و،
دەلەين: "ئىۋە خەرىكى كارى تىكدەر و كۆنە پەرستانەن" و، ئىمەيان
زىندان كىردو و.

(قامپىر نوورى) لە ناكاو بۆكەنى ھىنايەو وەك و، وتى:

— ئەم دەولەتە چ بەلەيەكى بەسەردا ھاتوو؟! وا كەسانىكى وەك
ئىۋە نىشتەمان پەر و پۆشنېر دەستگىر دەكات؟ ئايا ئەمە لە
خۇپايە، ياخود ئامانجىكى شاراوەيان ھەيە؟ لەكاتىكدا دەبىنىت و بە
ئاشكرا ئەو كەسانەى كار بۆ پووخاندنى دەولەت دەكەن، سەرقالى
كارى تىكدەرەن! چۆن دەگونجىت ئەم گەنجە دىسۆز و فېرخوازەنە
بەھۆى خويندەو ھى قورئان و وانەى تەفسىر زىندانى بىكرىن!
بەپاستى بەم كارەيان ھەلەيەكى نۆرگەرە دەكەن.

(سەعید) سەرەپاى ئەم ھەلوئىستە كىردن و پەرۆشىيەى (قامپىر

نوورى)، ھىمنىى خۆى پاراست و بەردەوام بوو:

— خودى دەولەت خراپ نىيە، بەلكو ھەندىك لە كارىبە دەستانى
دەستپۇشتو بە نىيازى خراپەو دەسەلاتەكانى دەولەت بەكاردىنن..
پۆڭك لە پۆژان ھەر دەردەكەوئىت كە ئىمە بىتوانىن و، تاوانبارى
پاستەقىنەش ئەو كەسانەن كە دەسەلاتەكانى دەولەت بۆ مەرامە
گالوھەكانى خۆيان بەكاردىنن. ئەم بەھەلە داچوونەش بە زەبرى ھىز

نا، به لگو له پټی ئاڅاوتن و لیکتیگه یشتن و پيشکه شکردنی پيشنځیاری
گونجاوه وه پاست ده کرېته وه.

(څامپیر نووری) هاواری به سهر پیاوه کانی ده وری کرد:

- برېڅ کوره، خیرا میژ و کورسی بېنن، نه م که نجاننه که سانیکي
هه روا ئاسایی نین، وهرن با به تاقهت بوی دانیشین و، باسوخواسی
بکهین. خیرا چاش بېنن، هه مواتان وهرن دانیشن.

(څامپیر نووری) نه و که نجاننه لا څخشه ویست بووبوو، هه رهیچ
نه بیت برېوی وا بوو که نه وان که سانیکي بی تاوانن، څخه پره فتاریی و
دلغراوانی نه وانیش هینده ی تر (څامپیر نووری) و، ته نانهت ئیمه شیان
بو لای څویان که مه ندکیش کردبوو.

گفتوگۆ دهستی پیکرد:

میژ و کورسی پیزکران و، هه مووان دانیشین له ده وریان، (څامپیر
نووری) پرسپاری ده کرد و نه وانیش وه لامیان ده دایه وه.

- دیاره ئیوه که سانیکي پویشنیرن و، وه ک ئیمه نه زان و
نه خوینده وار نین و، له خراپه و تاوانه وه تیوه نه گالون.. کارتان به
دین و قورئاخویندنه وه چیه، مه کته به که تان بخوینن، تا داهاتوی
خویندنتان مسوگر بکهن، نه وه یه کیکتان ده بیته پزیشک و، نه وی
تريش پاریزهر، سامانیک بڅخوتان پیک بېنن، تا ده وله مه ند بن و، چیر

له دنيا بيبينن. حەيف نيبه كەسانى وەك ئۆيە لە سوچى ئەم
زىندانە يا بژين؟

ئەمجارە (زوبېر) وەلامى داياو:

- ئەگەر مەرۇف تەنھا بۆ چۆرۈرگرتن لە خۆشەيەكانى ژيان و،
پارە پەيدا كىردن و خۆشگۈزەرانى بە دىيەتتارايە، قسەكە تان زۆر پاست
دەبوو، بەلام ئامانچ لە بوونى مەرۇف تىپرامانە لە خوودى خۆى و
بوونە وەرانى ئەم گەردوونەى كە پەرۋەردگارى فەراھەمى ھېناو، تا
بتوانىت بە باشترىن شۆيە بەندايەتتى بۆ بە دىيەتتەرى بكات.

(فامپىر نوورى) بە زەردەخەنەيەكى گالته جارانە وە وتى:

- ئەو خوينكارە گەنجانەى مەن دەيانناسم و لە كۆلىزى پلەبەرز
دەخوينن، چۆز لە ھەموو ساتىكى ژيانيان دەبىنن و، وەك ئۆيە
خۆيان گرفتارى پەيامى پەرۋەردگار و ئيمان و شتى واناكەن، باسى
چى خوايەكم بۆ ئەكەن؟ واز لەو دىن و ئيمان و بەندايەتتە بىنن... لى
گەرپن با بە ئارەزووى خۆمان لەم دنيايەدا بژين. ئادەى ئەو
مەسەلەى خوا و پۆزى دوايى و ئەو دىن و ئيمان و شتانەى باسيان
دەكەن، كى بىنيونى؟ ھا؟ مەرۇف پىويستە تەواوى ھەز و
ئارەزووكانى دەروونى تىرىكات.

(فامپیر نووری) پیاویکی بی دین و ئیمان بوو، ئەم پاستییەشی به ئاشکرا له هه موو لایه ك باسده كرد، خو ئەگەر بی باوهر نه بووایه چون دهیتوانی وه ها به و ساناییه ئە و هه موو خه لکه چاره پرش بکات؟ (زوبیر) نۆر به هیمنی و له سه رخۆیی وه لآمی (فامپیر نووری) دایه وه:

- مەرگ کۆتایی به هه موو ئەم هه ز و ئاره زوو و گه نجی و که یفخۆشییه دینیت، کاتیك مردن دواویستگهی ئەم دنیا به بیت و، نه خۆشی و پیرییمان له پیشبیت و، گۆر دوامه نزلگهی هه مووان بیت؛ چون ده کریت به چاوپۆشیی له هه موو ئەم پاستییانه له که یف و سه فای خۆمان به رده وام بین! مەرگ له هه رساتیكدا بیت له خۆشه ویست و ئازیز و که یفخۆشیی و ته ندروستی و نیعمه ته کانی دیکهی ئەم ژیا نه دامانه بریت. پتویسته بزانی وانه و په ند له مەرگه چیه، ده نا ئەم ته مه نه کورتخایه نه مرقانه یه مان به رده وام له سایه ی هه ره شه ی تارمایی مەرگدا به هه راسانی ده گوزه ریت.

به پڕزه که م مەرگه ده کریت به پشتگوێخستنی ئەم پاستییانه ژین بکه ی و، له که یفخۆشی خۆمان به رده وام بین؟! .. ئە وه تا له هر کوێیه ك گۆرستانێك، یا گۆرێك، یا لاشه ی مردویه ك، ته نانه ت که سیکی نه خۆشیش ببینن، ده سته جێ ته زوویه کی ساردی ترسینه ر سه راپای بوونمان داده گریت و، دیمه نی پووخساری واق

ورماو، لاشەى سارد و بى گيانى دىتە پىش چاومان. كەوايە ترس لە مەرگ لەساتىكدا تەواوى ئارەزوو كەنى ژيان دەكاتە خۆلەمىشى دىلتەنگى و ترس و فانىيىبون.

پووخسارى (قامپىر نوورى) گۇرا و، بە تىپامانەو بەرۆكانى لەيەك نا و، شپىزەيى و شلەژان بە جوولە و ھەلسوكەوتەكانىەو دەبينران، ھەك ئەوھى ژۆر دووچارى ئەم دۆخە ھاتبىت و، وتى:

– باشە بەپاى ئىوھ پىيوستە لەم بارەدا چى بىكرىت؟

– پىيوستە مەوۇ بەتەواوى خۆى بىسپىرىتە دەست قەدەرى خوايى و، ئامانچى راستەقىنە لە بەدبەيتانى و، ھەلامى پرسىيار گەلىكى ھەك: (لەكوپوھ ھاتوھ؟ بۆ كوئ دەچىت؟ ئايا لىپرسىنەوھى لەگەلدا دەكرىت؟) بزانىت.

گەر بوونى ھەيە، كەواتە پىشانم بدە!

پووخسارى (قامپىر نوورى) تا دەھات زياتر شلەژان و كارىگەربوونى پىوھ ديارىدەدا.

– دووبارە ھىتاتانەوھ سەر خوا، وانىە؟ بەلام ئەگەر بەپاستى

بوونى ھەيە، كەواتە لەكوپىيە؟ پىشانم بەن!

ئەم جارە بەتەواوى تووپەيى لە پووخسارى دەبارى و، ئىمەش لە سەلامەتى گەنجەكان دەترسايىن. بەلام دياربوو ئەم گەنجانە لە پووبەپووبوونەوھى ئەم دۆخانەدا ئەزمونيان ھەبوو، دەيانزانى

چون له گډل هره کس کېدا ده دوتن. هره به هوی هه لښوکه وتی جوان و خوږه فتاری شیرینیانه وه بوو که توانیبوو یان (قامپیر نووری) که مه ندکیش بکه، له کاتیکدا نه وړی نه ده دا هیچ که سیک به م شیوه یه قسه ی بۆ بکات و، ناموزگاری بکات.

پاشان (سه عید) وتی:

— به پړیم، بیگومان به لیکدانه وهی خوتان شیوازی بیرکردنه وه تان پاست و دروسته، چونکه مړوڅه کان وا ده زانن شیوازی بیرکردنه وه یان هه میسه دروسته، — نه گهر به م شیوه یه ش نه بین ژیان به رده وام نابیت —، جوانی و ناوازه یی ژیانیش به بیرکردنه وه و لیکدانه وهی جیاواز دیته ناراهه.

نیسته نه گهر له م ژوره دا هه مووان بیر له یه ک شت بکه نه وه و، هه مان هه ستیان هه بیت و، هه مان لیکدانه وه بۆ پووداوه کان بکه، نه وا هیچ جوانییه که له ژياندا نامینیت، به لام بیرکردنه وه و لیکدانه وه و تیروانینی جیاواز پیکه چاره ی جیاواز دیننه کایه وه. بیگومان کاتیک له کومه لگه دا که سانی بی باوه پ و باوه پدار و موسولمان و ناموسولمان هه بن، تیروانینیشیان جیاواز ده بیت و، به مه ش چه ندین شیوازی ژیان و، بیروبوچوون به ره م دین. خو نه گهر ته نها یه ک جوړ مړوڅ و، بیرکردنه وه و، تیروانین هه بیت، نه وا به ته واوی واتای ژیان له ناو ده بن و، مړوڅایه تی به ره و دڅی پوچگه رایي ناپاسته ده که نه.

من تىگە يىشىم كە (سەئىد) بە م وتانەى دە يە وىت لە لايەك سنوورىك
 بۆ نكولايىكردى (شامپىر نوورى) دابىت و، لە لايەكى دىكەش
 زەمىنە ساز بدات بۆ خستەنە پووى بىروباوە و بۆچوونە جىاوازەكانى.
 (سەئىد) بەردەوام بوو:

- مەوۆ لە ژيانىدا زۆرىك لە كارەكانى بە ناتەواوى جى دەهتلىت و،
 لە كاركردى ئەندامەكانى جەستەى خۆى و پىكخراوى تەواوى
 بوونە وەرانى ئەم گەردوونە كاملە پانامىنىت و، بەهەند وەريان
 ناگرىت و، بىر لە ھۆكار يا ئامانج يان لىپرسىنەو لەبارەى ئەم
 ھەموو بەخششە ناوازانە ناكاتەو كە پىيەخسراون. لە راستىدا
 پىويستە زۆرباش لە خودى خۆى، پاشان بوونە وەرانى ئەم گەردوونە
 مەزنە پامىنىت و، ھەلۆيستەيەك لەسەر ئامانج لە بەدەيتانان بكات؛
 چونكە تەنھا لەم بارەدا دەتوانىت پەى بە راستى بەدەيتانانى خۆى و
 گەردوون ببات، تا لە حىكمەتى بەدەيتانانى كۆپەكان و، دەريا و
 زەرياكان و، ھەواى پاك و ژىنگەى پارىزاو و، تەنانت ھەنگوونى
 ھەنگىش تىبكات؟! ئەو تا تالەمووەكان و پىستى ئاژەلان دەكاتە
 پۆشاك و، لە گۆشتەكەيان دەخوات و، درەختەكان -كە لەنىو دار و
 پەردووەو سەوزدەبن- و، چەندىن جۆرميوەى بە تام و بۆن و
 پەنگى جىاوازی بۆ دەگرن، سەرەپاى جوانى و قەشەنگكردى
 دىمەنى سروشت. ھەروەك ئاوازی خویندى بالندە دەنگخۆشەكان

ئاسوودەيى پىدەبەخشن و، خۆرىش وەك چلچرايەكى مەزن پۆشنایى
و ژيان بە زەويدا پەخشەدەكات و، ئەستىرەكانىش شەوانە وەك
گەوهر ئاسمان دەپازىننەوہ ...

لەپاستیدا مەرۆف بەرى درەختى ئەمگەردوونە ناوازیەيە و،
تەماشاکارىكى بە دىقەتى ئەم تابلۆ بېويىنە و پەنگالەيەى سروشتە..
هەموو پىکەينەرەکانى سروشتىش بەزمانى حال ھاواردەكەن: كە
بەديەينەرەيىكى بەدەسلات و بى ھاوتا لەپشت ئەم نىگارەوہيە، لە
گەردیلەيەكى بەچاو نەبىراوہوہ تا ئەستىرە و هەسارە و خۆر و مانگ
سەلمەينەرى ئەم پاستىيەن. مەرۆف تەنھا بەم جۆرە تىپرامان و
لىكدانەوہيە دور لە ماددەگەريتى و دنياپەرسىتى دەتوانىت قىامت
بباتەوہ و، شايسەى ئەو پىز و شكۆمەنديە بىت كە خواى گەورە
بىپارى داوہ بۆى.

بى گومان مەرۆف بەديەينەرەيىكى هەيە، ئەوہ تا لەكاتىكدە تەنھا
خانەيەك لە لاشەيدا لەكارىكەويت تەواوى لاشەى دەردەدار دەبىت و،
لە ئاست نەخۆشىيەكى سانادا بەچۆكدە دىت.

گەر مەرۆف ئارەزوومەندىت لە پاستىيى بوونەوہران تىپگات،
پىويستە قەوارەى ئەركى خۆى بە بەراورد بە گەردوون و بوونەوہرانى
نۆيەوہ بزانىت و، دلتياشبيت كە گەردوونىك بەم ئالۆزىيە بى
بەديەينەر نايەتەبوون و، بىگومان لەپىتاو ئامانجىكدە بەديەينراوہ.

پۆیسته مرقۇ ھەلۆیستەیهك له باره‌ی به‌دییه‌نهری ئەم ھەموو
گەلەئەستیرە و کاکێشانانە بکات، تا بزانی‌ت ئایا بۆچی بوونەوهرێکی
بەناوی مرقۇ بەدییه‌ناوہ و، تەنێکی ئاگرینی وەك خۆر و تەواوی
بوونەوهران و گەردوونی بۆ پامه‌یناوه؟!

بیگومان ژیانیکی لیوانلیو له خۆشراپواردن و ئارەزووبازی، که
کۆتاییه‌که‌ی مەرگ و بەخاک سپاردن و، بوونەوہ به‌خاک بێت،
حیکمه‌تی مرقۇبوون نییه‌.

یاسا و پێسا گەردوونییه‌کانیش گەواهیده‌ری ئەو پاستیه‌ن که
بیتامانجی و خۆشراپواردنی پووجگه‌رایانه له‌م گەردوونه‌دا جێیان
نییه‌.

له‌پاستیدا کارێکی ژیرانه‌ نییه‌ ئەگەر وا بیربکه‌ینه‌وه که
بوونەوهرێکی شکۆمەند و پێزداری وەك مرقۇ پاش مەرگ لاشه‌که‌ی
دەبیته‌وه به‌خۆل و به‌یه‌کجاری له‌ناو دەچێت! گەر وابێت، که‌واته
له‌بنه‌په‌تا ئامانج له‌ ژیا‌نی چی بوو؟ بۆیه به‌دلنیا‌یی‌ه‌وه پۆیسته
هۆکار و حیکمه‌تی مەزن له‌ به‌دییه‌نانیدا هه‌بێت.

به‌وپییه‌ی خ‌وای گه‌وره‌ عه‌قل و ژیری به‌خشیوه به‌ مرقۇ، ئەوا
خودی مرقۇ خ‌وی موکه‌لله‌ف و به‌رپرسیاره به‌ دۆزینه‌وه و
دیاریکردنی ئامانج له‌ به‌دییه‌نانیدا.

بابەتییکی پەربایەخ:

یەككەك لە پیاوێكەكانی (قامپیر نووری) لێنی نزیكبوویەو، ویستی
شتێك بەگوێیدا بچڕپینت، بەلام (قامپیر نووری) هاواری کرد:
- لاچۆ لەبەرچاوم کابرا، چۆن گفتوگوییەکی ئاوا ئەبچڕپینی؟ بپۆ
پیزی چامان بۆ بیتە.

پاشان پووی کردەو (سەعید) و، وتی:
- بەردەوام بە کاک دکتۆر، باسیکی زۆر گرنگت هەژاند.
(سەعید)یش بە شیوازه نەرمونیان و شیرینەکیەو بەردەوام بوو:
- بپوانن مەوێ چۆن بەدی دەهینریت.. سەرەتا دڵۆپێك ئاوه، لە
کاتی دیاریکراوی خۆیدا دەبیتە خوین، پاشان گۆشتپارەیهک، دواتر
ئیسکەکانی دینەبوون و، بەکامل بوونی تەواوی ئەندامەکانی مندالێک
دیتە دنیاوه، هیواش هیواش ئەم ئەندامانە دی دەکەوێنە کار و
گەشەدەکن.

هەموو خانەیهک لە لەشی مەوێ بە پێکخستنێکی زۆر ئالۆز و،
پێوانەیی زۆر ورد و دیاریکراو و، بۆ سوود و حیکمەتیکی دیاریکراو
بەدی دەهینریت و، هیچ بەدیەتێراویک بە هەپەمەکی و بێهۆدە
بەدی ناھینریت.

پەنگە بپرسن: کێ بەدیەتێر و خاوەنی ئەم گەردوونە ناوازهیه؟
ئەواتە ئێمە گەردوونە بەپێوەدەبات و، گەلەئەستێرەکان بەو پەپی

پېڅراویي ده گېږت و، زهوی کردوه ته لانکه ی زینده وهران و، له هه مان ساتدا پزق و پوږی ملیاره ها زینده وهر ددات و، له تووځی مینده ی سهره درزییه ک دره ختیکی گه وره سه وزده کات و، له دلوپه ناوېک مړوځیکی وه ها دارا به دی ده مینت کیه؟

هه ندیک به دیه پنانی هه موو گه ردوونی ئالوز دده نه پال (سروشت) و، ئه و راستیه حاشاهه لنه گره یان پشتگوځ خستوه، که: (سروشت ناوېکه بۆ ده سته ی گیاندار و بئ گیانی ئه م گه ردوونه)! مه گه ر که سانی خاوه نی ئه م بیرۆکه یه له یادی خو یانی ده به نه وه، که ئه گه ر چه کوش و بزمار و تخته له ژوریکدا دابنن و، ملیونیک سال چاوه پئ بکه ن بۆ ئه وه ی بیته زینده وهریک، ئه و ئه م کاره یان زور له عه قل و ژیری و هوشمندی خوداپېه خشرایانه وه دووره، چونکه هه تا وه ستایه کی ژیر و هوشمند له مانه به ره مېک دروست نه کات، مه حاله هیچ نه نجامیکی ژیرانه ی ئی چاوه پئ بکړت.

که و ابو ئایا ئه و راستیه وه ک پوږی پووناک ناشکرا نییه: که له شتانی بئ گیان و عه قل و ویست و ده سلات هه رگیز گیانداریک له ناو سروشتیکی بئ ده سلاتدا نایه ته بوون؟!

له نیو گیاندارانیشدا مړوځ له هه موویان ژیرتر و به توانا تره، به لام له ئاست دروستکردنی ته نها گه لایه کدا ده سته وسانه، به لگو به رده وام مه راقی دژینه وه و گه یشتن به به دیه پنه ری هیه. سروشتیش به

گیاندار و بیگیانه وه دارای به دیهتانی ته‌نا خانه‌یه‌کیشی نییه،
که‌واته هر به تیرامان له بوونه‌وه‌ران ئاسه‌واری توانا و ده‌سه‌لات و
خاوه‌نداریتی په‌روه‌ردگاری به‌دیته‌نری تا‌کو ته‌نیا ده‌بینین.

له‌پاستیدا جیی خۆیه‌تی له‌که‌سانی خاوه‌نی بیردۆزی (سروشتی
به‌دیته‌نر)، -که‌هه‌میشه زاراوه‌ی وه‌ک: (یاسا‌کانی سروشت)
به‌کارده‌هین- بپرسین: "ئایا ئه‌م یاسایانه‌ی سروشت، خاوه‌نی
ژیرین؟ ویست و توانا و ده‌سه‌لاتی بریاردان و به‌دیته‌ننایان هه‌یه؟!"
بیگومان وه‌لامه‌که "نه‌خیر" ده‌بی‌ت، چونکه ئه‌گه‌ر "به‌لێ" بی‌ت،
ئ‌ه‌وا به‌ته‌واوی نکولی له‌بوونی می‌شک و عه‌قل ده‌که‌ن. که‌واته
ئاشکرایه‌که (ئه‌وان وته‌نی: یاسا‌کانی سروشت)، خۆیان به‌لگه‌ن
له‌سه‌ر بوونی په‌روه‌ردگار. په‌نگه‌ بپرسن: "بۆچی؟" چونکه ئه‌گه‌ر
یاسایه‌که له‌ئارادا بی‌ت، ئ‌ه‌وا بیگومان هه‌یژیک هه‌یه‌که دایرشتبی‌ت.

هیچ یاسایه‌که له‌نه‌بوونه‌وه و بی‌خواوه‌ن نایه‌ته‌بوون، ئه‌مه‌ش زۆر
به‌پوونی له‌و یاسایانه‌دا ده‌بینین که مرقه‌ خۆی دایانده‌پێژیت،
هه‌روه‌ها بۆ جیبه‌جیکردنی هه‌ر یاسایه‌که پێویسته دادوه‌ریک یا
ده‌سه‌لاتداریک هه‌بی‌ت، خۆ ئه‌گه‌ر له‌ژیانی مرقه‌وه‌هه‌ بپوانین، ئه‌گه‌ر
دادوه‌ر له‌ئارادا نه‌بی‌ت، ئ‌ه‌وا هیچ یاسایه‌که بی‌بکه‌ر و جیبه‌جیکار
له‌توانیدا نییه‌ لی‌کۆلینه‌وه و لی‌پرسینه‌وه له‌گه‌ڵ تاوانباردا بکات.

دوور له و که سانه ی نایانه ویت پاستیه کان ببینن و، و ده ست له یاخیوون و سرکه شیی هه لگرن و، دان به بوونی په روه ردگاردا بننن، هر که سیک به دیقه ته وه له گه ردوون بپوانیت، دلنیا ده بیت که سروشتیش نیگاری په نگدانه وه ی ئاسه واری توانا و ده سولات و کارامه یی به دیه پنه ره که یه تی و، له هر سوچ و لایه کی نه م نیگاره بپوانن زمانحالی نه م پاستیه ن.

باسه که بی وینه یه:

(فامپیر نووری) زور به په روشیی و به سهرنجه وه گوپی بۆ و ته شیرین و به لگه ئامیزه کانی (سه عید) پادیرابوو و، وه ک نه وه ی یه که م جاری بیت که پاستیه کی گه وه رئا سایی به نرخ ی وه های دۆزی بیت وه و، له پوو خساریدا زور به پوونی ئاسه واری نه م کاریگه ربوونه ده بینرا. زوو زووش چای تازه ده هینرا و، هه مووان بۆ تیگه یشتن له باسه که بیده نگبوو بوون.

(سه عید) له سهر باسی تاک و ته نهایی و بوونی په روه ردگار به رده وام بوو:

- ئاشکرایه گه ردوون به سیستمیکی زور ئالوز و پیک خراو به پتوه ده چیت، نه مه ش واته له وردبینترین گه ردیله وه تا مه زنترین نه ستیره و گه له نه ستیره نه رکی خویان له م سیستمه دا ده زانن، به لام نه وانه ی که بوونی به دیه پنه ر پهرت ده که نه وه و - پاک و بیگه ردی بۆ

خوای گه وره - ده لئین: "خوا نییه"، نکولیی له م پاستیییه ده که ن و، بهمهش خوایان له پیزی نه قام و نه زاناندا هه ژمار ده که ن، ته نانه ت نه گه ر دان به م کارپا په راندنه ی پیکهیننه ره کانی گه ردوونیشدا بنین، نهوا دیسان پتویسته نه وهش پشتگوئی نه خه ن که له وردبینترین گه ردیله وه تا مه زنترین کومه له ی خۆر فه رمانبهرداری به دیهیننه ریکی ژۆر مه زنن، که هه موویانی له سایه ی سیستمیکی پیکهراودا به دیهیننه وه.

با ئه مه به نمونه یه ک پوون بکهینه وه:

له ده می نیوه پۆدا، کاتیک تیشکی خۆر به ستوونی دهیدات له پووی ناویک، پاشان تیشکیکی پووناکی و جۆره بریسکانه وه یه ک له پووی ناوه که وه ده شکیته وه و به سه رته نه کانی ده وریدا په خش ده بییت، نایا ده توانین بلین ئه مانه هه ره له خۆوه ده رکه وتوون، یاخود ده لئین ئه مانه ته نه نا ئاسه واری چه ند تیشکیکی پووناکیی خۆن، واته سه رچاوه ی پاسته قینه یان خۆره.

نه وه ی له م گه ردوونه ناوازه یه شدا به رچاوده که ویت، له سیفه تگه لی وه ک زانست و، حیکمه ت و، توانا و ده سه لات و، ئیراده له هه موو گه ردیله یه کی پیکهیننه ری نه م گه ردوونه دا په نگیان داوه ته وه و، به عه قل و بیرو هۆش ده سه لمینریت که مه حاله له ناکاو و بئ به دیهیننه ر

هاتبیتنه بوون، به لکو سهراپای نه مانه دهره نجامی په نگدانه وهی
توانا و دهسه لاتی په روهر دگاری زانا و دانا هاتوونه ته بوون.

(فامپیر نووری) له دهریای بیرکردنه وه دا نو قوم بوو بوو، دیاریو و
لنکدانه وهی بۆ نه و پاستیانه ده کرد که ده خرا نه پوو و،
به پروو خسارییه وه ناسه واری گورپانکاری و بیداریوونه وهی مه زن
هه ست پی ده کران.

له نیوه ندی نه م قسه و باسانه دا پاسه وانی زیندانه که هاته ژووره وه و،
وتی:

— به پتوه بهر کاری به (سه عید) و (زویتر) ه.

(فامپیر نووری) وهك نه وهی له خه و پاچلکیت، له ناکاو وتی:

— بی دهنگ به کابرا، توش کاتت نه دوزیه وه نیسته نه بی؟ وهك
نه بیینی خه ریکین گفتوگو نه کهین. بیو به به پتوه بهر که ت بلتی نه و
دوورگه نجه سه رقالن و، هر که کاره که یان ته و او بوو، خو م نه یاننیرم
بۆلای.

نه و پاسه وانه به سته زمانهش له ترسی (فامپیر نووری) بی نه وهی
و شهیه کیش بلتیت، دهرگا کهی داخست و چوو دهره وه.

بۆچی خوا ئىمەى بەدیهىناوہ؟

(قامپىر نورى) دووبارە پوى کردەوہ (سەعید) و، وتى:

- باشە، با وای دابىئىن خوا ھەيە، کەواتە بۆچی منى بەدیهىناوہ؟

ئامانچ لە بوونى من چىيە؟

(سەعید) یش وتى:

- بەرێزم، ئەم بابەتە ھەم زۆر گرنگە و، ھەم باس و پوونکردنەوہى زۆرى پێویستە، ئىمش بۆئەوہى بە باشترین شیوہ پوونىکەینەوہ، سوود لە کتیبىک وەرئەگرین، کە زۆر بە پوونى ئاماژەى بەم باسە کردوہ.

لە جانتاکەیدا کتیبىکى سوورى دەرھینا، لاپەرەکانى ھەلدايەوہ و، دەستیکرد بە خویندنەوہ، بە شیوہیەکیش کە لە ئاست تیگەیشتنى ئىمەدا بىت شیدەکردەوہ و، پوونکردنەوہى لەبارەوہ دەدا. ئىمش زۆر بە پەرۆشى گویمان بۆ باسەکە پادیرا بوو.

"لە سەردەمىکدا پادشایەك چەندین سامانى زۆر و، گەنجینەى گەورە گەورەى ھەبوو کە پەربوون لە جۆرەھای جۆرى گەوھەر و، ئەلماس و، زەمپووت، لەگەڵ چەندین گەنجینەى شاراوہى سەرسوڕھێنەرتى زۆر و زەبەندەدا. ئەم پادشایە تا بشلاییت زانا و ئاگادارى تەواوى زانستە ناوازە و لەژمارە بەدەرەکان بوو، ھەرۆك

خواهني چەندىن كارامەيى بىي وئە و، داهىتكارى بوو لە
سنەتەكانىدا.

جا ھەروەك ھەموو (جوان) و (خواھن كەمال) ٲك ھەزەدەكات
تەماشاي جوانى و كەمالى خۆى بكات و پيشانى غەيرى خۆيشى
بدات، ئەم پادشا مەزنەش بەھەمان جۆر بوو، ويستى پيشانگايەكى
مەزن سازىكات بۆ پيشاندانى بەديهتاروھ پەر لە وردەكارى يەكانى،
تاوھكو سەرنجى ميللەتەكەى بۆ مەزنى دەستەلاتدارى و سامانە
زۆرەكەى خۆى پاكىشيت و، بەم كارەش ھەندى لە دروستكاروھ
وردو نااسايى يەكانى و، لايەنە سەيرو سەرسوپھينەرەكانى ناسيى
خۆى بۆ ئەوان دەرڤاخات ھەموو ئەمانەش بۆ ئەوھى لە "دوو"
پوھوھ جوانى و كەمالى مەعنەويى خۆى بپينيت.

يەكەم : بەچاوى وەردبىن و تيژى خۆى ئەو شتانە بپينيت كە لە
پيشانگاھەى دا خشتوونىتە بەرچاو.

دوھەم: بە چاوى غەيرى خۆيشى بيانپينيت.

لەپيناوى ئەم دانايى يەدا، پادشا كۆشكىكى تابليتى بەرزو مەزنى
بنيات نا، پاشان بە ليزانانە ئەو كۆشكەى بەچەند مەنزل و
فەرمانگەيەك دابەش كردو، ھەريەك لەو بەشانەشى بە گەوھەرەكانى
ناو گەنجينە جۆراو جۆرەكانى خۆى ئارايشت داو، بەجوانترين
نیشانە و ئاسەوارى داهيتانەكانى خۆى نەخشاندنى و، بە وردترينى

جۆره‌كانى ھونەرى زانايى و دانايى پټكى خستن و، بەجى دەستى پر
لە ئىعجاز و ئاناسايى كارەكانى خۆيشى پازاندىنەو.

كە كۆشكەكەى تەواوكرد، چەندىن سفرەو خوانى باش و جوانى
تېدا پاخت كە ھەموو چەشنە خواردەمەنيەكى بەتام و باشترىن
نيعمەت بە نرخەكانى لەسەردانا بوون و، بۆ ھەموو تاقمىك ئەو جۆرە
سفرەو خوانەى بەتايبەتى پازاندەو كە شياوى بېت، بەم جۆرە
ميواندارى يەكى گشتى و باشى سازدا و، بەم كارەش سەخواەتمەنى
و داهيتان و دەست پەنگىنى يەكى واى نواند كە پېشتر نەبىنرابوو،
بەپادەيەك كە ھەريەك لەو سفرەو خوانانەى لە سەدان جۆرى
وردەكارىي نەرمونيان و شوئەنەوارى سنەتى ورد پېركرابوون، بەھۆى
ئەو نيعمەتە بەنرخ و لەژمارە بەدەرانەى كە بەسەريان دانرابوون.

پاشان ھەموو مىللەت و دانىشتوانى و لاتەكەى بۆ ميواندارى و
گەشت و سەيران و تەماشاكردنى پېشانگاگەى بانگ كرد و، گەورەى
كار پېسپېرراوان و نېرراوانى بەپېزى كۆشكەكەى خۆيشى لە ھەموو
دانايى يە بى وئەو لايەنە داهيتانكارى يەكان و اتا وردەكانى ھەموو
بەش و لايەكى كۆشكەكەى تى گەياند، بۆ ئەم كارەش مامۇستايەكى
پېشەواو پابەر و كارامەى بۆ مىللەتەكەى دانا، تاكو مەزنى ئەو
كەسەى كۆشكەكەى بنيات ناوہ و، نەخش و نىگارى بى وئەو،
ھاوسەنگى تېدا داناوہ، بەخەلكى بناسيئەت و، ئەوانەى دېنە ناويەو

شاره زای هیماو گه وه ره هۆنراوه و، ئاماژه ورده کانیان بکات و، مه وداى ئه وه یان بۆ ده رخا بخت که تا چه نده ئه مانه ده بن به به لگه ی مه زنى و ته واوى و کارامه یى و ورده کارىی خاوه نى ئه و کۆشکه و، پى و شوینى چوونه ناو کۆشک و په ویه و چۆنیتى هه لسوکه وت و، هاتوچۆ تیايدا، به و جوړه ی که مایه ی په زامه ندى پادشا بىت. - که له پششى په رده وه نه بى، نابینریت - بۆ خه لگى پوونبکاته وه.

ئهم مامۆستا شاره زایه له ناوه پراستى قوتابیه کانى و، له فراوانترین فه رمانگه ی کۆشکه که دا بوو، یارمه تى ده رانیشى که فه رمانگه کانى تری کۆشکدا بللو بوو یوونه وه.

ئهم مامۆستایه ده ستى به پىنمايى یه کانى کرد و وتى:
 "خه لکینه ! مه به ستى سه ردارى ئیمه، که خاوه نى ئهم کۆشکه بى وینه و فراوانیه، له بنیاتنانى ئهم کۆشکه و پيشاندانى ئهم پواله تانه ی وان له به رچاوتاندا، ئه وه یه که "خۆى به ئیوه ی بناسینیت" که واته ئیوه ش بیناسن و هه رده م بۆ باشتى ناسینى تى بکۆشن.

به م ئارایشته کارى یه جوانانه ش ده یه ویت "خۆى لای ئیوه خو شه وىست بکات"، ئیوه ش به وه ی کار و، سنعه ته کانى ئه وتان به لاهه جوان بىت و، پىزى شایانى لى بگرن، خۆتانی له لا خو شه وىست بکه ن...

ههروه‌ها به‌و چاکه‌کاری و نیعمه‌تانه‌ی که پیتان ده‌به‌خشیت، ده‌یه‌ویت خۆی لای ئیوه‌ خۆشه‌ویست بکات و، خۆشه‌ویستی خۆیتان پیشان بدات. ده‌سا ئیوه‌ش به‌وه‌ی که به‌باشی گوی بیستی بن و، فرمانبه‌رداری فرمانه‌کانی بن، ئه‌وتان خۆش بویت.

به‌م پیز لیتان و نیعمه‌ت پی به‌خشینه‌ش ده‌یه‌ویت (شه‌فه‌قه‌ت و میهره‌بانی خۆیتان بۆ ده‌ربخات). ئیوه‌ش به‌رامبه‌ر به‌مه‌، شوکرانه و پیز لیتانی خۆتانی بۆ ده‌ریبهن...

ده‌یه‌ویت به‌ ئاسه‌وار و شوینه‌واره‌کانی که‌مالی خۆی، که‌له‌م به‌دیهنراوه‌ جوان و ته‌واوانه‌دا به‌ئاشکرا دیارن، (جوانییه‌ مه‌عنه‌ویییه‌که‌ی خۆیتان بۆ ده‌ربخات). ئیوه‌ش شه‌وق و، تاسه‌ و، ئاره‌زوومه‌ندیتان بۆ بینین و به‌یه‌ک گه‌یشتن و ده‌ستخستنی په‌زنامه‌ندی ئه‌و، ئاشکرا بکه‌ن.

ئه‌وه‌ی له‌ ئیوه‌ ده‌ویت که‌ بزائن: "هه‌ر ته‌نها ئه‌و تاکه‌ ده‌سته‌لاتدار و، فرمانه‌وا‌ی سه‌ربه‌خۆیه‌"، به‌وه‌ی که‌ به‌چاوی خۆتان دروشم و مۆری ئه‌و ده‌بینن که‌ به‌سه‌ر هه‌موو به‌دیهنراوانه‌وه‌ن و، به‌که‌س لاسایی ناکریته‌وه‌، چونکه‌ هه‌موو شتی‌ک هی ئه‌وه‌و تایبه‌ته‌ به‌و پادشایه‌ و، له‌ده‌ستی توانستی ئه‌و ده‌رچوه‌ که‌واته‌ ده‌بی باش بزائن که‌ جگه‌له‌و که‌سی تر ده‌سته‌لاتدار و، فرمانه‌وا نییه‌، چونکه‌ هه‌ر ئه‌و پادشای ده‌سته‌لاتداری تا‌ک و ته‌نای بی وینه‌ و بی‌هاوتایه‌).

ئەم مامۆستا مەزنە بەم چەشنە گوڤتارە شیرینانەى كە شایەنى
پلەوشان و شكۆ و مەزنى و، چاكەكارى پادشان، لەگەڵ ئەوانەدا
دەدوا دەهاتنە ناو كۆشكە كە و، سەپریان دەكرد.

پاشان ئەوانەى كە هاتنە ناو كۆشكە كە بپوون بە دوو دەستەوہ:
دەستەى يەكەم: ئەم دەستەى ئەوانە بپوون كە خاوەنى ژیرى
بپوون و، دل و، دەروونى دلتیا و ساف و بېگەرد بپوون و، پېزى
خۆيانیان دەزانى، ئەمانە تیگەشتیبوون لەوہى ئەم ھەموو كارو لوتفە
لە پشتیەوہ، قودرەت و ھىكمەتێكى سەرسوڤھیتەرى تىدايە،
لە مامۆستا كەيانەوہ بە تەواوى وانەكەيان وەرگرتبووہ وە بۆ كۆشكە
بەرزتر و ئەبەدى يەكانيان پەدوانى^۱.

سەرگەردەى پاسەوانەگان:

(سەعید) پاسەكەى تەواو كەرد و، دەرگای زیندانە كە سەرلەنوێ
كرايەوہ و، پاسەوانێكى دىكە هاتە ژوورەوہ.

- (زوبیڤر) و (سەعید) لێرەن؟

(فامپیر نوورى) ناوچەوانى گرزكردەوہ و ھەستايەوہ و، وتى:

- ئێوہ چیتان لەو (سەعید) و (زوبیڤر) ھە ئێوى؟

۱- وتەگان: (وتەى یازدەيەم).

سەرکردەى پاسەوانەکان لەم ھەلۆیستەى (فامپیر نوورى) زۆر
سەرى سوپما بوو، وتى:

- جەنابى بەرپۆھبەر کارى پێيانە..

- بە بەرپۆھبەرەكەشتان بڵێن، ئێمە سەرقالى گفتوگۆیەكى
گرنگین، پێى بدەن تەواوى كەین، خۆ پێمان وتن كە گفتوگۆ تەواو بوو
دەیان نێرینە لاتان، بەرپۆھبەرەكەت گەر كارى زۆر گرنگى پێيانە، با
خۆى بێتە ئێرە و، ھیچ نەبێت كەمێك لەم باسانە سوودمەند بێ، سا
بەلكو كەمێك عەقلى بخاتەگەر.

(فامپیر نوورى) چەن خولەكێك لەبەرخیەو ە بۆلەبۆلى كرد و،
ھەموو زیندانەكانى نیۆ ژوورەكە لە تووڤەبوونەكەى زۆر دەترسان.

نایا ئەرکى مەرۆف چیه؟

- باشە ئێمەى مەرۆف ئەرکمان چیه لەم دنیاى دا؟

(فامپیر نوورى) ئەم پرسىارەى بە گالته جاپییهو ە نەکرد، بەلكو
دیاربوو پاش بێرکردنەو ە و لیكدانەو ە یەكى زۆر لە ناخییەو ە
سەرچاو ەى گرتبوو، ئاشكرا بوو لە ناخیدا پاست و ھەل ە و، جوانى و
ناخەزى و، ھەموو دژەكان بەیەكدا شیواوون و، زریانێکیان لە
دەروونیدا سازاندبوو. لە پاستیدا ئێمەش تا پادەیهك لەو بارە
دەروونییەدا دەژیاين.

ئەم جارەیان (زوبێر) كۆتیبەكەى بە دەستەو ە گرت و، وتى:

— له م کتیه دا، وه لاميکی زور گونجاو بۆ پرسپاره که تان هه یه .
 پاشان دهستی کرد به خویندنه وه و، به نمونه یه که دهستی پیکرد:
 "له جهنگی جیهانی (سه فیه لک) دا دوو سهرباز پیکه وه له تیپیکدا
 بوون، یه کیکیان کارگوزار و مه شق پیکراو بوو، ئه رک و فره مان
 خویشی تا بلایت به دل بوو.
 نهوی تریشیان: هیچ نه زان و ته مبه ل و، سک و نه فس په روه رد
 بوو.

یه که میان: که ئه رکی خۆی به پیکوپیکی پاده په راند، هه میسه
 بایه خی به مه شق و داخواری یه کانی جیهاد ده دا و، هه رگیز بیری له
 پیداوستییه کانی خواردن و خواردنه وه نه ده کرده وه، چونکه دلتیا بوو
 له وهی که: ژياندن و، چاره سه رکردنی له کاتی نه خوشیدا و،
 دابینکردنی که ره سه و ئامیز و پیداوستی یه کانی، ته نانه ت پاروو
 کردنیش به ده میه وه له کاتی پتویستدا، ئه مانه هه موویان کار و
 ئه رکی سه رشانی ده ولته ت، به لام ئه رکی سه رشانی ئه م ته نها مه شق و
 جیهاده، خۆ نه مه ش پێ له وه ناگریت که هه ندێ جار و له کاتی
 پتویستدا ئاماده کردنی خواردن و هه ندێ کاروباری وه که شۆردنی قاب
 و که وچه کانی خواردن بخاته ئه ستۆی خۆیه وه .

جا نه گه ر پرسپار له م سهربازه بکرایه و پتیی بوترایه:
 — ئایا تۆ خه ریکی چیت و به چ کاریکه وه سه رقالت؟

(برادر! ئەو ئەرك و فەرمانبەرىيە سەرەككىيەى كە تۆ لىرەدا بۆى
 ھىنراوئىت تەنھا مەشق و جىھادكردنە، بۆ دابىنكردنى پىداوئىستىيەكانى
 تىرىش، تەنھا پشت بەو پادشايە بىيەستە كە تۆلە سوپاكەيدائىت،
 دىنبايە كە نايەلئىت بەبرىسى بىيىنئىتەو، چونكە بەخىوكردنى تۆ و
 ئامادەكردنى پىداوئىستىيەكانت ئەرك و فەرمانبەرى ئەو، پاشان
 بىشزانە كە تۆ تاقە كەسىكى تەنھا و ھەزارىت و، لە ھەموو جىگەيەكدا
 خۆت پى بەخىوناكرئىت، ئەو ھشت لە يادەنچىت، كە ئىمە لە جىھاد و
 جەنگىكى گەرەداين، ئەگەر لە سەر ياخى بوون بەردەوام بىت ئەو
 زۆر نىزىكە پادشا لە تۆلەى ئەم ياخىبوونەتدا سزايەكى سەخت و
 گەرەت بدات).^۱

باسەكە ھىندە سەرنجراكئىش و بەچىژ بووبوو، كە ھىچ كەس لە
 ئورەكەدا دەنگى لىو نەدەھات و، ھەريەك لە ئىمە وەك مەوئىك بوو
 كە لە تىنووئىيەتى بىاباندا زۆرى چەشتبىت و، لەناكاو گەيشتبىتە
 مەركىكى دىلپەين و، بە ئاوىكى سازگار پۆھى تىنووومان
 تىرئناوكردبىت.

۱- وەكان: (وتەى پىنچەم).

یه کهم نویژ له ژووری زینداند:

که نجه کان مۆله تیان خواست، تا نویژه که یان بکه ن.

له ناکاو (قامپیر نووری) ش به پرتاو هه ستایه وه و، وتی:

— ناده ی کوپه، خیرا ئه و گۆشه یه یان بۆ حازر که ن، با نویژه که یان بکه ن، تا ئه وانیش ته و او ئه بن، خیرا ئیوه ش خوانیکمان بۆ ناماده که ن.

له لایه ک گه نجه کان به خشوعه وه نویژیان ده خویند، له لایه کی دیکه وه خواردن ناماده ده کرا و، میزیان به چه ند جۆریک خۆراک پازانده وه و، هه موو زیندانه کانی ژووره که ده عوه تی (قامپیر نووری) بوون. له پاستیدا ئه م جۆره په فتاری پڕزلیڤانه وه ک جیاکارییه کی نۆر تاییه تی (قامپیر نووری) بۆ ئیمه هه ژمار ده کرا، واته (قامپیر نووری) له سه ر شه ره فی ئه و دوو گه نجه ئه و خوانه ی سازدا و، له هه مان کاتدا ئه م په فتاره خۆی له خۆیدا دانپێدانانیك بوو به کاریگه ربوونی به باسه که.

له کاتی که دا گه نجه کان نویژیان ده کرد، (قامپیر نووری) نۆر به سه ر نجه وه له ژێر چاوه وه لێی ده پوانین و، به پوو خساریدا دیاربوو که چه نده ها پرسیار به میشکیدا گۆزه ر ده که ن و، مه راقی وه لایه کانیان ده کات. له پاستیدا پرسیاره کانی (قامپیر نووری) زمانحالی ده روونی شیواوی ئیمه ش بوو.

که گه نجه کان له نوږه که یان ته واوېوون، (قامپیر نووری) وهک
پړزلینان هه ستایه وه. به سته زمانه ! له وانه شه نه مه بڼو یه که مجاری
بیت به م شتو هیه نه زاکه ت بنوینیت.

که نجه کانیش به پړزیکي نوره وه ده سته جی وتیان:
- نه سته غږیوللا که وره م، شتی وا نابیت، له ناست هه ستانه وهی
که سیکي به پړزی وهک جه نابتاندا خه جاله تین. زور سوپاس.
هر به مجوره په فتار و گوftarانه یان (قامپیر نووری) یان
که مه ندکیش کرد.

ژیان بازرگانیه که:

له دوری میزه که دانیش تین و، له گه ل ده سته پیکي نانخواردنه که دا
(قامپیر نووری) سه رله نوې پرسیاره کانی دریژه پيدا و، وتی:
- باشه نه م ژيانه بازرگانیه که نییه؟ هر که سیک له م ژيانه دا
پڼگه ی مانوه بدوژنته وه و، کیسه که ی پرپکات، باشتړین بازرگانی
کردوه، خو هه موو مړوڅه کان بڼو نه مه نه کوشن، نیمه ش بڼو نه وه
هول نه یه ین، تيجاره تیش باش و خراپی تیا نییه و، کارکردن به
هه موو جوره کانییه وه شه ره فمه ندانه یه. مه گهر وا نییه؟

وا دیار بوو (قامپیر نووری) خوازیار بوو به م پرسیارانه پاساو بڼو
کاره خراپه کانی بینیته وه، واته ده یویست بلیت: "من وهک که سیکي
به دکار و پیاوکوژ ناسراوم، که سته م له خه لک ده کات، به لام کاره که

به م جوړه نښه، به لکو من ته نها هه ولمد او له داوی نه م دنیا
 چه نجاله دا پیگه ی خوم پیاریزم و، دوو پول په یدا بکه م، مه گهر
 په یدا کردنی بژوی کاریکی شه ره فمه ندانه نښه؟". ته نانه ت به م
 و ته یه یدا دیار یوو چاوه پتی ده ستخو شوی دوو گه نجه که شه و،
 ده یو یست قایل یان بکات که کاره کانی به پیوهری نه م دنیا په راستن.
 (زوبیر) به هه لدانه وهی چند لاپه په یکی کتیبه که ی دهستی،
 به رده وام بوو و، وتی:

- نوو سه ری نه م کتیبه نمونه یه ک له م باره یه وه ده دات، گهر
 نارو زوو ده که ن، با له پید شدا بیخوینینه وه، دواتریش شیکردنه وهی بۆ
 ده که ین.

"پادشایه ک دوو کیلگه ی گه وره ی به دوو که س له دانیش تووانی
 ولاته که ی خوی به نه مانه ت سپارد، هه موو شتیکی ش له م دوو
 کیلگه یه دا هه بوو، له کارگه و نامیر و چه ک و نارو له و گه لی شتی تر،
 له و کاته شدا جه نگیکی گه وره و گهر م له نارادا بوو که هه موو شتیکی
 ویران ده کرد و له ناوی ده برد و، تی کدان و ون کردن و ویرانی و
 گور انکاری به سه ر هه موو شتی کدا دهینا، له بهر نه مه و له م کاته دا،
 پادشاکه -یه کیکی له پیاوه نزیك و باوه پی پیکراوه کانی خوی هاوړی
 له گه ل نه م فرمانه پر سوز و به زه بیه دا بۆ لای نه م دوو که سه نارد:

* (ئەم ئەمانەتەم پى بفرۆشنەوہ کہ لای ئیوہ دامناوہ، تاکو بپاریزم بۆ خۆتان و لەم کاتە ناھەموارەدا لە دەستتان دەرئەچیت و بپھووہ نہ پوات. ھەر کہ جەنگیش تەواو بوو، دەرئاندەمەوہ...

* وەك ئەوہی ئەمانەتەكە مولکی خۆتان بێت، نرخیکی باشتان لە بەرامبەرەوہ بۆ دادەنێم و پاداشتیکى چاكتان دەدەمەوہ...

* سەرچەمى ئەو ئامیر و مەکینانەى کە لاتان دامناون، لە کارگەکاندا و بەناوی خۆمەوہ دەیانخەمە کار، بەمەش نرخیان یەك بۆ ھەزار بەرز دەبێتەوہ، سەرپەرای ئەمە، ھەموو قازانجیکیشى ھەر بۆ خۆتانە.

* خۆم بەرپرسی گشت پێویستى و خەرجییەكى ئەو ئامیرانە دەبم، چونکە ئیوہ لەبەر (ھەژاری) و (بى دەستەلاتى) توانای ئەو خەرجیەتان نییە.

* ھەموو بەرھەم و دەستکەوتیکى کارگەکش بۆ خۆتان دەگێرەمەوہ، ئەوہش بزائن کە جارى لای خۆتان دەبێتەوہ ھەتا کاتى وەرگرتنەوہى دیت، بۆ ئەوہى سوودی لى وەرگیرن. ئەمە پێنج دەستکەوت لەتەنھا یەك مامەلەدا:

— گومان لەوہدا نییە کە ھەرچیتان لایە دەفەوتیت و لەدەستتان دەچیت، چونکە وەك لەبەرچاوتاندايە ھیچ کەسێك ناتوانیت شتى خۆی بپارێزیت.

- له و نرخ و پاداشته به رزانه بییه ش دهن..

- نه و مه کینه و نامیر و کانزا و ته رازووه به نرخانه ش له نه نجامی
کارپینه کردن و فهراموشکردنیا، نرخیان نامینیت و بی که لک
ده مینیتته وه..

- هر ته نها خوتان به پررسی به پیره بردن و پاراستنیا دهن.

- سه ره نجامیش سزای ده ستپيسان له م نه مانه ته ده چیژن!
نه مه ش پینچ زیان له ته نیا به ک مامه له دا.

سه ره پای نه مانه ش، نه و که سه ی به منی بفروشیته وه ده بیت به
سه ریازیکی سه ره به ست و نه به رد و تاییه تی خوم و، به ناوی منه وه
رهفتار و هه لسوکه وت ده کات، نه ک وه کو دیلیکی ده ست به سه رو
ناسایی و بی خاوه ن)!

لیزه دا دوو پیاوه که به وردی گوئیان له م ته شیرین و فرمانه
پادشاییه پاکرت:

زیره ک و هوشمهنده که یان وتی:

به سه رچاو! به خوشحالی و شانازی و سوپاسیشه وه به م
فروشتنه پازیم، به لام نه وی تریان، که خوپه رست و له خوبایی و به فیز
و ده مار بوو، وا گومانی ده برد که نه و کیلگه به هه رگیز نافه وتیت و،
له ئالوگوپی زه مانه و ته پاوتلی پوزگار و شله ژانی پووداوه کانی دنیا
بیئاگابوو، نه م به که یان وتی:

نەخىر... پادشا كىيە؟ مەن مولكى خۇم ئافرىقىم، زىيان و
پاۋاردىنىش لە خۇم تىككەندەم!

بەلى، چەرخى گەردوون ھەلسوپا و پۇزگارىش گۆپانى بەسەردا
ھات، تا ئۇ پادەيەي كە يەكەمىيان گەيشتە پلە و پاىيەك خەلگى
خۇزگەيان پى دەخواست و، لە ناوھەندى نازو نىعمەت و چاكەكارى و
كۆشكى پادشادا بە كامەرانى و بەختەۋەرى دەژيا و گوزەرانى بەسەر
دەبرد...

كەچى ئەۋى تریان دووچارى بارىكى ھىندە دژوار و گرفتارى
حالىكى ئەۋەندە ناھەموار بوو كە ھەموو كەسىك بەزەيى پىدا
دەھاتەۋە، ھەرچەندەش شايانى ئۇ و ئاكامە بوو، چونكە ئۇ نىجامى
ھەلە و تاۋانى خۇى بوو ھاتبۇۋە پى. ئىتر نە شادمانىي بۆمانەۋە و
نە مولك. سەربارى ھەموو ئەمانە، سزاي خۇيشى ۋەرگرت!

ئەى دەروونى لەخۇبايىم!

لە دوور بىنى ئەم چىرۆكەۋە سەيرى پوۋى خاۋىن و درەخشانى
(پاستى) بگە:

مەبەست لە پادشا: پادشاي ئەزەل و ئەبەدە، كە پەرۋەردگار و
بەدبەختەرى خۇتە..

کینگه و نامیره کانیش نه و شتانه که له ژيانی دنيا دا هه ن، وهك:
 لهش و، گيان و، دل و پیکه پنه ره کانيان له : چاو و، گوئی و، می شک
 و، نه ندیشه، واته هه موو هه سته دیار و نادیاره کان.

نیرراوه به پرژه کهش: پیغه مبه ری خوشه ویستمان هه زره تی
 محمه ده ﷺ فه رمانه پادشاییه پرژه کهش: قورئانی پرژه، که نه و
 بازرگانییه گه وره یی باس مان کرد له م نایه ته دا راده گه یه نیت: ﴿إِنَّ
 اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ﴾...

نه و مهیدانه پر له شله ژان و جهنگه پوو خینه رهش: بارودوخی
 دنیا یه که سه قامگیر بوونی نییه، هه رده م له ئالوگور و ته پاو تلدا یه،
 هه ر نه مه شه که به جهخت کردنه وه نه م پرسیاره ئاراسته ی بیری
 مروف دهکات و هانی ده دات که بلیت:

(ئیمه ی ئاده می زاد هه رچییه کمان هه یه وهك خوی نامینیت و له سه ر
 یهك بار جیگیر نابیت و له نه نجامیشدا له ده ستمان ده رده چیت، ئایا
 ده بی هیچ چاره سه ریک نه بیت بۆ نه م باره په ریشانه. ئایا ناگونجیت
 نه م له ناو چوون و فه نایه بکریت به مانه وه و نه مری).

له م کاته دا که مروف نو قمی نه م جو ره بیر و نه ندیشه نه یه، گوئی له
 زایه له ی دهنگی نه م نایه ته ی قورئانی پرژه ده بیت که له هه موو
 سووچ و ئاسویه کدا دهنگ ده داته وه!

که واته چاره و قازانج و ده سته وتی گه وړه و پاسته قینه
لیره دایه... چاره ته نها فروشتنی نه م نه مانه ته یه به خاوه نی
پاسته قینه ی خوی.

نه و که س ی پیی بفروشتیت پینج قازانجی گه وړه ی ده سنگیر
ده بیت:

قازانجی یه که م: نه و سامانه فانیه ی که له ناو ده چیت، بوی
ده میتته وه و ده بیت به سامانیکی هه میشه یی، چونکه نه و ته مه نه
فانیه ی که پیشکش به خوی گه وړه و زیندوی پراگیره ی
که ردون ده کریت و ته نها له پیی نه ودا به کار ده هیتریت، ده بیت به
ته مه نیکی هه میشه یی، ته نانه ت خوله ک و سعاته فانیه کانی ته مه ن،
که به وینه ی تووی چیتراو به پواله ت نامین و به ه مان جوړ
خوله کانی نه و ته مه نه ش که له پیناوی خوادا به کاره یتراره و
به سه ربراره، له و دنیا ی جیهانی نه مریدا ده میان به گولزاری کامه رانی
ده پشکویت و، به روبوومی پیگه یشتوو پیشکش ده که ن.

قازانجی دوو م: پاداشته که یه تی که به ه شته.

قازانجی سییه م: هر نه دنام و هه ستیک نرخ یه ک بق هه زار به رز
ده بیتته وه، بق نمونه: (ژیری) که نه دنام و نامپارزیک مرقه، نه گه ر
نه یفروشتیت به خوی گه وړه و، بق نه فس و ناره زووه کانی به کاری
به یینیت، نه و ده بیت به نه دنامیک نه گبه ت و بی توانا و مایه ی

بیزاری! چونکه هه موو نازاره خه مناکه کانی پابردوو هاو دهم له گه ل
به لا و گروگرفته ترسناکه کانی داهاتوودا دهخاته نهستوی مروڤه وه،
نه و کاته ش پله ی (ژیړی) نزم ده بیته وه و، ده بیته به نه ندایمکی
زیان به خش. هر له بهر نه وه شه که ده بیڼی مروڤی فاسق بۆ نه وه ی له
بیزاریه کانی (ژیړی) ی پزگاری بیته، زۆربه ی جار له ده ست باری
سه ختی ژیان هه لډیت و په نا ده باته بهر مهستی و کاری بیهووده!

به لام نه گه ر ژیری به خواوهنی پاسته قینه ی خوی بفروشیته وه که
خوا ی گه وره یه و له پیناوی نه ودا به کار به یتریت، نه و ده بیته به
کللیک بۆ کردنه وه ی خه زینه ی بی سنوری میهره بانینی خواوه ند و
گه نجینه ی دانایی په روه ردگار. ئیتر بۆ هر لایه ک پروانیت و به هر
چه شنیک بیرکاته وه دانایی خواوه نده له هه موو شت و بونه وهر و
پووداویکدا ده بینیت و، میهره بانینی خوا ی گه وره ی له سه رانسه ری
بوونه وهر دا به دره خشان ی بهر چاود ده که ویت.

به م پییه (ژیړی) به رزده بیته وه تا ده گاته پله ی پابه ریکی
په روه ردگاری، که پله یه که خواوه نه که ی بۆ کامه رانی هه میشه یی
ناماده ده کات.

هه روه ها بۆ نمونه (چاو) که یه کیکه له ههسته کانی مروڤ و،
په نجه ریه که (گیان) ی مروڤ لێیه وه ده پروانیتته نه م جیهانه، نه گه ر له
پتی خوا دا نه خریتته کار و پتی نه فروشریت و، له پیناوی نه فس و

ئارەزووەکانیدا بەکاربھێنرێت، ئەوا بە بینینی چەند دیمەنێکی جوانی کاتی و بەسەرچوو نزمەدەبێتەوێ تا وەك دەلالێکی ئاسایی و خزمەتکارێکی لێ دیت بۆ وروژاندنی حەز و ئارەزووەکانی دەروون.

بەلام ئەگەر فرۆشتت بە بەدیهێنەری خۆی و لە پەزنامەندی ئەودا بەکارت ھێنا، ئەوا ھەر ئەم (چاوە دەبێت بە خۆنەر و سەیرکەری کتیبی مەزنی گەردوون و، بینەری موعجیزاتی بەدیھاتووani خوای گەورە لە بوونەوێردا، بەم جوۆرە بەرزەدەبێتەوێ تا دەگاتە پلەوپایەیکە پێرۆز و، وەك ھەنگێکی لێ دیت کە لەناو گۆلزارەکانی میھرەبانانی خواوەند لە باخچەی زەویدا دەگەرێت و، لە ھەنگوینی: (پەند و، خواناسی و، خۆشەویستی) ھە نووری بینینی خوا و شایەتیدان لەسەر بوونی، ھەلدەگلۆفیت و لەناو (دلی) مۆفی باوەپداردا پۆی دەکات!

ھەروەھا ئەگەر ھەستی (چەشتن) ت بەخوای داناو بەدیهێنەر نەفرۆشیت و، ھەر تەنھا بۆ نەفس و گەدە بەکاری بھێنیت، ئەوا پلەي ئەو ھەستە نزمەدەبێتەوێ تا دەبێت بە دەرگاوانی کارگە و پشتیری (گەدە)! بەلام ئەگەر فرۆشتت بە خوای گەورەي پۆزیدەر و بەخشنە، ئەوا ئەم ھەستە پلەي ھێندە بەرز دەبێتەوێ تا دەبێت بە بینەریکی کارامەي گەنجینەکانی میھرەبانانی خواوەند و، وای لێ دیت

که به شوین نيعمه ته کانی خواوه ندى به توانا و دهسته لاتدا بگه پښت
هه تا شوکرانه بژړييان پيشکهش بکات.

هه موو نه ندام و هه سته کانی تری مروځ به م چه شنهن.

جا نه ی (ژیری)! به وردی بیرکه ره وه... نایا نه ندام و نامیری
شووم و زیان به خش له کوئ و، کلیلی گه نجینه ی بوونه وهران له کوئ؟
نه ی (چاو)! به جوانی بهوانه... ده لالی پله نزم له کوئ و،
خوینه ری کتیبخانه ی خواوه ند له کوئ؟

نه ی (زمان)! به شیرینی بچیژه... نایا ده رگاوانی کارگه و پشتیر
له کوئ و، بینه ری گه نجینه ی میهره بانیی خواوه ند له کوئ؟
خو نه گهر به م چه شنهن پیوه و ته رازووه قیاسی هه موو نه ندام و
هسته کانی تری مروځ له سه ر نه مانه بکه یت که باس کران، نه وا به
پاستی بۆت ده رده که ویت که مروځی باوه ردار تایبه تکارییه کی نه وتو
به ده ست ده هیئت که شیاوی به هه شت بیت و، مروځی کافریش نه و
توخمه ده گریته خوئی که له گه ل دوزه خدا بگونجیت.

نه م نه نجامه ش، که پاداشت و سزای هه ردوکیانی تیدایه، هی
نه وه یه که مروځی باوه ردار، به هوئی ئیمان و باوه رده که یه وه، نه مانه ت
و سپارده ی به دیه پنه ری خوئی پاراستووه و ته نها له نیو بازنه ی
په زامه ندییه کانی نه ودا به کاری هیناوه، به لام بابای کافر ده ست

پیسى له و نه مانه ته كړدووه و له پټناوى نارووه كانى و
خواسته كانى د هروونى به دخواريدا به كارى هټناوه " ۱ .

(زوبير) پاش نه وهى هم بابته كاريگه رهى خوښده وه و،
شيكردنه وهى بۇ كړد، چنه د لاپه رپه كى ديكه ي هلدايه وه و، وتى:
- وهك كوتاييهك با هم چنه د پرهش بخوښينه وه، كه وه لاميكى
جياوازه بۇ پرسياړه كهت.

له راستيدا نيمه خوازيار بووين هرگيز هم باسه ژيرانه يه كوتايى
پى نه هټنيت، (زوبير) يش به رده وام بوو له خوښدنه وه:

- "پياويك (ده) ليره ي زيرپنى به خزمه تگوزاره كى خوى دا و
فرمانى دايى كه ده ستيك جلوه رگى له باشتري پارچه ي ناياب بۇ
خوى پى بگړيت، (هزار) ليره ي زيرپنيسى به خزمه تگوزاريكى ترى
دا و ليسته يه كى بچوكيشى له گه ليدا دايى كه پيداويستيه كانى تيدا
نووسرا بوو و، پاره و ليسته كى خسته ناو گيرفانى هم
خزمه تگوزاره وه و ناردى بۇ بازار.

خزمه تگوزارى يه كه م به (ده) ليره كه ده ستيك جلوه رگى جوانى له
باشتري پارچه ي ناياب پيكرى، خزمه تگوزارى دووه ميس چاوى
له وى تر كړد و وهك نه وى كړد، نه و نه دهش نه فام بوو، سه يريكى
ليسته كى نه كړد، به لكو هر هزار ليره كى كړده ده ستى فروشياري

۱- وته كان: (وته ي شه شم).

و داوای ده‌ستیک جلوه‌رگی پیاوانه‌ی لی‌کرد، نه‌م فروشیاره بی‌
 ویژدانه‌ش ده‌ستیک‌ی له خراپ‌ترین جور بۆ هه‌لبژارد، کاتی نه‌م
 خزمه‌ت‌گوزاره به‌دبه‌خته بۆ لای گه‌وره‌که‌ی گه‌پایه‌وه و له به‌رده‌میدا
 پاوه‌ستا، گه‌وره‌که‌ی تابلیتی قسه‌ی پی‌وت و سه‌رزه‌نشستی کرد و
 به‌تون‌دیش سزای دا.

دیاره نه‌و که‌سه‌ش که‌ خاوه‌نی نزم‌ترین هه‌ست و وریایی بی‌ت،
 به‌کسه‌ر ده‌زان‌یت خزمه‌ت‌گوزاری دووه‌هه‌م، که‌ هه‌زار لیره‌ی درایی، بۆ
 نه‌وه نه‌نیرا تا له بازارپ ده‌ستیک به‌رگ و پۆشاک بکڕیت، به‌لکو بۆ
 نه‌وه‌ی بازرگانییه‌کی گرنه‌گ به‌و پاره‌یه‌وه بکات.

مرۆفیش وه‌هایه، که‌ نه‌م هه‌موو ئامێره مه‌عنه‌وی و لایه‌نه ناسکه
 مرۆفانه‌یه‌ی دراوه‌تی، که‌ نه‌گه‌ر هه‌ریه‌که‌یان له‌گه‌ڵ نه‌وه‌ی له
 ئاژه‌لدا به‌راورد بکړیت، ده‌رده‌که‌وێت سه‌د نه‌وه‌نده‌ی نه‌وه‌ی
 ئاژه‌ل‌ه‌کان درێژتر و فراوان‌تر، بۆ نمونه: له‌ کۆی (چار)ی مرۆف که‌
 هه‌موو پله‌کانی جوانی ده‌ناسیت و... هه‌ستی (چه‌شتن)ی که‌ تامی
 هه‌ریه‌ک له‌ خواره‌مه‌نیه جیا‌جیا‌کان ده‌زان‌یت و لی‌کیان جیا‌ده‌کاته‌وه
 و... (ژی‌ری)یه‌که‌ی که‌ ده‌پاته ناو کاکله‌ی پاستیه‌کان و ورد‌ترین
 لایه‌نیانه‌وه و... (دل)یشی که‌ له‌شوق و تاسه‌دایه بۆ هه‌موو جور‌یکی
 به‌رزی و که‌مال‌یک که‌ بۆ مرۆف به‌شیت... له‌کۆی نه‌مانه‌ی مرۆف و
 هاوچه‌شنیان له‌گه‌ڵ ئامێره ساده‌کانی ئاژه‌لدا به‌راورد ده‌کړین، که‌

ئەوپەيى تا دوو پلە يان سيان دەردەكەون و بەوہ زیاتر ھەست بە شتى تر ناکەن؟ مەگەر ئەو ئەرك و فرمانە تايبەتییانەى كە بە ئەندامىك يان ئامىرىكى تايبەتى ئاژەلئىكى ديارىكراو بەخشراوہ، چونكە ئەم ئامىرە كارى خۆى زۆر لە مەروۇف باشتەر دەباتە سەر لەو كارانەدا كە بە مەروۇف نەسپىراون^۱.

(زوبىر) كۆتا پستەى بە ئاوازىكى زۆر دلرپىن خويندەوہ و، زۆر كارىگەر بووين پىي. ھەر لەو ساتەدا نىگام چووہ سەر (فامپىر نوورى)، كە لە پوو خسارىدا ھەزاران پرسىار دەخويندراوہ و، لئوہ كانى وشك داھاتبوون، لە نىگاكانىشىدا چەندىن واتا و نەيئى بەدەدەكران، ھىندە بەتوندىي لە نئو خەيالەكانىدا نوقومبوو، كە بە ئاشكرا ئاسەوارى زىيانەكانى ناخى بە سىمايەوہ دەرکەوتبوو و، لئىپرسىنەوہى خۆى دەسپىكرد بوو. تا دەھات ئەم كارىگەر بوونەشى زیاتر ھەستپىدەكرا. دوو گەنجەكەش بۆ ئەوہى بتوانن پىش لە لافاوى ھەلچوون و دلئەنگىي ئەو بگرن و، ھىورى بكەنەوہ، ھەرچى لەتواناياندا بوايە دىرغيان نەدەكرد.

(زوبىر) بەردەوام بوو لە خويندەوہى ئەو چەند دىپرەى كە كارىگەر يەكى زۆرى لەسەر ئىمە جئ ھىشت:

۱- وتەكان: (وتەى بىست و سىيەم).

- "له پووداوېكې نه نديشه ييدا خۆم وهك مړوځيځك دى كه له سهر
سه فهر بم و بؤ شوينځيكي دوور په وانه كرابووم و، پښگه يه كى
دوورودريژم له بهر بوو. گه وره كه شم شه ست ليره ى زيرپنى (هر پوژه
و ليره يه ك) بؤ ته رځانكردبووم. تا پوژيكيان پوځسته ئوتلليكه وه كه
مه لهای تيدا بوو، منيش (ده) ليرهم له و كاته دا پيښوو، هه موويانم له
يهك شه ودا له سهر ميڙى قومار و له پيناوې ناوبانگ ده سته و تندا
دوپاند و، به ده سته به تال مامه وه و، هيچ كه سابه تيكم به
پاره كه مه وه نه كرد و، هيچشم نه هيشته وه تا پيداويستيه كاني ئو
جيگه يه مې پي دابن بكه م كه بؤى ده پوم. به كورتى: له و چيژ و تامه
نارپه وايه جگه له ئازار و تاواني نؤر و زام و داخ و خه م و په ژاره
هيچى ترم ليپاشه كه وت نه كرد.

كاتى من له م خه فته تبارى و خه مځواردنه دا ده تلامه وه، پياوېكم
ليپه يدا بوو، وتى:

- (هه موو سه رمايه كه ت له ده سته دا و ئيستا شاينه ى سزايست. وا
به ده سته به تاليش به ره و ئو و شاره ى نیازته بؤى برپويست
پنده گريته بهر، جا نه گه وريا و خاوه ى بينايى دل بيت، ئو وا ده رگاي
په شيمان بوونه وه و توبه كردن هيشته دانه خراوه، ده توانيست به
نيوه ى قازانجى ئو و پازده ليره يه ى كه ماوته كه سابه تى پتوه بكه يت
و، هه ندي له پيداويستيه كاني ئو ويست بكرپت).

که له مه دا پاوښم به نه قسم کرد، ده بېنم پازى نيه.. پياوه که
وتى: "که واته سييه کى". نه قسم به مه ش پازينه بوو. پياوه که وتى:
"چواريه کى". ده بېنم نه قسم نايه ویت له و خووه ی دوو چارى بووه
لابدات! پياوه که به نوو پيه يوه پشتمى تیکردم و پوشت.

پاشان که ته ماشام کرد، وه ک بلایى هه موو شتیک گورا بیت و، وه ک
خوی نه مابیت، وا بوو له بهر چاومدا! خوم له ناو شه مهنده فريکدا دی
که به وپه پى توندی و به په له له تونلیکی ناوازه دا ده پویشست،
له سه رسوپماندا شپړزه بوو بووم. به لام هيچ چاريکم نه بوو و،
نهمده توانی نه به لای راست نه به لای چه پدا برؤم. سه ير له وه دا بوو
له م دیو و نه و دیوی شه مهنده فهره که دا چهندين جور گولای پهنکین و
جوان و سه رنجراکیش و به رو بووم و میوه ی به تام دیار بوون. منیش
وه ک مروفه ده به نکه کان ده ستم بؤ بردن، تا ههندي له و گولانه
بکه موه و له و میوه به تامانه ش شتیکم ده ستمکه ویت. به لام هيچم
ده ستمنه که وت، چونکه هه رنه وه نهنده ی ده ستم پتيان گه یشت،
دپکه کانينان به ده ستمدا چه قين و ده ستیان زامدار کردم و خوینيان
لنهيئا و، شه مهنده فهره که ش له په وتی توندوتيزی خويدا هه ر
به رده وام بوو! به م جور، بيته وه ی هيچ سوو ديکم ده ستمکه ویت خوم
تووشی نازار کرد.. فهرمانبه ريکی شه مهنده فهره که پيى وتم: (پينچ
قروشم بده ري، تا نه اندازه يه کى باشت له و گول و به رو بوومانه ی

ده ته وین بڼه ګه وه. خو تق به م زامانه ت چن دین نه وه نده ی نه وه ی به و پینچ قروشه ده ست د ه کون زیان ده کیت، نه مه سره پای نه و سزایه ی که له سر نه م کاره ت ده چیژی ت، چونکه بی پوخته ده رګرتن ده ست بڼه بردون).

له و کاته دا سهری دنیا م لپاته وه یه و به ته وای که و تمه په ژاره و ته ګانه وه. له په نجره که وه سه یړکی لای پشه وه م کرد، تا بزانه که ی نه م تونلله کوتای پدیت؟ ده بینم کوتای نه و تونلله چن کون و که له بهر و په نجره و چالیکن و، هریه ک له نه فده کانی نه و شه مه نده فده فری دهرینه ناو یه کی که له و کون و چالانه وه! له بهرام بهر خو یشمه وه چالیکم دی له هردو سهریه وه بهردی وه ک (کیلی ګوی) دانرا بوون. که له بهر ده کانی وردبوومه وه، ده بینم به پیتی ګه وره ناوی (سه عید) یان لینووسرابوو! له ترس و بیم و سهر سوړماندا به دهنګی بهر و تم: نه ی هاوار!

کتوپر دهنګی نه و پیاوهم هاته وه ګوی که له دهرګای مه لکه دا ناموزګاری زوری کردم. ګویم لیبوو پتی و تم:

— کوپم! ژیریت هاته وه بهر؟ له مه ستی بیدار بوو پته وه؟

و تم:

— به لئ، به لام دوا ی نه وه ی کار له کار ترازا و هیچ هیژ و توانا و ده سه لاتیکم له ده ستندا نه ما.

وتی:

- تۆبە بگە و پشت بە خوا ببەستە.

وتم:

- وا کردم.^۱

حیکمەتی پۆژوو چییە؟

بەپاستی و تەکان زۆر بۆیئە و کاریگەر بوون و، من پێشتر ھەرگیز
بەم شیوێ بە ناخ نە ھەژابوو.

(قامپیر نووری) سەرنجی دا کە گەنجەکان ھیچیان نەخواردوو،

بۆیە وتی:

- ئێوە بۆچی ھیچ ناخۆن؟ لەبەر ئەوەیە کە بە ھەڵالی نازانن؟

(زوبێر) بە خەندە یەکێ شیری نەو و ھەلامی دایەو و، وتی:

- ئەستەغفیروللا، ھاوخوانیکردنی جەنابتان مایە شانا زیمانە،

بەلام ئێمە بە پۆژووین.

(قامپیر نووری) بەم قسەیە ھێندە تر وراقی و پەما و، وتی:

- پۆژووی چی کاکە؟ خۆ پەمە زانیشت نییە!

(زوبێر) کەمێک بە شەرمەو و، وتی:

۱- و تەکان: (وتە ی بیست و سییەم).

- خۆتان ئەزانن، ئىمە گەنجىن و، شەپۆلەكانى تاوانىش لە ھەموو
لایەكەو دەوریان داوین، بۆیە ئىمەش بۆ پارىزكارىی زیاتر لە گوناھ و
تاوان بەپۆڤو دەبین.

بئى گومان كەسكى تاوانكارى وەك (قامپىر نوورى)، لە ئاست ئەم
وەلامەدا بە تەواوى واقى وپما بوو و، بەتایبەت كاتىك ئەم گەنجە پاك
و بىگەردانەى بە گەنجە سەركەش و لەپۆڤ لاداوەكانى دەورى بەراورد
دەکرد. ئەم سەرسوپمانەشى بە پرسىارسىك خستەپوو و، وتى:

- بەپاستى ناتوانم لە ئىو تىبگەم! كاكە ئىو لە چ
مەملەكەت كەو ھاتوون؟ فرىشتەن یا چى؟ بەلام تىگەشتن لە
حىكمەتى خۆبرىسى كردن و خۆتىنووكردنى پۆڤو زۆر سەختە، نازانم
ئەمە چ سوودىكى ھەيە؟

(سەعید) وەلامى ئەم پرسىارەشى لە كىتیبەكەى دەستیدا دۆزیو
و، دەستىكرد بەخویندەو:

- "گەدە"ش وەك كارگەيەك وایە كە چەندىن كرىكارى كارگوزای
ھەيە و، لە مۆڤىشدا گەلى ئامىر ھەن كە لەگەل گەدەدا پەيوەندیان
ھەيە، جا ئەگەر (نەفس) بە شىوہەيەكى كاتى و، بۆ ماوہى مانگىك
پەكى سەرقالى يەكانى خۆى نەخات و وازيان لى نەھىنىت، ئەوا
ھەموو ئەو كارگوزار و كرىكارانە بە ئىشى خۆیەو سەرقال دەكات و،
بەرسىتە تايبەتییەكانى خۆيانيان لە بىردەباتەو و، دەیانخاتە ژىر

فرمان و دهسه لاتی خۆیه وه، ئیتیر بهم پێیه سه ر له و ئامێر و
 هه ستانه ده شپۆینیت و، به گرم و هۆپی جه پ و پێچه کانی نه و
 کارگه یه و چه ره دووکه له که ی، هه وان ه وه و ئاسووده ییای لا
 هه لده گریت و، سه رنجی هه موویان بو لای خۆی پاده کیشیت و،
 فرمانبه رییه به رزه کانیان - به جۆریکی کاتی - له بیر ده باته وه .

هه ر له بهر نه م نه نجامه ش بووه که زۆر که س له ئه ولیا و
 پیاوچاکان خۆیان له سه ر خواردن و خواردنه وه ی که م پاده هیئا، تا به
 پله کانی (کاملی) دا سه ریکه ون و به رزبینه وه .

به لام به هاتنی مانگی په مه زان، نه و کرێکارانه هه ست ده که ن که
 ته نها له پێناوی نه و کارگه یه دا دروست نه کراون، به لکو نه و ئامێرو
 هه ستانه ی مرۆف، چه ند چیژ و له زه تیکی به رزی پۆحانی و مه لانیکه ت
 ئاسایان له م مانگه دا ده ست ده که ویت و، له بریی نه و پابواردنه بی
 تام و نزمانه، پوو له و چیژ و له زه ته پۆحانییه به رزانه ده که ن.

هه ر له بهر نه وه شه که ده بینینت ئیمانداران له مانگی په مه زانی
 پیروژدا جۆره های جۆری نوور و به ره که ت و دلخۆشیی مه عنه و بیان -
 هه ر که س به پێی پله ی خۆی - ده ستگیر ده بیئت، هه ر له م مانگه
 پیروژه دا (دل) و (عه قل) و (پاز) و لایه نه ناسک و نیانه کانی تری
 هاوچه شنیان، چه ندین پله به رزه بنه وه و، پیت و به ره که تیای ده ست
 ده که ویت، جا هه ر چه نده (گه ده) له شین و گریان و هه نسک

هه لگیشاندا بیټ، ئەمانە بەبێ گەردی و میهره باننیه وه پێی
پێده که نن!"^۱

(فامپیر نووری) وتی:

- سوپاستان ئەکەم بۆ ئەو وه لāmه جوانه، به لām وه لāmی ئەو
پرسیاره تان نه دامه وه که له سه ره تاوه پرسیم.

"بۆچی ناتوانین خوای گه وه ببینین؟"

پرسیاره کانی (فامپیر نووری) ئەمانه بوون:

"که خوا هه یه، ئیمه بۆچی ناتوانین ببینین؟ له کوێیه؟ ئەو چۆن
هاتۆته بوون؟"

به راستی ئیمه ش به م پرسیارانه ی زۆر خوشحال بووین، چونکه
له میژبوو له هزری هه مووماندا گه لālّه بوو بوون. به ده سته که وتنی
وه لāmه کانیشیان که مێک بارسوکت ده بووین.

(سه عید) جارێکی تر لاپه ره کانی کتێبه که ی هه لدايه وه، به لām ئەم
جاره بێ خوێندنه وه وه لāmی دایه وه.

خه ریکبوو به ته واوی که مه ندکێشی باسه که ده بووین، جارێکی تر
ده رگای ژووری زیندانه که کرایه وه و، ئەفسه رێک هاته ژووره وه و،
وتی:

۱- مه کتوبات: (مه کتوبی بیست و نۆیه م).

- دوو تۆمه تبار لیره ن به ناوی (سه عید و زوپیئ) هوه. به پۆوه بهر به په له ناردوو به تییه شوینیان.

ئهم چاره (قامپیر نووری) له جیگه که ی پاپه پی و هه ستایه وه، ئه فسه ره که ش ده سته جی خۆی گه یانده دهره وه و، دهرگا که ی داخسته وه. خۆ ئه گهر (قامپیر نووری) ده سته پی بگه شتایه، په نگ بوو له ویدا قوربانیه کیش بدرایه.

(قامپیر نووری) هینده توپه بووبوو، که ماوه یه کی پینچوو تا هیور بوویه وه، دواتر پووی کرده وه (سه عید) و وتی:

- ده وه ره توپه مه به و، کفر مه که و، پیاو مه کوژه... ئاخر که سانی وه ئه مانه ئیمه ناچار ئه که ن له پئی راست لابه یین.

کوئا پرسته ی قسه کانی (قامپیر نووری) لای هه موومان زۆر سه یر بوو، چونکه هه تا ئه و پۆژه به رده وام داکۆکی له پینگه و شیوازی ژیا نی ده کرد و، به راستی هه ژمار ده کرد، په نگه ئه وه بۆ یه که م جار بووبیت که به زاری خۆی دان به و راستیه دا بنیت.

(سه عید) به رده وام بوو:

- ئهم پرسیاره بکه یین به چه ند به شیکه وه، باشته ره، به و جو ره ش وه لامه کان پوونتر ده یین.

سه ره تا له پرسیار ی "بۆچی ناتوانین خودا ببینین؟" هوه ده ست پی بکه یین و، بابه ته که به نمونه یه کی میژوویی ده خه یینه پوو.

کاتیک گه له که ی حه زره تی موسا (سه لامي خوی لی بیت) پی پی
ده لئین:

— نه ی موسا تا په روه ردگارمان پیشان نه ده یت، باوه پت پی
ناهینین.

حه زره تی موسا (سه لامي خوی لی بیت) فهرموویه تی:
— خوی گه وره به هه موو شتیک بینایه، به لام که س ناتوانیت زاتی
موباره کی نه و ببینیت.

نه وانیش وتویانه:

— به لام نیمه باوه په خودایه ک ناهینین که نه توانین ببینین.
هاوشیوه ی نه م پیشهاته له هه موو سرده میکا دروباره بووه ته وه
و، له سرده می ئیسته شدا نمونه ی زوره، ته نانهت چه ندین ماموستا
نه م پرسیاره یان له لای خوینکاره کانیان وروژاندووه و، وه لامي
که له که ی موسایان داوه به گوئیاندا.

ماموستایه کی بیباوه په خویندکاره کانی وتوه:

— نو قل و چکلیت له خوا داواکه ن.

منداله بی تاوان و پاکوبیگه رده کانیش که پاراونه ته وه خوا
چکلیتیان پیبیه خشیت، نه و ماموستا یاخییه پی وتوون:

— بینیتان پی نه به خشین، له به رنه وه ی — حاشا — خوا بوونی نییه
و، پاشان پی وتوون: ئیسته له من داواکه ن، و پاشان هه ندیک له و

نوقل و چكلیته ی پیداون كه پیشتر بۆ ئەم مەبەستە كریبوی و، پیتی
وتون:

- سەیركەن، ئێو هەم دەتوانن بمبین و، هەم كه داواتان لێ
كردم، پێم بەخشین. ئەگەر پەرەردگار هەبوایە دەتانتوانی ببینن
و، گوێبستی داواکارییهكانیشتان دەبوو.

هەرۆهە مامۆستایەکی نادۆسۆز بەهەمان مەبەست بەلام
بەشیۆهیهکی جیاواز هۆشی خوینکارەکانی شیواندووه، کاتیك له
پۆلدا لێی پرسین:

- ئایا من دەبین؟

بیگومان وتویانه (بەلێ)، ئەویش وتویهتی ئەمە لەبەرئەوهیه كه من
هەم و بوونم هەیه، بەلام ئایا خوا دەبینریت؟

خوینکارەکانیش بە (نەخێر) وەلامیان داووتەوه، بەلام ئەمە ی
بەشیۆهیهك لێکداوتەوه، كه ئەگەر خوا هەیه بۆچی ناتوانین
بیبینن، كهواتە -حاشا- نیه، چونكه ناتوانین ببینن. بەم
شیۆهیهش نیازی خراب و نەفامیی خۆی بەسەر خویندکارەکانیدا
سەپاندووه و، فریوی داو.

بیگومان هەندیک له مۆشەکان هاوشیۆه ی ئێو هەراقی
دەستكهوتنی وەلامی ئەم پرسیارە دەكەن، لەبەرئەوهیشتا هەندیک

كهسى ياخيى و به دكار به مه به ستي فريودان و چه واشه كردنيان وهك
ئهو مامؤستا نه فامانه ئهو وه لامانه ده ده نه وه.

به لام ئاشكرايه كه بينين به لگه نيه له سه ر بوون، نه بينينيش يا
به هؤى لاوازيى ئاستى بينينه وه يه، ياخود به هؤى وردبينى
ته نه كه وه يه، خو ئيمه ناتوانين به كترىا و ميكرؤب و زينده وه ره
ورديله كان ببينين، به لام ناشتوانين نكولى له بوونيان بكه ين.
ناتوانين عه قل و بيروهؤش و ژيرى ببينين، به لام هه رگيز ناتوانين
نكولى له بوونى بكه ين و بلتين ئيمه بيميشكين، بو نمونه زؤرمان
ولاتى (چين)ى نه ديوه، به لام له گه ل ئه مه شدا ناته وانيت بلت كه
ولاتيكى وه ها بوونى نيه، ته نها به هؤى ئه وه ي ئيمه به چاوى خؤمان
نه مان ديوه و، سه ردانمان نه كردوه.

بيگومان خوايه كه هه يه كه هه مو ئه م بوونه ي فره اه مه يتناوه و،
هه ر به حيكه ت و دانايى خؤيشى جؤره بيناييه كى پئ نه به خشيوين
كه بتوانين به هؤيه وه زاتى موباره كى ببينين، به لام بيروهؤش و
ميشكيكى پئ به خشيوين، كه بتوانين به هؤيه وه ئاسه وارى بوونى
مه زنى هه ست پئ بكه ين و، بيناسينه وه.

ئاشكرايه هه نديك شت به چا و نا، به لكو به بيروهؤش هه ستيان پئ
ده كريت، هه نديكىش به زمان و، هه نديكىش به گوئ. بو نمونه
خوئى چيشت به زمان و، ده نگه كان به گوئ و، چه مك و باب ته

مه‌عنه‌وييه‌كانيش به مي‌شك. به‌ويستی خواي گه‌وره هه‌ر باوه‌پداري‌ك
دوامه‌نزلگه‌ي به‌هه‌شت بي‌ت، به‌ديداري شاد ده‌بي‌ت.

تايبه‌تمه‌نديي و سيفه‌ته‌گاني خواي گه‌وره چين؟

به‌شي دووه‌مي پرسيا ره‌كه به‌م شي‌وه‌يه بوو: "ده‌بي‌ت
تايبه‌تمه‌نديي و سروشتي زاتي په‌روه‌ردگار چو‌ن بي‌ت؟" سه‌عيد
له‌وه‌لامی ئه‌م پرسيا ره‌دا وتی:

— هه‌روه‌ك چو‌ن ناتوانين په‌روه‌ردگار ببينين، به‌هه‌مان شي‌وه‌ش
ناتوانين به‌ته‌واويی له‌پي‌كه‌اته‌ي بوونی زاتي موباره‌كي تي‌بگه‌ين،
چونكه ئه‌و به‌ديه‌نه‌ره و ئيمه‌ش به‌ديه‌نراو، بوونی به‌ديه‌نراویش له
په‌گه‌زي به‌ديه‌نه‌ر نييه، هه‌روه‌ك چو‌ن باله‌خانه‌يه‌كي بنياتنراو له
په‌گه‌زي ئه‌ندازياري بنياتنه‌ري نييه، كه‌واته ئه‌گه‌ر نه‌توانين
ئه‌ندازيا ره‌كه‌ بچو‌ي‌نين به‌باله‌خانه‌كه، ئه‌وا ناتوانين زاتي
به‌ديه‌نه‌ريش به‌به‌ديه‌نراوان بچو‌ي‌نين. سه‌نعه‌تي‌كيش بي‌ سه‌نعاتكار
نايه‌ته‌ بوون، به‌لام هيچ سه‌نعه‌تي‌ك ناتواني‌ت سه‌نعاتكار وه‌سف بكات.
له‌ني‌وان فه‌رايه‌مه‌ي‌نراو و فه‌رايه‌مه‌ي‌نه‌ردا (واته هۆكار و سازينه‌ري
هۆكاره‌كه) هه‌ميشه جياوازيه‌كي زل‌د هه‌يه. هه‌روه‌ك چو‌ن كتیبي‌ك
ناتواني‌ت خودی خوی بنووسيه‌وه، به‌هه‌مان شي‌وه‌ش كورسيه‌كيش
له‌خويه‌وه دروست ناي‌يت، هه‌موو شتي‌ك وه‌ستايه‌كي هه‌يه، به‌لام
هه‌روه‌ك چو‌ن هه‌رگيز كتیبه‌كه له‌په‌گه‌ز و پي‌كه‌اته‌ي نووسه‌ره‌كه‌ي

نییه، ئه وه شی میژیکیش دروست دهکات له په گه زی ماده ی
 پیکهینه ری میزه که نییه؛ که واته هه ر به م شیوه یه زاتی موباره کی
 (الله) نه له ئیمه و نه له هیچ به دیهینراویکی دیکه ناچیت و، به و
 پییه ی ئیمه ش به کیکن له سه نه ته کانی زاتی موباره کی، ئه و
 ناتوانین هه رگیز په ی به پیکهاته ی بوونی بیهین.

بۆ وه لانی پرسیا ری "کۆ په روه ریدگاری - حاشا - به دیهیناوه؟"
 ده گه پێینه وه بۆ شیکردنه وه ی زانا و بیرمه ندی مه زن مامۆستا (محمد
 کرکنجی)، کاتی که ده لیت: "شه مه نده فه ری که له هه زرتاندا ویتناکه ن، که
 هه شتا فارگونی هه بی و، هه ر یه که له م فارگۆنانه ئه و ی دیکه به دوی
 خۆیدا رابکیشیت، به لام که ده گه ی نه به شی پێشه وه ی
 شه مه نده فه ره که، که بزوی نه ره که یه، ناگو جیت بلین ئه ی کۆ یان
 چی بزوی نه ره که راده کیشت. بێگومان ئه گه ر بزوی نه ره که نه بی و، ئه و
 هه موو فارگۆنه کانی دیکه ش له جو له ده وه ستن و، سیستمی کاره که
 تیکده چیت.

هه روه ها ئه گه ر پرسیا ره له باره ی چۆنی تی پیکهاتنی کلۆیه که
 شه که روه بکری و، له وه لامدا ده وتری و که له کارگه ی به ره مه هیتانی
 شه که ر و به ره مه کانی دا به ره مه ده هیتری و، ئه گه ر له باره ی
 سه رچاوه ی ئامیر و که لوپه له کانی کارگه که وه بپرسین، ئه و ده وتری و
 که ئه وانیش له کارگه ی تاییه ت به دروستکردنی ئه و جو ره ئامیرانه دا

دروستکراون. نه گهر په کڼک بېرسیت له وهی که واته ئه ی ئه و کارگانه
چون پټکهاتوون و.. به مشیوه پرسپار پاش پرسپار به شیوه کی بی
کوتایی و نه نجام به رده وام ده بیت.

به لام له لایه کی دیکه وه میوه یه کی وه ک سیو له دره ختی سیوه وه
به ره مدیت، ئه م دره خته ش له ریزی بوونه وه رانی کارگه ی
به دیه پتر او دایه و، خو نه گهر به دیه پترانی سیو و دره خته که ش نه درپته
پال خواوه نی زانست و توانای بی کوتا، ئه و ئه م کارگه ی
به دیه پتر او دانه ش ده بوو بگپدرپته وه بو کارگه یه کی تاییه تمه ندر و،
ئویش بو کارگه یه کی تر و، به م جوړه بی کوتایه به رده وام ده بوو،
بی ئه وه ی بگاته بنبه ست و سه رچاوه ی په ها.

که ده بینین پټنووسیټ نووسیټکی نه خشاندووه و، خودی
پټنووسه که ش به ده ست گیراوه و، ئه و ده ستش بیگومان به
لاشه یه که وه یه، ناتوانین بلټین به ته واوی سه رچاوه ی پاسته قینه ی
نووسینه که مان دیاریکردووه.

سه ربازیټ فرمان له ئه فسر ودره گریت و، ئویش له ئه فسه ری
سه روو خوی و، به م شیوه یه تا ده گاته بالاترین فرمانده و، ئویش
له پاشا یا سه روکی ولاته وه، خو ناکریت بلټین ئه ی پاشا فرمان له
کیوه ودره گریت؟ چونکه نه گهر ئویش فرمان له یه کیکی دیکه وه
وه ربگریټ، ناتوانین پټی بلټین پاشا. به لکو که ده لټین (پاشا)،

له هزرماندا وینای زاتیك ده كه یین كه فه مانده دات، به لام فه رمان
له كه سی تر وه رنا گریټ.

له م نمونه یه وه كه به ناشكرا پښخراوی و قه شه نگی و مه زنی
پښساكانی گه ردوون وینا ده كات، ده سه لمیت كه پتویسته هه موو
جوانی و پښخراوی و ناوازه یه کی گه ردوون بدریته پال نه و زاته زانا
و دانا و ده سه لاتدار و بی هاوتایه ی، كه به شیوه یه کی حاشا هه لته گر
مه زنی و ناوازه یی خوی له پتی ناو و سیفه ته كانییه وه نه خشانده وه."

باسه كه زور کاریگر بوو:

كات نزیکی ئیواره بوو، هه م ئیمه و هه م (فامپیر نووری) یش زور به
باسه كه کاریگر بوو یووین و، چیتژیکی زورمان ده بینی، به لام
كه نه گه كان زور ماندوو بوون، چونكه به پوژووش بوون. (فامپیر
نووری) یش نه مه ی له به رچاو گرت و، وتی:

- هه ره له شساغ و سه لامه ت بن، به پاستی له ژیانمدا گوئیستی
باسی وا به سوود و پرپایه خ نه بووم، پاستیه كه ی زور ئاسووده
بووین، ده رگای جیهانیکی ته واو نویتان بۆ كرده وه و، باس و
خواسی نوی له ناخما گوزهره كه ن، چه ندین پرسیارتان لا كه لاله
كردم و، بابه تی زور گرنگ هه ن كه پتویسته بۆمان باس بكه ن، به لام
هینده بۆ نه مړو به سه . به پاستی ناتوانم چیتر به ركه بگرم، پتویسته

ئەو ەى كە بۆتان باسكردىن، بەباشىى بىريان لى بىكەمە ە و، سبەى
لەم خالە ە دەستپىدە كەينە ە .

پاشان ەوارى كرد بەسەر پىا ەكانى دەورىدا:

– سەىر كەن ەا، ئەم ەاوپىيانە بەپۆڭووبوون، بۆيە خوانىكى
شىاوپان بۆ حازر كەن.

لە چوارچى ەى ئەم زىندانە تەسك و تارەدا جىهانىكى ناوازەمان بۆ
خۆمان سازاندبوو، ئەو بابەتانەى باسەدەكران چىژىكى پۆجىى و
كارىگەرىيەكى ە ەايان لە دل و دەروونى ەمواندا جى ەىشتىبوو، كە
كەسمان ئارەزوومان نەدەكرد باسەكان كۆتايىيان پى بىت. لەپاستىدا
ئەو زىندانە لەو كاتەدا بۆ ئىمە ئارامگەى سەرىبەستىى بوو، كە تىيدا
دل و دەروونە وىل و سەرگەردانەكان ئاسوودە دەبوون.

بەپاستى مرقۇگەلىكى زۆر ەن، كە ەموو ەكارەكانى
خۆشگوزەرانى ئەم سەردەمە شك دەبەن، بەلام ەرگىز ناگەنە
كەنارى ئاسوودەىى و ئارامىى، ەرچەندە بە لاشە زۆر ئاسوودە بن؛
چونكە ئاسوودەىى پاستەقىنە سەرچا ەكەى دل و دەروونە، ئىمەش
لە نزىكى كەنارەكانى ئارامىى مەلەمان دەركرد و، ەيندەى بالئندە
ئازادەكان ەستمان بە سەرىبەستى دەكرد...

که واته سه رچاوهی کانیاوی خوشبختیی و به خته وه ری راسته قینه
نه له دواين مۆدیلی ئوتومبیل و، نه له مال و سامانی دنیا دایه، به لکو
له دل و ده روون دایه.

من نه و کاته له م راستیه دلتیا بووم، وهك نه وهی خوی گه وره نه م
که نجانیهی وهك دواين تروسکهی میهره بانی بۆ ئیمه په وانه کردییت.
خۆ نه گه چهند نمونه یه کیان له کۆمه لگه دا هه بوایه، نه وا هه زاران
که نجی وهك من ئاوا چاره پهش نه ده بوون و، به م پۆزگاره
نه ده گه یشتن.

پۆژی دواتر سه ره له نوێ پاسه وانه که هاته وه به شوین (سه عد و
زوییر) دا و، (قامپیر نووری) ییش وهك پۆژی پێشوو به توپه ییه وه
هاواری کرد به سه ری دا.

به لام گه نجه کان وهك هه میشه هێمن بوون و، (سه عید) وتی:
- به پێزم، پێمان بده با بپۆین، له وانه شه هه والێکی خۆشمان
بدهن، با شتر وایه هه موو پووداو و پێشهاتێکی ژیان به شیوه یهکی
ئه ریینی و ئومیده واران له لیکبده ینه وه.

دوو گه نجه که به دوا یه کدا پۆیشتن و، (قامپیر نووری) ییش
وه ستابوو، دیار بوو زۆر به ئه سته م ده ییتوانی به سه ر توپه ییه که یدا
زال بییت، وتی:

- ئاممان، ئەم گەنجانە مان لە دەست دەرنەكەن، پەنجا سالى
تەمەنم زايەكرد، بەلام ئەمە يەكەم جارمە كەسانى لەم جوړه بناسم،
زۆر شت هەيه كە دەمەوێت فێربېم لێيانەوه، تەنانت ئەمشەو بەهېچ
شيۆه يەك نەنوستووم و، بېرم لە وتەكانيان كړدوووه تەوه.

دنياه يەك پرسىارم هەيه، دەبێت وەلامم بدەنەوه.

پاشان بە پاسەوانەكەى وت:

- بېوانە كوږه، ئەو گەنجانە نەبەنە ژوړيكي ترها، ئەوان

ئەهيننەوه ئېره، تېگەيشتى؟

پاسەوانەكەش سەرى داخست و وتى: "باشە گەرەم".

بهشی جهوتهم
(زوبیر) و (سهعید)
سهرله نوئ گهرانه وه ژووره که مان

ئه وه ی لئی ده ترساین، پووی نه دا و، که میك دواتر دووگه نه که
هاتنه وه و، به بینینیان ئاسووده بووین.

(فامپیر نووری) به مه راقه وه وتی:

- چی بوو؟

(سهعید) وتی:

- له هه موو شتی کدا خیریك هه یه، سوپاس بۆخوا هه رو هاش بوو.

به پێوه به ری زیندان ئیمه ی بۆ سوپاسکردن بانگکردبوو.

ئیمه ش هه موومان به م قسه یه واقمان و پمابوو و، (فامپیر

نووری) یش وه ک ئیمه سه ری سوپمابوو. له ناکاو وتی:

- چی؟

(نوبیر) دەستی کرد بە گێرانه‌وه‌ی باسه‌که:

- له‌گه‌ڵ کوپی کاکی به‌پێوه‌به‌ردا له‌ هه‌مان پۆلدا خۆیندکار بووین و، کوپه‌که‌ی زۆر بێ دین بوو و، مالی به‌جی هێشتبوو. گه‌نجیک بوو که پۆزگاری به‌ خۆش‌پاواردن و سه‌رکه‌شییه‌وه‌ به‌سه‌ر ده‌برد، به‌نیاز بوو ده‌ستبه‌رداری خۆیندنیش بێت.

جاریک به‌پێکه‌وت گفتوگۆیه‌کمان کرد، پاش ئه‌وه‌ش بووینه‌هاوپی و، زوو زوو بانگیشتمان ده‌کرد، بۆ وانه‌ ئاینیه‌کانمان.

ئه‌و بابه‌تانه‌ی جیی هه‌لۆیسته‌ له‌سه‌رکردن بوون، گفتوگۆمان له‌باره‌وه‌ ده‌کردن و، له‌هاووه‌یه‌کی زۆر کورتدا کاریگه‌ری باسه‌کان به‌سه‌ریه‌وه‌ دیاری دا و، گه‌پایه‌وه‌ سه‌ر پێی پاست و، نوێژ و په‌رسته‌شانه‌کانی خۆی به‌جی ده‌هێنا و، دواتر خۆی گورجکرده‌وه‌ بۆ قوتابخانه‌ و خۆیندن.

دوینێ گه‌پاوه‌ته‌وه‌ ماله‌وه‌ و ده‌ستی دایک و باوکی ماچ کردووه‌، بێ گومان کاکی به‌پێوه‌به‌ریش به‌مه‌ زۆر دلخۆش بووه‌ و، به‌مه‌به‌ستی سوپاسکردن ئیمه‌ی بانگکردبوو.

له‌ئاست ئه‌م پووداوه‌ پڕمانایه‌دا واقمان و پڕماوو... گه‌نجیکی سه‌رکه‌ش و یاخی، که ده‌سه‌به‌رداری خۆیندن بووه‌ و، دلی دایک و باوکی زیرکردووه‌، ئیسته‌ پێی پاست و سه‌رفرازیی دۆزیوه‌ته‌وه‌، زۆر

مايهى خوشحاليمن بوو. به راستى جى داخ بوو كه كه سانى وهك ئەم
كه نجانە چاكه خواز و به هره مەند له سوچى زینداندا بن.

(فامپیر نوورى) ههستایه وه و وتی:

- گویتان لیبوو کوپینه؟ به راستى قاره مانیتی راسته قینه بهم
جوړه نه بیټ... ته نانه تپووسته دهستی ئەم كه نجانە ماچ بكریت،
مه گەر له پرگار کردنى مرقفه کان له زه لکاوى نه زانیى و نه فامى
قاره مانیه تیه کى مه زنت ههیه؟!

(فامپیر نوورى) بۆ یه كه م جار چاره كانى لیوانلیو بوون له فرمیسك
و، لیوه كانى به ئاشكرا ده له رزین و، دۆش داما بوو و، له جى خوى
دانیش. بیدهنگیه کى سهیر بالی به سهر ژووره كه ماندا كیشابوو،
(فامپیر نوورى) یهك به و هه موو هه یبه و جهریه زه ییه وه ئاوا کاریگەر
بووه، وادیار بوو ئەمە بۆ یه كه م جار بوو له ژيانیدا دلّه بهردئاسا و پر
له كینه كه ی هیئنده کاریگەر بوویټ.

(زوبیر) به دهوام بوو:

- ویستی خه لاتمان بكات، به لام ئیمه پازى نه بووین، چونكه
له پیناو په زامه ندی په روه ردگاردا ئەم خزمه ته دهكهین، هه وه ها
دهیویست ژوورى زیندانمان بۆ گۆریت، به لام به وهش قایل نه بووین،
چونكه تا دۆستگه لیكى وهك ئیوه و كاك نوورى له م ژووره دا بن،
چۆن بتوانین بچینه ژووریکى دیکه.

له ئاست ئەم ھەلۆیستە جوانە یاندا ھەم ئیتمە و ھەم (فامپیر نووری) یش زۆر مەمنون بووین. ئەو دوو گەنجە وەك ئەو ھە لە ناخی ئیتمە شارەزا بن و، بزائن ئیتمە چ بابەتیکمان بەلاوہ گرنگە، ئەوانە یان باس دەکرد، ئەمەش خۆشویستنیانی لە دلماندا چەند قات کردەوہ.

ئەو پۆژە سەرلەنوێ باسیکی تریان خستەپوو و، (فامپیر نووری) یش ھاوشیوہی ئیتمە زۆر بەپەرۆشەوہ بوو بۆ دەستکەوتنی وەلامی نوێ.

(فامپیر نووری) سەرەتا خەونیکی زۆر خۆشی خویی بۆ گێراپنەوہ، کە کورتە ی ناوہ پۆکەکە ی بەمشێوہ یە بوو:

(فامپیر نووری) دەیەوێت لە لوتکە یەکی بەرزەوہ بچیت بۆ لوتکە یەکی دیکە، بەلام ترس بوو تە کۆسپی بەردەم ئەم کارە ی، چونکە بەرزاییە کە زۆر بلند و بالایە و، ھەلی زیندوو مانەوہ پاش کە و تە خوارەوہ مە حالە. لەو بەرەوہ کە سێک گوریسیکی بۆ ھەل دەدات و، (فامپیر نووری) یش گوریسە کە دەگریتەوہ، لە پاش ئەمە مشتومڕیکی زۆر سەیر دەستپێدە کات و، (فامپیر نووری) بە ترس و شلە ژاویی و ئارەوہ قەوہ بیداردە بیتەوہ.

(سەعید) یش بەم جۆرە پافە ی خەو کە ی (فامپیر نووری) کرد:

— ماشائە للآ، خەونیکی زۆر خۆشە .. مژدە ی ژینیکی نوئیە بۆت، پیرۆزباییتان لی دەکەم، چونکە پاش کۆتاییەاتنی سەر جەم

مشتومپرەكان و، برپنی هەموو سەختی و نشیوهكان ده‌گه‌نه هەق و پاستیی. ئەمەش لە ویست و خولیای تیگە‌یشتنتاندا بە‌دی ده‌کریت. ئەم وتە‌یه (قامپیر نووری)ی ژۆر خۆشحال کرد.

پرسیار و وه‌لامه‌كان:

(قامپیر نووری) سەرله‌نوێ پرسیاره شه‌پۆلئاساكانی خسته‌پوو:

- ئیسته تیگە‌یشتین و دانیابووین كه‌ په‌روه‌ردگار ئەم بوونه‌وه‌ره‌ی به‌دییه‌تانه‌ و، هەر خۆی حاكم و پێكخه‌ر و خاوه‌نی وردیله‌ترین پێكه‌ینه‌ره‌كانیه‌تی و، چه‌ند به‌خششیکی ناوازه‌ی پێبه‌خشیوین. باشه‌ بۆچی له‌پاش ئەم هەموو به‌خشش و میهره‌بانیه‌، پێمان نادات به‌ ئاره‌زووی خۆمان بژین و، فه‌رمانی کردوه‌ كه‌ بیپه‌رستین. خواپه‌رستی به‌کە‌ین یا نه‌یکە‌ین چ جیاوازیه‌ك دینیته‌کایه‌وه‌؟ ئایا ئەو پتویستی به‌م په‌رستشە‌ی ئیمه‌ هه‌یه‌؟ هه‌مووان به‌ سه‌رنجه‌وه‌ چاوه‌پێی وه‌لام بوون.

(سه‌عید)یش چه‌ند لا‌په‌ره‌یه‌کی ئەو کتێبه‌ به‌رگ سووره‌ی هه‌ڵدایه‌وه‌ كه‌ له‌به‌رده‌میدا بوو، جاریکی تر هه‌م ده‌یخوینده‌وه‌ و هه‌م بابه‌ته‌کانی شیده‌کرده‌وه‌.

- "هه‌رگیز خوای گه‌وره‌، كه‌ هه‌ر له‌ زاتی خۆیدا ده‌وله‌مە‌ند و به‌ده‌سه‌لاته‌، نه‌ك هه‌ر ته‌نها پتویستی به‌ په‌رستشی تۆی مژۆف نییه‌، ته‌نانه‌ت پتویستی به‌ هیچ شتێك نییه‌. به‌لكو هه‌ر ته‌نها تۆی مژۆفی

هه ژاريت كه پټويستت به پهرستني ئه وه! چونكه تۆ دووچاري نه خوشييه كي مه عنه وهی بوويت و، پهرستشي ئه و خواوه نده ش مه له ميكي سارپژگاري نه خوشييه كاني (گيان) و نازاره كاني (زات)ی مرقفانه ی تۆيه.

ئه مه شمان له گه ئۆ په يامدا چه سپاندوه و، به م شيوه يه ی خواره وه نمونه مان له سهر هيناهه ته وه:

ئه گهر پزيشكيكي ميه ره بان به دلسۆزي و جه خته وه داواي خواردني دهرمانكيك تاييه تي له نه خوشيكي خۆي بكات و، پيى بلييت: ئه م دهرمانه شيفابه خشه بخۆ، كه تاييه ته به نه خوشييه كه ته وه، كه چي نه خوشه كه له وه لامدا پيى بلييت: تۆ چ پټويستيه كت به م دهرمانه يه وا به گهرمي داواي خواردني دهرمانی وام ليده كه يت؟ تۆ كارت به سه رمه وه چيه؟

ئايا له م وه لامه وه مه وداي گه وجي و پا ده ی بيترخي قسه ی باباي نه خوشت بۆ دهرناكه وي؟" .^۱

پهرستش چه ندين سوودي جه سته يي و دهروونيي له ژماره نه ها تووي بۆ مرقف هيه، ئه گهر (پۆژوو) به نمونه وه ربگرين، ده بينين له م سه رده مه دا سووده جه سته ييكاني پۆژوو له لايه ن پسپۆر و شاره زاياني بواري ته ندروستيه وه سه ليمنراون، ته نانه ت له هه نديك

۱- بریسکه کان: (بریسکه ی بیست و سێهه م).

ولائى ئەرۋوپىيىدا لە بىنكە تەندروسىتىيەكاندا وەك چارەسەر بۇ
چەندىن نەخۇشى دىارى دەكرىت.

پۇتۇو كۆنەندامى ھەرس و جگەر بەتەواوى دەخەوئىتتەو و،
كارىگەرىيى نۆر بەرچاوى ھەيە لەسەر ھەستەوەرە دەمارەكانى
ماسولكەكان و ئىسك و، چارەسەرىكى كارايە بۇ كەمخوئىنى و،
دەمارەخانەكان لە پەقبوون دەپارىتت و، ماسولكەكانى دل
دەخەوئىتتەو.

ھەرۋەھا (دەزنوئى) بە كەمكردنەوەى بارگەكارەبايەكان، ھەستى
تورەيى و ھەلچون لە مۇڤدا كەمدەكاتەو و، ئارامشى دەروونىي پى
دەبەخشىت و، كۆنەندامى بەرگى لەش بەھىز دەكات. ئەمە
سەرەپاى پاكخاوپنپاگرىتى جەستە.

پىستى مۇڤ بە دەزنوئىز پاكتر و بەرەونەقتەر دەبىت، تەنانەت
پسۇپانى بوارى جوانكارى ئامۇزگارپىمان دەكەن، پۇژانە چەند جارىك
پووخسارمان بە ئاوبشۇين، بەلام ئىمە بەشىۋەيەكى ئاسايى
لەميانەى دەزنوئىزەو ئەم سوودانە بەدەستدئىن.

بىگومان (نوئىن) ىش جۆرە وەرزشىكى سادە و بەسوودە بۇ
تەندروستى مۇڤ. لە نوئىترىن لىكۆلىنەوكاندا سەلمىندراو كە لە
دەمەوبەيان و پىش خۆرەلاتن (واتە كاتى نوئىزى بەيانى)، گازى
(ئۆزۆن) لە ھەوادا ھەيە، كە جۆرە گازىكى نۆر بەسوودە و، ئاستى

چالاکیی جهستهیی و هزریی مرقۇ به رزده کاته وه. شایه نی باسه هر به پیتی نهو لیکنۆلینه وانه ده رکه وتوو که نه م گازه تهنه له و ماوه یه ی به یانیدا هه یه و، له گهل خۆره لاتندا نامینیت.

نهو وه رزشی (یۆگا) یه ی له م سهرده مه دا زۆر باوه و، بۆ حه وانه ی ده روون و جهسته نه نجامده دریت، ئیمه له میانه ی نوێژه که ماندا نه نجامی ده ده ی.

نه گهر نه م سوودانه له به رچاوبگرین، نه و به پوونی تیده گه ی که خوی گهره پیویستی به عیاده ت و به ندایه تی ئیمه نیه.

بۆ نمونه خوی گهره مه یخواردنه وه و تاوانی داوین پیسی و قوماری له سه ر مرقۇه کان حه رامکردوه، به لام ئایا بۆ ناپرسین هۆکاری نه م حه رامکردنه چییه؟ ئایا -حاشا- به مه سته م له مرقۇه کان ده کات و، هۆکاری حه وانه وه و پشوو یان لیده شیۆینیت؟ بیگومان نه خیر، به لکو بۆ پاراستنی له شه له زیانه کانیا ن، پزیشکانی نه م سهرده مه ش به رده وام له باسی زیانه کان ی نهو شتانه دان له سه ر ته ندروستی جهسته ی مرقۇ، جگه له زیانه کان ی له سه ر لایه نی کۆمه لایه تی. نهو هاوسه رانه ی مه ی ده خۆنه وه و، یاری قومار ده که ن، هه میشه سه رقالی یه کتر فریودان و، نهو پشویی و ناجیگیریه ش که به ره فتاره کانیا نه وه ده رده که ویت، کاریگه ری زۆر خراپی له سه ر

داها توی مندا له کانیان ده بیټ و، چه ندين کیشه و دهر ديسه ری
لیده که ویته وه.

به و جوړه خوی گه وړه کومه لیک شتی له باز نه ی حه رام و
نه شیا ودا دیار یکردو وه، بۆ نه وه ی مړو له پووی جه سته یی و
دروونی به وه تندرست و ناسوده بیټ و، له زیانی کومه لایه تییدا
سه رکه وتوو و به خته وهر بیټ، له کوتاییشدا مړو نه م فه رمانی
خوا به رستی به جبه جیده کات، چونکه مړو به له خواتر سان و،
تیگه یشتن له و راستی به به دیه نه ریکی هیه، که له پوژی قیامه تدا
له سر کرده وه کانی لیپر سینه وه ی له گه ل ده کات، کرپووشی بۆ
ده بات. هه روه ها مه ی ناخواته وه و، قوما ر ناکات و، سته م له که س
ناکات و، خوی له هه موو نه و کرده وانه ده پار یزیت که زیانیان بۆ
کومه لکه هه بیټ.

زه کات بنه مای په گسانیی و دادپه روه ریی ده پار یزیت:

(زه کات) جوړی کی دیکه ی په رسته، که دادپه روه ریی کومه لایه تی
ده پار یزیت و، به هوی به وه موسولمان نه گه ر ماله که ی بکات به چل
به شه وه، پیویسته به شیک ببه خشیت به هه ژاران. خو نه گه ر به هوی
ترس و گوپراه لئی فه رمانی په روه ردگار وه نه بیټ، چ مړو فیک
ناماده یه به شیک له مال و سامانی خوی به و شیوه یه ببه خشیت؟!

ئایا هیچ کام لەو سیستمەکانی بانگەشەیی دادپەرەری
 کۆمەڵایەتییان دەکرد، توانیان دروشمەکانیان بە کردایی بەهێنەدی؟
 بێگومان نەخێر. بەلام پێغه مەبەرمان (د.خ) دەفەرموویت:
 "هەرکە سێک خۆی تێر و، دراوسێکە ی برسی بێت، ئەوا لە ئێمە
 نییه"، بەمەش هەموو ساماندار و خاوەن داھات و سەرمايەکان
 ھاندەدات کە یارمەتی ھەژار و بێچارەکان بدەن.

بەلام پێویستە ئەم پەرستشەکانە تەنھا لە پێناو سوودە جەستەیی و
 بەندروستییه کانیاندا نا، بەلکو بەمەبەستی بەدەستھێنانی
 پەرزەندایی پەرورەدگار ئەنجامیان بدەین و، ھەر ئەم کاتەش وەک
 پەرستشی راستەقینە ھەژمار دەکری.

بەجێھێنان و پابەندبوون بە پەرستشەکانەو پێویستی بە باوەڕی
 پتەو بە پەرورەدگار ھەیە، خۆ ئەگەر بە بەدیهێنراوەکان و
 بەخششەکانی ناھێنەر، ئەوا پێویستە فەرمانەکان و ئەو کارانە
 نەھێ لێکردوون بناسیتەو. خۆی گەر بەر لە بەرامبەر ئەو ھەموو
 نیعمەتە نەبەرێ و لەژمارە نەھاتووی پێی بەخشیوین، فەرمانی
 پێکردوون سوپاسگوزاری بین، ئەم سوپاسگوزارییەش لە میانە
 پەرستشەکانەو دەبێت. کەواتە کە دەبینین مالا و سامانی
 پێبەخشیوین پێویستە لە بەرامبەر دا زەکات ببەخشین و، بۆ ئەو
 بەباشیی پێزانینی خۆمان بەرامبەر بەخششەکانی خۆی گەرێ

دەريېرېن، پېئويستە خۆمان لە خواردن و خواردنەو بەدوور بگيرين و بەپۆڤووبين. سوپاسگوزارى مەزۇڤ تەنھا لەپىي پەرستشەكان و خواپەرستىي و بەندايەتییەو دەبىت و، لەم پىيەشەو لە خواي گەورە نزيكتر دەبىتەو.

بۆنمونه ئەگەر كەسێك هۆكارەكانى ژيانتيكى شەرفمەندانەتان بۆ دابىن بكات و، بەردەوام دياريتان پيشكەش بكات، ئايا سوپاسگوزارى دەبن، ياخود پىنەزان؟

دەبينن پەرورەگارى مېرەبان ئەم هەموو بەخششە لەژمارەنەهاتووى پىيەخشيوين، كەواتە پېئويستە بەردەوام سوپاسگوزارى بين، لەسەر ئەم هەموو نىعمەتە كۆتانەهاتووى.

ئايا ئەگەر ئەو هەوايى بەردەوام لە هەناسەداندا بەكارىدېنين و، ساتيک ناتوانين بە بېيوونى بژين، بە پارە بووايە، دەمانتوانى بەردەوامى بەژيان بدەين؟ كەواتە تەنھا پەرستشەكان وەك سادەترین جۆرى سوپاسگوزارىي شك دەبين و، لەمەشەو دەتوانين بليين كە ئيمەي مەزۇڤ پېئويستمان بە پەرستشە و، فرمانکردنى خواي گەورەش بە پەرستش و عيبادەت لەپىئاو ئاسوودەيى و حەوانەووى دەروونماندايە.

راستە ژيانى دنيا لەناودەچيێت و دەبىتەو، بەلام هەر لە مەيدانى ئەم ژيانەدا ئومىدى ژيانى تاهەتايى مسۆگەر دەكرىت و، بەو پىيەي

هیچ به دیهینراویک ناتوانیت له ده ست فریشته ی گیانکیشان هه لبت و،
 پیویسته له کوتاییدا مهرگ بچیزیت و، ئه سپهرده ی خاک بکریته وه؛
 ئهوا به خته وه رترین مروژ ئه و که سه یه که به خوشیه کاتییه کانی
 ژیان فریوناخوات و، په ی به ئامانج له به دیهینانی ده بات و، سه رقالی
 به جیهینانی فرمانه کانی به دیهینه ره.

به راستی کاتیک به چاوی حیکمه ته وه له م بوونه وه ره ده پوانین،
 ناکریت هیچ شتیک به بی مه به ست و سیستمیکی پیکهر
 هه ژماریکه ی، خو نه گهر ئه و ئامانج و سیستمه پیکهراوه نه بووایه
 ئیمه ی بوونه وه رانی ئه م گهردونه چۆن ده مانتوانی هه لکه یین؟
 که واته چۆن بتوانین بی په رستنی زاتی په روه ردگار له م دنیا
 کورتخایه نه دا بزین؟!

ئه مانه چهند راستیه کی سه رسورهینه رن:

شیکردنه وه و نمونه کان بپۆینه بوون، له و ساتانه دا هه ستمکرد که
 سه له های سه له پۆحم تینوو و برسی کردوو و، ئیسته ش بانگیشتی
 خوانیکی ناوازه و شاهانه ی ئیمان کراوه. (فامپیر نووری) یش نۆر
 به تاسه وه گوپی گرتبوو و، به ئامازه ی سه ر وته کانی ئه و دوو که نه ی
 پشتراستده کرده وه.

که (سه عید) بابہ تہ کھی تہ واو کرد، (فامپیر نووری) له به رخویه وه
وتی:

- شتانیکی چهند سه رسورپهتنه زن... باشه بۆچی ئیمه هیئده
درهنگ له مانه تیگه یشتین.

له راستیدا ئه مه دانپیدانانی هه لقولاوی ناخی بوو، پهنگه ههستی
نه کردبیت که له زارییه وه ده رچوون، چونکه به خه مبارییه وه
ده یویست لیپرسینه وه و سه رکۆنه کردنی ناخی بشاریته وه.

ئهم (سه عیدی نوورسی) یه کییه؟

(فامپیر نووری) یه کیك له کتیبه کانی سه ر میزه کھی هه لگرت و
وتی:

- نووسه ری ئهم کتیبه مه زن و کاریگه رانه کییه؟ چ کاره یه؟
بۆچی ئیمه تا ئیسته نه مانفاسیوه؟ که میك باسی ئهم نووسه ره و
به ره مه کانیمان بۆ بکه ن، با ئیمه ش بیناسین.

(سه عید) وتی:

- نووسه ره که ناوی (سه عیدی نوورسی) یه و، کتیبه کانیشی
به ناوی (په یامه کانی نوور) وه ناسراون. هه م نووسه ر و هه م
کتیبه کانیش زمانحالیی ئهم سه رده مه ن. به لام به داخه وه هه رچه نده
(سه عیدی نوورسی) هه وله کانی له پینا و پزگار کردنی ئیمانی خه لکی
و، کۆمه لگه بووه له گیزاوی بیباوه پی و نه فامیی و، خوی زۆر له

کاروباری سیاسته وه نه گلاندووه، هه ندیک کهسی ناپاک و به دنیا ز ویستویانه ملکه چی مه رame گلاره کانی خویانی بکه ن، بۆئه مه ش هه م خودی مامۆستا و هه م نووسراوه کانیشیان به هه له به خه لکی ناساندووه.

به داخه وه من و (زوبیر)ی هاو پێشم به هه له له م نووسه ره و به ره مه کانی تیگه یشتبووین و، ئیمه ش گه نجانیکی سه رلیشتیواو و، دوور له دین و، بێ ئامانج بووین، تا نه وه بوو دوو سال له مه و پێش پێی راستیمان دۆزیه وه و، ئه گه ر (به دیعوززه مان) و په یامه کانی نوور نه بوونا یه، ئیسته له سه ر تۆمه ت و تاوان پاپیچی ئه م زیندانه ده کراین.

دلنیا بووم هه ری هه کیک له زیندانیه کان به خۆی ده وت: "که واته ئه م که نجانه ش سه ره تا وه ک ئیمه بوون".

به دیعوززه مان (سه عیدی نوورسی) له سالی (۱۸۷۶) له گوندی (نوورسی) سه ر به قه زای (هیزان)ی (به تلیس) له دایک بووه و، له مانگی په مه زانی سالی (۱۹۶۰) دا له (ئورفه) کۆچی دوا یی کردووه.

هه ر له ته مه نی مندالییه وه خولیا ی خویندن و فیبوونی زانست بووه، ته نانه ت هه شتا کتیبی له سی مانگدا له به رکردووه. له ته مه نی پا زده سالی دا بپوانامه ی ته واو کردنی خویندنی به ده ست هینا وه و، مایه ی سه رسوپمان و دهسته و سانیی هه موو زانایانی سه رده می خۆی

بووه و، له ته مهنی لاییه وه نازناوی (به دیعووزه مان) ی پی به خشراوه.

له سالی (۱۹۰۷) دا هاتووه ته (تهسته نبول) و له خانی (شه کرجی) دا به کری له ژووریکدا نیشته جی بووه، که شوینک بووه یو کوبونه وه و دهسته جه مېوونی زانا و پوونا کبیره کانی نه و سرده مه. به ده رگای ژووره که یه وه تابلویه کی هه لواسیبوو، که لیی نووسرابوو: "لیره دا گرتی هه موو پرسیاره ئالوزه کان ده کریته وه و، وه لای گشت پرسیاریک ده دریته وه و، هه رگیز پرسیار له هیچ که س ناکریته". له راستیدا بی نه وه ی پرسیار له هیچ که س بکات، ده یتوانی وه لای هه موو جوړه پرسیاریک بداته وه.

خواریارېو نه م نوممه ته له زه لکاو ی نه فامیی پزگار بکات و، هه به م ئامانجه شه وه نامه یه کی یو سولتان (عه بدولحه مید) په وانه کرد و، تییدا داوای له سولتان کردېوو زانکویه ک بنیات بنیت، که وانه ی زانسته کانی ئایین و زانستی سه ده میشی تییدا بو تریته وه. به لام له لایه ن ده ستوپیه ونده کانی سولتانه وه به بیانوی شیت بوون په وانه ی نه خوځخانه ی (توپ تاش) کرا، به لام دواتر راپورتی پزیشکی ده روونی به شیوه یه کی حاشاهه ئه گر ژیری و دانایی سه لماند، هه له و راپورته دا هاتبوو:

"ئەگەر تەنھا گەردىكى شىتتى لە (بەدىعوززەمان)دا ھەبىت، ئەوا
ھىچ مۇڧىكى عاقل لەسەر پۈۈى زەۋىدا نىيە".

تەننەت بە تۆمەتى داۋاى پەپرەۋكردنى شەرىعت چەندىن جار
پەۋانەى دادگا كراۋە و، لىپرسىنەۋەى لەگەل كراۋە. لەۋەلامىكىدا بۇ
پرسىارىكى دادگا دەلتىت:

"دەسا دلنىابن لەۋەى ئەگەر ھەزار پۇحم ھەبىت، ئامادەم
ھەموۋيان لەپىتتاۋ گرىگىرىن ھەقىقەتەكانى ئەم گەردوونەدا بىخشم،
لەبەرئەۋەى ئەم شەرىعتە تاكە ھۆكارى خۇشەختىى و
دادپەرۋەرى پەھا و، چاكە و خىرى مۇڧايەتییە، بەلام نەك بەو
شىۋەيەى داگىركەران بانگەشەى بۇ دەكەن"، پاش ئەمە ئازادكرا،
لەپىى بايەزىدەۋە تا گەيشتە مزگەۋتى (سولتان ئەحمەد) ئەم
دوۋعايەى ۋەك دروشمىك دوۋپاتدەكردەۋە:

"بۇى مەرگ و دۆزەخ بۇ ستەمكاران".

لە سالى (۱۹۱۰)دا لە (ئەستەنبولەۋە) كۆچى كرد بۇ (ۋان) و،
لەۋىشەۋە بۇ ۋلاتى شامى ئەۋكاتە -سورىاي ئىستە- و، بە
ئامادەبوۋنى نىكەى دە ھەزار كەس وتارىكى دا، كە بەناۋى (الخطبة
الشامية)ۋە ناسراۋە، كە تىپىدا ئاماژەى بە دەرد و نەخۇشىيەكانى
موسولمانانى ئەو سەردەمە دا و، چەندىن پىگەچارەى گونجاۋى
خستەپۈۋ.

له سالی (۱۹۱۲) دا گه پايه وه بۆ (نهسته نبول) و، سه رله نوئ دريژه ي به خه بات و تيگوشان دا له پيڼاو شانامانجکه يدا، - نه ویش بنياتقاني نه و زانکويه بوو که زانستی سهردهم و زانسته شهرعيه کان به يه که وه گري بدات، - ته نانه ت ناوی (مدرسة الزهراء) ی بۆ دياریکريوو. سولتان (موحه ممه د پره شاد) يش به دهم داواکاريه که ی به ديعوززه مانه وه هات و، له که ناری ده ریاچه ی (وان) و، له ناوچه ی (نه دره ميت) به ردی بناغه ی زانکۆ که دانرا. به لام هاتنه کايه ی يه که م جهنگی جيهانی بووه کۆسپی به ردهم جيبه جيکردنی پرۆژه که .

کاتيک جهنگ پراگه يه ندرا نوورسی له گه ل سئ سه د قوتابیي قوتابخانه که يدا به شداری جهنگی دژ به پووسيايان کرد - که له شانی قه ففاسه وه هيرشی کردبوو - . کاتيک سوپای پووسی هاته ناو شاری (به تليس) وه، مامؤستا و قوتابیيه کانی به رگرييه کی پاله وانانه يان نيشاندان و، به سه ختی برينداربوو و، له لايه ن سوپای پووسياوه به ديل گيرا و، پاپیچی پۆژه لاتي پووسيا کرا.

له و ماوه يه دا که له (پووسيا) به ديلي له زينداندا بوو، دووچاری پيشهاتيک بوو، که جاونه ترسی و بویريه کی بئوينه ی تیدا نيشاندا، کاتيک (نيکۆلا نيکۆلافيچ) ی فه رمانده ی گشتی به ره ی قه ففاس له به رده ميда تیده په پريت، مامؤستا له پيڼاو پيز و شکو و مه زنیی

زانستدا بۆیى پاناوه سىتیت، هر به هۆى ئەم هه لۆیسته شیه وه بپىارى له سیداره دانى بۆ دهرده چیت، به لام دلسۆزى و شکومه ندبوونى له خزمه تى په يام و بیروباوه په کهیدا له په تى سیداره پزگارى ده کات.

به هه ول و چه رمه سه ریه کی زۆر توانى له زیندانه کانی پووسیا هه لبت و، خۆى بگه یه نیته وه (ئهسته نبول). پاش گه رانه وه شى پیز و پیزانین و ده ستخوشیه کی زۆرى ئاراسته کرا و، وهك ئەندامى خانەى حیکمه ی ئیسلام (دار الحکمة الإسلامية) دامه زریئرا.

پاش ئه وهى هیزه داگیرکه ره کان هاتنه ناو ئهسته نبوله وه، نوورسى هه ستى به مه ترسى بارودۆخه که کرد، بۆیه هیممه تى دایه به رخۆى و، کتیبیکى به ناوى (الخطوات الست) هه وه دانا و، به هاوکارى شوینکه وتوان و هاوپۆ و قوتابییه کانی ئەم کتیبه ی به نهینى به سه ر خه لکیدا دابه شکرد، له م کتیبه شدا زۆر به توندی هیرشى کردبووه سه ر ئینگلیز و داگیرکه ران و، ئاماژه ی به وه کردبوو که پیوسته جیهاد له دزیان بکریت و، ئەم کاره ی پووبه پووی ئه و بیه یواییه کرده وه که بالی به سه ر خه لکیدا کیشابوو.

کاتیک بزوتنه وهى (به ره نگاریبونه وهى داگیرکه رانی ئه نادۆل) پیکهات، ماموستا به پشتگیری سه د و دوازه موفتى و زانای ئایینی به فه توایه ک پشتگیری خۆیان بۆ ئەم بزوتنه وهیه پاگه یاند. به هۆى ناویانگی جیهاد و پووبه پووبونه وهى بۆ دوژمنانى ئیسلام، چه ند

جاریك له لایه ن حكومه تی نه نقه روه بانگه یشت كړا، هه روه ها پاش
پیداگریه کی زوری (ته حسین به گ) ی والی (وان)، که دوستی کی
دیرینی بوو، ماموستا له سالی (۱۹۲۲) دا پووی کرده (نه نقه روه) و، له
ویستگه ی شاره که ش پیشوازییه کی گرمی لیکرا و، چند پوستانیان
به موچه ی زور باشه وه خسته به رده م، به لام نه وه مو نه مانه ی
په تکرده وه و، به دیمه نی باروگوزه رانی خه لکی زور دلته نگ بوو، که ته نها
لایه نی ماددی و جه سته یی تیرده که ن و، لایه نی مه غه وی و پوحيیان
به ته واوی پشتگوئ خستوه، له سه روو هه مو نه مه شه وه نویره کانیا ن
زایه ده که ن، بویه وتاریکی زور کاریگر و پاراوی له باره ی نویژ و
حیکمه ته کانیه وه ناراسته ی نه نجومه ن کرد، چه ندین به رپرسی
ده وله تیش له پاش نه م وتاره وه فره زی نویژه کانیا ن به جی ده گه یاند.
به پیداگری له سه ره لوئیستی دنیا نه ویستی (نه نقه روه) ی جیه یشت
و، پووی کرده (وان) و، له وی به ته واوی سه رقائی نوووسین و
ناماده کردنی بابه ت و به ره م و په یامه کانی بوو.

له م نیوه نده دا هیزه داپلوسینه ره کانی ده ولت به تومه تی
به رپه رچدانه وه ی حکومت و پلاندا ن بۆ کوده تا یه خه ی
به دیعوززه مانیا ن گرت و، پاپچی زیندا ن و دادگای سه ربازی یه ک
له دوا ی یه کیا ن کرد و، ماموستاش ئاواره یی و دهر به دهر یی و غه ربی

و چەرمە سەرییەکی زۆری چەشت. ھەر لەم ماوەیەدا و، لە ناوھەراستی
سەرماوسۆڵە زستاندا لە زینداندا ژەھر خوارد کرا.

مامۆستا سەرھەپای ئەو ھەموو تۆمەتەیی بۆیان ھەڵبەست، بەلام
دەستبەرداری بانگەوازەکی نەبوو و، ھیچ جۆرە ئەشکەنجە و، ھیچ
کەس و لایەنێک لە ئامانجەکی سەرقالیان نەکرد و، لە نووسینەوێ
(پەيامەکانی نوور) بەردەوام بوو.

بەپراستی مامۆستا توانی بە نووسین و بەرھەمەکانی قەلغاناسا
ئیمانی گەنج و نەوێ نوێ لە سەرگەردانیی بپارێزێت، لە گەرمەیی
یەکنەم جەنگیی جیھانییدا، بیوچان سەرقالی نووسینەوێ
(پەيامەکان) بوو.

دەبیّت ئەو ھە چ جۆرە وشەگەلیکی مەزن و شکۆدار بن کە بەو
دڵسۆزی و لێبڕانەو ھە مەیدانی جەنگ و، ململانێی مەرگ و ژیان و،
مان و نەمان و، گوێنەدان بە گیان و جەستە و، پۆج لەسەردەست،
بیوچان سەرقالی تۆمارکردنیان بوو و، ھەر بۆ خەزەتی ئیمان ھەموو
پاداشت و پارە و سامانیکی دەوڵەتی پەتکرەدەو و، زیندان و
ئاواری بەسەر خۆشگوزەرائی و ساماندارییدا ھەڵبژارد و، کێشە و
گرفتەکانیش باراناسا بەسەر سینەیدا دادەبارین، بەلام مامۆستا
پشوو درێژیوو و، ئارامی گرت و، لە ئاست ھەموو ئەھامەتیە کدا

دهيفه رموو: "پټويسته نه وړاستييه بچه سپټنم كه قورټان خوړيكي
مه عنه وييه و، هرگيز تيشك و برسيكه دره وشاوه كاني له ناوناچن".

به ديعوززه مان هه نديكچار له سهر لوتكه ي چيايهك، يا له سووچي
زيندانتيكي تار، يا خود له ميانه ي دوورخستنه وه و دهر به دهريدا
سهرقالي نووسنه وه ي (په يامه كان) بوو و، سهراپاي ته مه ني بو
خزمه تي نه م ټاينه پيړوزه ته رخان كړدبوو و، به رده وام نه م
هه لوښته ي دوپات ده كرده وه و ده يوت: "له ماوه ي هه شتا سالي
ته مه نمدا هرگيز بو ساتيكيش چيژم له م دنيايه نه بينيوه و، هه موو
پړوه كاني ته مه نم له مه يداني جه ننگ، يا له زينداني داگيركاران، يا له
زينداني ولاته كه ي خوډا به سهربردوو، هيچ جوړه سته مديده ييهك،
يا نازاريك، يا دهرديسه رييهك نه ما نه يكيشم، ديلي و ئاواره يي و
بيته وايي زډرم له مه يدانه كاني جه نگدا چه شت. به دريژايي چه ندين
مانگ له زينداني تاكه كه سيدا ژينم به سهربردوو و، چه ندين جار
ژه هرخوارد كرام".

"له پټناو پاريزگار يكرن له ئيمان و به خته وه ريي و سه لامه تي
كڅمه لگه دا سهراپاي گيانم به فيدا كړد و، هر له وپټناوه شدا بو
ئاخيره ت ده كڅشم، نهك له خوڅه ويستبي به هه شت و ترسان له
دوژه خ. له راستيدا پټويسته بو به ديه ټناني نه م ئاماچه مه زنه هه زاران
(سه عيد) بينه قورياني. نه گهر نه م قورټانه بي نه وابت و، كه س

ئامادەنەبىت سەرى بخات، ئەوا بەهەشتم بۆ چىيە؟! پىۋىستم پىنى
 نىيە، چونكە دەبىتە زىندانىيەكى نوئ بۆم "ئامادەم لەپىناو
 سەلامەتى ئىمانى نەتەوگەمدا خۆم بگەمە سووتەمەنى ئاگرى
 بلىسەسەندوو، چونكە تەنانت كاتىك كە جەستەم دەسووتىت، دلم
 گولستان و گولزارئاسا دەبىت" .

بەدىعوززەمان ئامادەبوو سەرۇگيان و سامانى دىناي ھەمووى
 بىكاتە قورىانى تەنھا يەك پاستى قورئان و ئىمان. دەبىنن لە سالى
 (۱۹۲۶) ھە دەستى كردوو بە بالوكردنەوھى پەيامەكانى نور و، تا
 سالى (۱۹۵۰) زياد لە (۱۳۰) بەرھەم و نامىلكە و كىتپى
 قەبارەجىاوازى پىشكەشى خوينەر كردوو و، بەمەش وەك
 پىنموويىكارىكى مەزن و سەرەشقىكى دانا و بىئاوتە و،
 موعجىزەيەكى مەعنەوى چاوەروانكراوى قورئان ھاتە مەيدان.

(وتەكان، بىرسكەكان، مەكتوبات، مەسنەوى نوورىيە، عەساي
 موسا، ئىشاراتول ئىعجاز، ژيانىكى مېژووى، سكەي تەصدىقى
 غەيبى، پاشكۆي قەستەمونی، پاشكۆي ئەمىرداغ، پاشكۆي بارلا) و
 چەندىن ناوئىشانی دىكە لەنىو بەرھەمە ناوازەكانىدا بوون، كە نەك
 تەنھا بۆ گەنجى ولاتەكەي خۆي، بەلكو بۆ ئىمانى نەتەوگەكانى دىناش
 بووئە قەلغان، ئەمەش لەپىتى وەرگىترانى تەواوى ئەم پەيامانە بۆ
 زمانە جىھانى و ھەمەچەشنەكانى دىنا.

(فامپیر نووری) چیتَر نه‌یتوانی پیش له هه‌لچوونی
ناخی بگریت:

(فامپیر نووری) زۆر به په‌شیویی هه‌ستایه‌وه و، مشتته‌کۆله‌یه‌کی
کیشا به‌سه‌رمیژه‌که‌ی به‌رده‌میدا و، وتی:

- یه‌عنی که‌سیک که‌ئەم هه‌موو چاکه‌یه‌ی بۆ ئەم جیهانه‌ هه‌بووه،
ئایا په‌وايه هه‌شتا به‌وشیوه‌یه به‌ستم وه‌لام بدریته‌وه؟! ها؟ شتی
وا نابیت پرووبدات!

هه‌نده به‌توندی و کاریگه‌ریبونه‌وه ئەم قسانه‌ی کرد، که‌پاش
ئه‌وه‌ی که‌میک هه‌یوربویه‌وه وتی:

- داواي لی‌بووردن ئە‌که‌م، له‌په‌ستییدا هۆشم لای خۆم نه‌ما‌بوو.
ئه‌و پۆژه‌ش باسیکی سه‌رنجراکیشی دیکه‌ خرایه‌پوو و، ئاوازی
ترپه‌ی دله‌کانی زیندانه‌کان جیاواز ده‌هاته‌به‌رگوئ، له‌سه‌رووبه‌ندی
به‌هاریکی نوێ ته‌مه‌نماندا بووین و، چرووی ناسکی باوه‌په‌ی‌واش
هه‌ی‌واش شکۆفه‌ی ده‌دا و، ئەم که‌شه‌ نوورین و ئیمانییه‌ جارجاره‌ به‌
ئه‌سرینی پاستگۆیانه‌ پاراوده‌کرا.

ئه‌ندیشه‌کانی (فامپیر نووری) له‌ سنووریکی زۆر دووردا ئۆقره‌یان
گرتبوو، ته‌نانه‌ت هه‌ستمان ده‌کرد زۆرینه‌ی په‌یوه‌ندییه‌کانی به‌م
جیهانه‌وه‌ پچ‌پ‌اندووه، له‌پاستیدا ژووری زیندانه‌که‌مان شیوه‌ی
یه‌که‌یه‌کی چاره‌سه‌ری ده‌روونی وه‌رگرتبوو.

دانیشتنه کانمان نژیکه ی ده پوژی خایاند، که هر له ده می به یانییه وه تا ئیواره به تاووتو یکردنی باس و خواس و پرسیار و وه لامی زور گرنک و مه زنه وه سه رقالبوین، به تایبته (قامپیر نووری)، که هر پوژیک له پوژی پیشتی زیاتر کاریگه رده بوو، به لافاوی هاوارکردن و، هندیك جاریش به فرمیك گوزارشتی له زریانی هسته کانی ده کرد.

ئهو ساته سه رسوپهینه ره:

شه ویک هه موو لایه ک له قولایی خه ودا بووین، که پیشهاتیکی زور سه رسوپهینه ر پوویدا و، هه مووان پتی کاریگه ر بووین، ئه ویش کاتیك بوو که له دهنگی هاتوهاوار و هه نسک و گریانی (قامپیر نووری) بیدار بووینه وه، به پاستی دیمه نئکی زور سه رسوپهینه ر بوو، نه مانده زانی ئایا خه ونی دیوه، یاخود هیشتا له ژیر کاریگه ریی بابته باسکراوه کاندایه؟!

هه ریه ک له زیندانییه کان جوړه لیکدانه وه یه کی بو پیشهاته که ده کرد، به لام به گشتی هه مووان زور به پوونی گوئیستی هه نسکه کانی (قامپیر نووری) بووین.

ئهو پیاوه ی هه مووان له ئاماده بوونیدا ده له رزین و، هه موو خراپه و تاوان و کوشتنیک له شاردا به ئاگاداریی خوی جیبه جیده کران، ئیسته بهم شیوه یه له سه ر جیتی نووستنه که ی به چۆکدا هاتوو و، به

هه ردوودهستی سه‌ری توند گرتووه و، زۆر به‌ئسته‌م هه‌نسك ده‌دات و، ئه‌سرين ده‌پژژیت. ده‌ستوپێوه‌نده‌كاني به‌په‌له‌ خۆيانگه‌يانده‌لای، به‌لام به‌ده‌ست ئاماژه‌ی دا: كه‌ لێی نزیک نه‌بنه‌وه‌.

بۆ ماوه‌یه‌ك ئه‌و به‌و شیوه‌یه‌ له‌نێو هه‌نسكه‌كانیدا و ئێمه‌ش له‌ سه‌رسوهرماندا مایه‌وه‌، گه‌رده‌لوولی هه‌ست و لێپرسینه‌وه‌ و خۆسه‌ركۆنه‌کردن له‌ ناخی هه‌مووماندا سه‌ریه‌ڵدابوو و، وردوورشتی ژیا‌نی پابردوومان لێكده‌دایه‌وه‌ و، تا ده‌هات زیاتر شه‌رمه‌زارده‌بووین. له‌ناكاو (قامپیر نووری) به‌ده‌نگێکی ئاوێزان به‌ توندیی و هه‌سته‌وه‌ وتی:

– هه‌ستن، خێرا هه‌مووتان هه‌ستن.

هه‌مووان سه‌ریانسوهرما‌بوو له‌م قسه‌یه‌، به‌لام ده‌سته‌به‌جێ هه‌ستانه‌وه‌، (قامپیر نووری) جله‌كاني گۆڕی و ده‌سته‌جلێکی خاوی‌نی پۆشی، له‌پاستیدا به‌م په‌فتاران‌ه‌ی واقمان وهرما‌بوو. له‌وكاته‌شدا (زوبی‌ر) و (سه‌عید) به‌مه‌به‌ستی به‌جیهێنانی نوێژی به‌یانی له‌خه‌وه‌ستا‌بوون. (قامپیر نووری) به‌ده‌نگێکی له‌رزۆكه‌وه‌ وتی:

– كاكه‌ سه‌عید، به‌پاستی ته‌مه‌نیكمان به‌فیرۆدا و، به‌ سه‌ریه‌ستیه‌کی كوێرانه‌ خۆمان فریودا و، هه‌موو هه‌له‌ و تاوانیكمان ئه‌نجامدا و، چه‌ندین كه‌سمان چاره‌په‌ش كرد، تاوان و گونا‌هه‌كانمان زۆر گه‌وره‌ و بێ‌وێژدانانه‌ن؛ به‌لام په‌روه‌ردگار به‌خشنده‌ و میهره‌بان‌ه‌

و، ئىمەش لە تەو بە کردن و پەشيمانى و پارانە وە بۆ لىخۆشبوون، هېچ چارە يەكى ترمان نىيە، كەواتە دە دەزنوێژ و نوێژمان فێركە، با ئەم بەيانىيە يەكەم نوێژمان بكەين، تا بچىنە حەزورى خواى گەورە و، بۆ يەكەم جار پەشيمانىيەكى راستگويانە بخەينە پەروو، چونكە ئىتر تەنھا قاپىيى مېھرەبانى ئەو زاتە شك ئەبەين.

لەو كاتەدا هەنسەكان هەناسەيان توند كردبوو و، نەيتوانى چىتر قسەبكات و، داىە وە پەرمەي گريان. هەورێكى خەم و پەشيمانى خۆسەركۆنە كردن سەراپاي ژوورەگەي داگرتبوو.

هەموومان پێيواري شكستخواردووى پێى تاوان و هەلە بووين و، بە هەمان زيانى هەست و سۆزى تاوسەندوودا تێدەپەرين. لێزمەبارىنى فرميسەكانى منيش تەواونە دەبوو و، لەوكاتەدا (زوييەر) بەلامدا تێپەرى و، بە بينىنى ديمەنى فرميسەكانم، بەدەنگىكى دلسۆزانە پرسى:

- ئێوه ناوتان چى بوو؟

منيش وەم:

- ئىمەي.

- ماشائەللا، خواى گەورە ئەم فرميسە راستگويانانەت بەخێر بۆ

بنووسيت. پيرۆزبايىتان لێدەكەم، ئەمە پاكوبێگەردى ناخى ئێوه دەردەخات.

منیش لیمرسی که خه لکی کوئییه؟ ئای پهروه ردگارم،
پاکوپینگه ردیی بۆ تو خواجه گیان، ئەم گەنجە یه کێک بوو له ئەندامانی
بنه ماله ی دۆزمنه سه رسه خته کانمان! به زانینی ئەمه زۆر په شوکام و،
ده سته جی کړنووشم برد بۆ خوای گه وړه.

ئای خودایه! مه گه رته نها زاتی موباره کت حکمهت و دانایی
به دیه پتراره کانت بزانیته! نه وه یه کی بنه ماله ی ئەو دۆزمانه ی یه ک
یه ک ئەندامانی خیزانه که میان کوشته، ئیسته هاتوه ئیمانم
پزگار بکات، ئەمه چ نهیانی و حکمه تیکی مه زنه؟!

پیم باشنه بوو پاش به فیروچوونی ته مه نیک له دهریه دهریی و
خوینپرشتن و جه رگسوتان ئەم راستییه به (زوبیر) رابگه یه نم، دلنایم
ئەگەر ئەویش پیش من بیزانیایه هەر ئەو کاره ی ده کرد. به ته واویی
دۆشداما بووم.

یه که مین نویژ:

له ژووری زینداندا به پیز وه ستاین بۆ نویژ و، (سه عید) بووه
ئیمامی پیشنوویژ و، (زوبیر) یش بانگیبژ و، هه موو زیندانیانی ژووره که
بۆ جیاوازی و به جه ماعت نویژ که مان کرد.

ئای خودایه، ئەمه چ دیمه تیکی سه رسو پهینه ریوو! ئەو به ندانه ی
که ته مه نیک نوقمی زه لکاوی تاوان و نکولیکردن له باوه رپوون، ئیسته

به‌پرز له‌به‌ر باره‌گای میهره‌بانیتدا وه‌ستان و، به‌فرمی‌سکه‌وه داوای
لی‌خۆ‌شبوون ده‌که‌ن!

قوڵی گریان و، هه‌نسک هه‌لکێشانمان ئاوێزانی یه‌کدی بووبوون،
هه‌ستمده‌کرد له‌و ساته‌دا هه‌زاره‌ها فریشته‌ی په‌حمه‌ت شایه‌ت‌حالی
ئهو دیمه‌نه‌بووبن و، پیرۆزبایی و ده‌ست‌خۆشیان لێ‌کردین. ده‌نگی
زولال و میهره‌بانانه‌ی (سه‌عید) هێنده‌ی تر که‌شه‌که‌ی نوورانی
ده‌کرد، منیش هه‌ر که‌ ده‌نگی هه‌نسکه‌کانی (فامپیر نووری)
ده‌هاته‌به‌رگویم، نه‌مه‌ده‌توانی جله‌وی فرمی‌سکه‌کانی خۆم بکه‌م.

له‌ کړنووشدا به‌ته‌واوی بوونمه‌وه فرمی‌سکی ته‌وبه‌ و په‌شیمانیم
ده‌رشت و له‌خوای گه‌وره‌ ده‌پارامه‌وه لی‌مخۆ‌شییت، چونکه‌ منیش
وه‌ک هه‌موو زیندانیه‌کانی دیکه‌ تارمایی تاوان و سه‌رپێچی له‌پێش‌چاوم
لانه‌ده‌چوو و، نه‌مه‌ده‌زانی بۆ داوای لی‌خۆ‌ش بوون له‌ کام تاوانه‌وه
ده‌ستپێکه‌م.

هه‌مووان دانیابووبن دیمه‌نی خوێن‌پرشتن و سته‌م و خه‌لگی
بی‌چاره‌کردنمان هه‌ر وا به‌ ئاسانی له‌یادناچیت و، تا دواين ساتی
ته‌مه‌نمان په‌شیمانی به‌رۆکمان به‌رنادات.

پاش ته‌واوکردنی نوێژه‌که‌ تی‌بینیمان کرد له‌ چاوه‌کانی (سه‌عید) و
(زوی‌پێ)یشه‌وه فرمی‌سک باریوه. دیاره‌ ئه‌وانیش پشکیان له‌وه‌که‌شی
فرمی‌سکه‌بارانه‌دا هه‌بووه.

هه موو ئه سړينمان دهرشت:

(قامپير نووری) له سهر بهر ماله که هه ستايه وه و، دهسته کانی
به زر کرده وه و، منال ئاسا ده گريا و ده پاپايه وه:

- يار په بی، هاتووم بۆ باره گاکه ت، گونا هه کانم بی سنوورن و، جگه
له توش هيج په ناگه يه ک شک نابهم، لیت ئه پاريمه وه دوعاکانم ليقبول
که، چونکه چيتر بهرگه ی په تکر دنه وه ناگرم.

خوايه گيان، تو به ميه ره بانيی خوت ئهم دهرغه ته ت پئی
به خشيمه وه، که واته منیش تا مردن له قاپی موباره کتدا ئه پاريمه وه.
سو پاس و ستایش بۆ تو خوايه گيان، که پيش مه رگم له گه ل ئهم
پاستيانه دا ناشتکر دمه وه و، له مه ودوا ئه و په پری ئاواتم ناساندنه وه ی
خه لگیی ئه بیئت به م پاستيانه ی ئيمان، چونکه ئه وه ته نها هۆکاری
سهر فرازی خه لگییه و، تا دلّه کان به م پاستيانه ناشنانه کرينه وه
سهر فراز نابن.

منیش به پوانين له ديمه نه کان و، هه ستمده کرد ژووری
زيندانه که مان بووه ته گوشه يه کی به هه شت. هه مووان له ژيتر کاریگه ريی
ئو که شه ئيمانيه دا نقومبوو بوون، ترپه ی دلشمان جوړه پاپانه وه و
داوای ليخوشبوونیک بوو له په روه ردگار.

بەم شىۋەيە (قامپىر نوورى) گە پايەۋە باۋەشى ئىمان، ئەم
گەرەنەۋەيەش بەۋاتاي پزگارىۋونى شارەكە دەھات لە دەست تاوان و
ستەم و بەدكارىيەكانى.

من تىناگەم، لەكاتىكدا ئەم پاستىيە مەزن و پزگارىكارانە ھەن،
كەۋاتە بۆچى لەلایەن دەسەلاتدار و دەستەبەرپرسەكانى كۆمەلگەۋە
ناخىنەپوۋو، گەنجانى پىگوشناكرىن؟! خۆ گومانى تىدا نىيە كە
ملىۋنەھا كەسى ئاتاج بەم پاستىيانە ھەن، كە ئەگەر لەكاتى
گونجاۋدا دەستگىرۋىي نەكرىن، ئەۋا چارەنووسيان لادان و سەرپىچى
و تاوان و زىندان، ياخود مەرگ دەيىت. لەپاستىدا سىستىمى زىندان
ھىچكات ناتوانىت كەسى تاوانبار و لادەر لە گىژاۋى تاوانكارىي پزگار
بكات، بەلكو تەنھا ئەم پاستىيانە تروسكەى ھىۋاي كەسانى لەم
جۆرەن و، پىۋىستە ھەر كەسىكىش خۆى بە نىشتەمانپەرۋەر
دەزانىت، ئەمە لەبەرچاۋ بگرىت.

ئەۋ پۆژە دانىشتەنەكەمان لە نوپىزى بەيانى تا نوپىزى نىۋەپۆ
بەردەۋامبوۋبو، كە پاسەۋانەكە دەرگاگەى كردهۋە و وتى:

— (سەعيد) و (زوبىر) ئەمپۆ دادگاىي دەكرىن.

سۆز و مېھرى خۋاي گەۋرە چەندە مەزنە! ئەم گەنجانە پاش
ئەۋەى بە پاستىيەكانى ئىمان ئاشنايان كردىنەۋە، ۋادەى مائىشاۋايى
لىكردىن ئىمان نىزىك بوۋبوۋىيەۋە، ۋەك ئەۋەى دوۋ فرىادپەرسى نوۋرانى بن

و، بۆ دەريازکردنمان سەردانیان کردیین. بەخەم و پەژارەى جوداییەو مائاوايیمان لێکردن و، بەفرمیتسک بەپێمان کردن. بەلام سوپاس بۆ خواى گەورە، پاش نیوەپۆى هەمان پۆژ هەوالی ئازادکردنیان گەیشت و، بەرەو پزگارکردن و بەهانهوچوونی کەسانی بیچارەى دیکەى وەك ئیمە بەپێکەوتبوون.

خواى گەورە دلەکانیان دامەزراو و، دەروونیان ئارام و، توانایان بەرەكەتداربكات، بۆ خزمەتى مرقفایەتى.

(سەعید) و (زوبیر) ئازادکران، بەلام لەپاش خۆیان (پەيامەکانى نوور)یان بۆ جێهێشتبووین و، ئیمەش بەردەوام بووین لە بەجێگەیاندى نوێژ و پەرستشەکان و، باسکردنى بابەتە ئیمانى و پەرەردەییەکان.

ماوەیهك پێش ئەوێ لە زیندان ئازاد بکړیم، لە حەمامى زینداندا دەزنوێژم دەشت، کە سەرم بەرزکړدووە، مامەپیرەنوورانییەکەم بینی و، بەدەنگیكى میهرەبان و هیمنهوه وتی:

– "پیرۆزت بیت، ئەم پاستییانە ئێو لە ژيانى تاهەتاییدا سەرفراز دەکەن، نەکەن دەستبەردارییان بن".

لەو ساتەدا چەندین پرسىار بە خەیاڵدا هات، کە دەمویست وەلامەکانیانم دەست بکەوێت، بەلام ئەفسوس لە چاوتروکانیکدا دیارنەما، حەمامەکەش لەخۆم زیاتر کەسى دیکەى تیدا نەبوو.

ئازادكرائىن:

زۆرى نەخاياند، من و تەنانەت (قامپىر نوورى) ىش بە لىببوردنى
گىشتى ئازادكرائىن، ئىستە ئو ژىنىكى ئارام و دوور لە تاوان و
ياخىيون بەسەردەبات و، پۆژەكانى بە پەرسىش و نوپژ و
خوابەرسىتىيەو بەرپەدەكات.

منىش خىزانىكم پىكەوہنا و، بوومە باوك، لەسەر ناوى خوشك و
براكانم ناوى مندالەكانم ناوہ. ھاوسەرەمىيەرەبانەكەشم كەسىكى
تابلۆى باوہپدارە. لەپاستيدا من و ھاوسەرەكەم بېيارمانداوہ ھەرگىز
پى ئيمان و خوابەرسىتى بەرنەدەين، چونكە ئارامىي و ئاسوودەيى
تەنھا لەو پىيەوہ بەدەستدین.

خوای گەورە گەيشتن بە كانى باوہپ و، پاراوكردى دل بە
پاستىيەكانى بكاتە پشكى ھەمووان... (ئامىن)

كۆتايى

نامە و سەرنجەکانی خوینەرەن

بەسەرھاتی ئێمەر، ھەر لەیەکەمین لاپەرەو تا کۆتایی تۆفانێکە
لە فرمیسک...

لەم پۆمانەو ھەندێکی چەندین وانە پێپەندی ژیان بووم و، بە
زۆریک لە تاییبەتەندییەکانی بوونم لەمگەردووندا ئاشنا بووم، تا
بتوانم سوپاسگوزاری بەدیھێنەر بێم. تەنانەت بەھۆیەو پەگۆریشە
چەند سیفەتێکی وەک پشوو درێژی و ئارامی لە ناخدا بەدیکرد...

بەراستی سەرپای بوونم بە باسوخواس و پووداوەکانی ژیا
(ئێمەر) کاریگەر بوو و، توانیم تارمایی خراپە و تاوان لەژیاندا
و ھەدرنێم. ئێستەش تەنھا ھێندەم لە توانادایە کە ئەم کتێبە وەک
دیاری دەستم پێشکەشی ھەموو ئەوانە بکەم، کە وەک خۆم پێی
راستی ژیا ئینان لێھەلەبوو، بەلکو فریاد پرەسیک بێت بۆ ھەروونی
ماندوو و شەکەتیان.

سوپاس و دەستخۆشیم بۆ نووسەر و خامە بە دەستی پۆمانە کە و،
ھیوادارم لە نەخشاندنی ئەم بەرھەمانە بەردەوام بێم.

فاتمە قەیسەرلی

مامۆستای به پۆژ...

پاش ته و ابووم له خویندنه وهی پۆمانی (ئیمری)، خوازیار بووم دهستبه جی په یوه ندی تان پتوه بکه م، تا نه گهر به چهند دی پکی کورتیش بووه هه ستوسۆزی خۆم له ئاست ئه م به ره مه تاندا ده ری پرم، چونکه به راستی منتان له خهوی غه فله ت بیدار کرده وه.

من گه نجیک بووم، که به هیچ شیوه یه ک خولای کتیب خویندنه وه م نه ده کرد، به لام له سه ر پاسپارده ی هاو پتیه کم قایل بووم، که پۆمانه که تان بخوینمه وه، به لام له ماوه ی دوو سه عات که متردا ته و ابووم له خویندنه وه ی، له میانه ی خویندنه وه یدا دلنیا بووم: کتیبگه لیک هه ن، که به راستی هه ستبزوین و کاریگه ر بن، چونکه به نئو نازار و خه م و گرێکانی ده رووندا گوژه ر ده که ن.

(ئیمری) بووه مه ره می ساپژکاری نه و زامانه ی ناخه م که سه له هایه نازارم ده ده ن، خوی گه وه ساپژکاری خه م و نازاری به پزیشستان بیت، منیش هه ولده ده م به پپی توانا ئه م پۆمانه لای که سانی دیکه خۆشه ویست بکه م و، به دیاری پیشکه شیان بکه م.

خوی گه وه نمونه ی به پزتان زیاتریکات، ئینشائه لالا ته مه نیکی نوورینی به به ره که ت به سه رده به ن، تا به ره می نوورینی دیکه هاوشیوه ی (ئیمری) به نه خشین.

له گه ل پزیمدا.....

ئیمری به لامز

خوینده‌ری به‌رده‌وامی به‌رهمه‌کانی به‌پژتانم و، زۆریک نییه له
خویندنه‌وه‌ی پۆمانی (ئیمری)ی به‌پژتان ته‌واوبوم، بیگومان ته‌واوی
پۆمانه‌که‌م به‌یه‌کجار خوینده‌وه، له‌پاستیدا پتویسته‌ راشکاوانه‌ بلّیم
که‌ نووسینه‌کانتان پۆحیه‌تیککی به‌رز و به‌پیز و، شیوازیککی په‌وان و،
په‌یام و په‌ند و ئامۆژی زۆر له‌خۆده‌گرن، ته‌نانه‌ت چاره‌سه‌ری زۆریک
له‌ دهر د و نه‌خۆشییه‌کانی ده‌روونی لای ته‌م سه‌رده‌مه‌ن.

نازانم چی بنوسم! له‌پاستیدا پاش خویندنه‌وه‌ی ته‌م پۆمانه،
تیگه‌یشتم که‌ پتویست ناکات له‌ چاوه‌پوانی ته‌و مامه‌پیره‌نوورانییه‌دا
بین، تا به‌ره‌و راستیه‌کانی باوه‌پ که‌مه‌ندکیشمان بکات، چونکه
سه‌رچاوه‌ی کانیاوی هه‌موو نه‌ینییه‌کانی باوه‌پ له‌ ناخ و دل و
ده‌روونی خۆماندایه.

من به‌پتویستی ده‌زانم هه‌مووان ته‌م پۆمانه به‌نرخه‌ بخویننه‌وه و،
به‌نیو باسوخواسه‌کانیدا گوزهر بکه‌ن.

خوای گه‌وره‌ ئیوه‌ی مامۆستا ته‌مه‌ن درێژبکات، تا له‌ نووسینی
ته‌م کتییبه‌ ده‌روونپه‌روه‌رده‌کار و ئیمانیانه به‌رده‌وام بن.

له‌گه‌ل پیز و خۆشه‌ویستیمدا...

نودای

پیرست

پیشہ کی..... ۳

بہشی یہ کہم

مہرگی دلتہ زینی باو کم..... ۷

بہشی دووہم

پیرہ پیاویکی نوورانی..... ۱۹

بہشی سییہم

برایہ کمیان کردہ قوربانینی پروداویکی ہاتو وچو..... ۳۹

بہشی چوارہم

سہ ختترین نازاری ژیانم..... ۶۵

بہشی پینجہم

ئو پروداوہ لہ ناکاوہی لہ مالہ کہ دا بہ سہرم ہات..... ۸۳

بہشی شہ شہم

پیشہاتی لہ ناکاوی زیندان..... ۱۰۳

بہشی جہوتہم

(زویئر) و (سہ عید) سہرلہ نوی گہرانہ وہ ژورہ کہ مان..... ۱۶۷

نامہ و سہرنجہ گانی خویتنہ ران..... ۱۹۹

پیرست..... ۲۰۲

EMRE

MAZLUMUN AHI

HALİT ERTUĞRUL

ئەم رۆمانە.. سەرگوزشتەى راستەقینەى ژيانىكى
لېوانلىۋە لە بېچارمىيى و ئازارچەشتن و تەنپايى و
بېكەسى.. نووسەرىش پاش ھەول و كۆشانىكى ئاۋىزان
بە ئەسرین و ھەسرەتكىشان، بەرگى وشەو دەرپرینی
بەبەر رووداۋەكاندا كرووۋە.

چارەنووسى پەرپەندى ئىمرى داستاناسا تۆى خوينەر
كەمەندكىش دەكات و، بەردە تىپرامان و ھەلوپستە كەردن
ئاراستەت دەكات؛ لەھەمان كاتدا رېنمووويىكارىكى
مىھربانەت دەپت.

لەگەل ھەلدانەۋەى لاپەرەكانى ئەم پەرتوۋكەدا،
ھەستەكەيت ئومىدىكى نوئ لە ناخدا چىرۆدەكات و،
تروسكەيەك لەپشتى تارمايى بېھىۋايىيەۋە دەردەوشىتەۋە
و، بۆ رېۋارىي رېيەكى راست ئامادەت دەكات.

0-0153-0000-5

9 780015 300005

نرخى (۳۵۰۰) دینارە

ئاۋەندە رەگىزەندە ئارا

ARA Media Center
ara.m@hotmail.com

